UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

Vndecim priores pandectarum libri hîc explicantur

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De bis qui notantur infamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95903

Visual Library

1 Ibi ꝙ poteſtas ciuitatis. ¶ † Not. ꝙ eps eſt maior quã ptãs
ciuitatis de iſtis ptãtibꝰ ciuitatis vide ꝙ no. Jac. de arēt. in. l.
ad cognitionē. ī. qb. cau. in poſ. ea. gloſ. tangit in. l. ij. C. de ſent.
ex breui. recitã. Ibi inducit nec ligat minor maiorē, ſed ius cõ-
mune ligat eum.
1 Prohibitio extēditur ad totam ꝓuinciam prohibentis.
2 Prohibitio facta per poteſtatez an habeat vires in curia epi.

Ex ea cauſa. Prohibitꝰ poſtulare vꝫ ꝓ-
hibitꝰ ī ea ſolũ ꝓuīcia ī qua
ſibi ꝓhibitio facta ē ñ in alia poſtulare ꝑ iſtã. l. appet
cũ bãniti ſint ꝓhibiti ꝙ bãnitꝰ a poteſtate iſtiꝰ ciui-
tatis ītelligit poſitꝰ ī bãno ð iſta ciuitate ⁊ ſuo ꝓprio comitatu
nõ ð alio loco. vñ bãnitꝰ h nõ ē ꝓpterea bãnitꝰ caſtri plebis qꝛ
iſtud caſtrũ hꝫ territoriũ ꝑ ſe: caſꝰ ē hic. vbi ðꝛ ꝙ ꝓhibitio iudi-
cis ītelligit ð tota ſua iuriſdictiõe ñ ð iuriſdictiõe alteriꝰ. ¶ In
text. ibi eiuſdē nois vide hic qð no. ī. de re. iur. l. ſemper in ſti-
pulonibꝰ. ¶ Tiſ No. in hac. l. a ꝯrio ſenſu ꝙ infamia vbicũqꝫ repel-
lit qꝛ tãqꝫ lepra ſequit leproſum. vñ lꝫ bãnitꝰ de iſta ciuitate nõ
ſit bãnitꝰ de ciuitate florētie, tñ hoc ꝓſuppoſito ꝙ ſit infamis
ita eſt infamis ibi exiſtēs ſicut hic qꝛ infamia ē macula oſſibus
inherēs. Idē ī excõicatione nõ eccl'ia ſe non diuidit. vñ excõica
1 tus hic eſt excõicatꝰ vbiqꝫ ⁊ ita ðt glo. ¶ † Scðo no. hic ꝙ pro
hibitio extēdit ad totã ꝓuinciã ꝓhibētis. i. ad totã ſuã iuriſdi-
ctionē ſeu totũ ſuũ territoriũ porrigitur ergo ad caſtra ⁊ villas
q̃ ſunt ſub eodē impio. ⁊ hoc tꝫ hic gl. ⁊ pro hoc in aut. qb. mo.
2 na. eff. le. §. ſi quis. ⁊. ī. ad municip. l. q: ex vico. ¶ † Querit h gl.
vtrũ ꝓhibitio vel bãnũ facta per ptãtem habeat vires in curia
epi ſicut in curia ſeculari ðt glo. ꝙ ⁊ ſi eps ē maior quã ptãs tñ
ſniam ptãtis ſeruare tenetur iſta ſunt vba gl. valde no. vñ ſi ſta
tutum dicit ꝙ q̃rele bãnitorũ nõ audiant bãniti nõ debēt au-
a diri[a] nec in curia eccl'iaſtica nec in curia ſeculari ſed alteriꝰ ciui
tatis ſic. facit ꝙ no. Inn. in. c. j. de off. ord. Itē ſi ſtatutũ dicit ꝙ
nõ ſoluēs collectã nõ audiat iſte dꝫ repelli tã in curia ſeculari qꝫ
in curia epi ſi tñ ſit ꝑſona ſubiecta ꝑ iſta gloſ. facit ꝙ not. extra
de fo. ꝯpe. ꝙ clericꝰ tu vide hic ꝙ no. Jo. an. in. c. j. de ope. no.
nũ. in nouella ſi iſta ſtatuta exorbitarēt a canonica eqtate eps
non teneret ipſa obſeruare. vt ibi ꝑ Jo. an. ⁊ facit. c. vlt. de exce.
lib. vj. ¶ In gl. ar. ibi ſeruat eps vide Cy. C. q̃ ſit lõ. ꝯſue. l. ij. in
ſi. ⁊ vide ꝙ no. in ſi l'i in. l. ij. in fin. C. de ꝯſti. pe. ⁊ ſi dicis qũo mi-
nor ligat maiores: rñd. nõ ligat ipſe ſed ius cõe ꝙ fctm̃ mino-
ris ꝯfirmat ⁊ iſta gl. eſt vera niſi in his que reſpiciunt ordinē in
diciorum qꝛ in illis eſt ſeruãda ꝯſuetudo ꝓprij fori nõ alieni. vt
in. l. ij. C. queadmo. teſta. ape. ⁊ no. in. l. j. C. ſit lõ. ꝯſue. cũ. l. ſe.
¶ In ea. ibi maior. ⁊ iõ eps in his q̃ pertinet ad ſuum offm̃ põt
inhibere poteſtati tanqꝫ inferiori ⁊ eũ excõicare. ⁊ adde ꝙ. no.
ī. de manu. l. apud eum. qð tene menti. Bal.

a ¶ Audiri. ſed qd ſi pe tãt reſtõnē ī integ. aduerſus bãnũ við. do. bar. ſozi. in ꝯſi. cccxix. īcipi. capto pmũ in. vi. ꝑterea i. ſi. in. ij. parte.

Additio Baldi.

Ex ea cauſa. Poſtulãdi qũo afficit extra
territorium. rñ. ꝙ ꝑ conſcien
tiã non directo. vel qꝛ inter territorium initiat. ⁊ ſic
non ob. de ꝯſti. vt aĩarũ. li. vj. qꝛ ibi traheret executio
nem principaliter ⁊ directe extra territoriũ. vide qð no. Inno.
ex de ꝑbē. ca. extirpãde. ī. gl. no. ꝙ q in vſic. Itē hec habēt locũ.

Hi qui fiſci. Aduocatꝰ fiſci pt eē ꝯ fiſcum
in cã ſua ⁊ ſuorum. h. d. No. in
hac. l. de aduocato fiſci, ꝙ hoc eſt ſpãle offm̃ in eccle-
ia romana. ¶ Not. hic pro prioribus artiũ q debēt
operari ꝑ cõi ordinata tñ charitas incipit a ſe ⁊ ſuis ⁊ eſt in hac
l. ar. ꝙ dꝫ quis magis iuuare patrem quam patriam.

Additio Baldi

Hi qui. Non prohibētur. ar. ad. q. de iudice q ſuc-
ceſſit appellãti. Facit de exe. rei iud. l. j. ⁊
extra re iud. ſuborta. Bal.

A Principe. ¶ Not. ꝙ rõne officij ſuper
uenientis admittitur varia-
tio. In gl. ſꝫ nõne. ibi iudicatũ. No. g ꝙ lꝫ qs ꝯſulue
rit in camera tñ pt eē aduocatꝰ alteriꝰ ꝑtis, niſi ꝯtra
rium ꝓmiſiſſet. Gui. ðt ꝙ nudatis ſecretis iprobꝰ eſt q diuerſã
ptē adiuuat ꝙ ē vex ſi ſibi tanqꝫ ꝯſultori fuit ſolutũ ꝯdigno ſa
lario ꝑ ꝯſilio qꝛ non dꝫ ꝯrijs ptibꝰ ꝯſulere: ſecꝰ aũt ſi ſit tētatꝰ
a clientulo, qꝛ obuiãdũ ē maleficijs eox. Ibi rñ. ſic iſtð ē falſum
qꝛ lite nondum finita cã appellatiõis ē eadē. i. idē negotiũ cum
pria cã. dicit. G. ꝙ lꝫ aduocatꝰ mereat nouũ ſalariũ ꝑꝑ nouum
laborē ꝙ ñ pt ſe trãſferre ad diuerſam ptē ⁊ eē tergiuerſator, qꝛ
nõ dꝫ primã fidē irritã facere qð dic vt in Spec. in tit. de loc. ꝯ.
nunc tractemus. ver. ſed nũqd poſtqꝫ. ⁊ ver. ſeq. Bal.

¶ De his qui notantur infamia. Rubrica.

¶ Continuatio huius rubrice naſcitur ex. l. precedenti in fi. hic
enim iuriſconſultus exequitur quod ibi pollicitus eſt.

Additio Baldi.

1 ¶ Infamia eſt duplex.
2 Infamia iuris eſt duplex.
3 Infamia iuris irrogatur per ſniam latam a iudice cã cognita.
4 Nullum genus probationis infamat dempta probatione que
ſit per confeſſionem.
5 Infamia quomodo contrahatur ipſo facto.

Pretoris verba. Iſta. l. tractat de
duplici genere in
famie. ſ. de eo gñe infamie q̃ irrogat ipſo facto. ⁊ ð eo
genere infamie q̃ irrogatur ꝑ ſniam ꝓmixtiꝫ, nũc tra
ctat de vno: nũc de reliquo. vt. ī. patebit. ⁊ qꝛ ponũt hic vba e-
dicti ptoris q̃ ſunt valde breuia nõ pt poni caſus ſummarius.
¶ In tex. ibi, ptãs ergo ꝯrio ſenſu factũ ab incõpetenti non ir
rogat infamiã etiã ſi iſte competens eſſet papa qui aliquid fa-
ceret in nõ ſuum ſubditum vel ecõtra imperator qui aliqd at-
tentaret in clericũ vt no. Inn. extra de fo. ꝯpet. c. lꝫ. vbi vide. ⁊
vide ex de reſti. ſpo. c. in lr̃is. ꝑ eũdē. ⁊ facit. C. ne de ſta. defun. l.
ſi pr̃ cũ ſi. extra de acc. c. ad petitionē. ⁊ ꝙ no. Arch. j. q. j. c. miti
1 ¶ † No. ꝙ duplex eſt infamia q̃dã iuris, ⁊ q̃dã facti. l. nr̃a tra-
2 ctat de infamia iuris. ¶ † Scðo no. ꝙ infamia iuris ē duplex
q̃dã q̃ irrogat ex gñe facti ipõ facto, ⁊ hec pt appellari infa-
mia iuris ⁊ de iure eo ꝙ non eſt opꝰ iudicis miniſterio. ⁊ hoc ē
vbicũqꝫ lex fctm̃ notat qꝛ tũc. l. ipſo facto ꝓnũciat vt. ī. de ritu
nup. l. palã. §. ſi. ⁊ hec põt dici canõ late ſnie. vt not. ī. de ca. di. l.
amiſſione. §. j. de iſto gñe infamie ponit exemplũ hic in verſi. q
3 artis ludicre. ⁊ in vꝫ. q eã. vſqꝫ ad ſi. ⁊. ꝯ. ti. j. l. j. §. beſtias. ¶ † Se
cundo mõ irrogat infamia iuris ꝑ ſniam latã cã cognita a iudi
ce non ab arbitro. ¶ Idē dꝫ eē ſnia diffinitiua nõ interlocuto-
ria. vt. ī. e. l. qd g. §. ea ꝯpromiſſo. ⁊. §. q̃tũ hinc ē ꝙ dñt doc. ꝙ
bãniti nõ ſunt infames infamia iuris, qꝛ bãnũ eſt ſnia interlo-
cutoria ⁊ iterlocutoria nõ infamat ⁊ all. glo. ord. in. l. j. C. de mõ
mulct. ⁊ Cy. in. l. ſi. C. de req. re. vbi vide adð ꝙ infamia iuris ir-
rogat duobꝰ alijs modis. Prĩo mõ ꝑ ꝯfeſſionē verã vt no. ī. e.
l. qm̃. ꝙ ē vex ſi fiat corã iudice. ſecꝰ ſi fiat corã arbitro a q̃ lata
ſnia nõ infamat nec ꝯfeſſio fctã corã eo vt ſingulariter no. ī. d. §
4 ex ꝯpromiſſo. ¶ † Not. ēt hic ꝙ nullũ genꝰ ꝓbatiõis infamat
niſi ꝓbatio q̃ ſit ꝑ ꝯfeſſionē vt. ī. e. l. luciꝰ. ⁊ eſt gl. or. multũ ſingu
laris. ī. de iureiur. ſꝫ ⁊ ſi poſſeſſori. §. pe. in gl. q̃ incip. ſubaudi. q̃
tene bñ mēti aliꝰ ⁊ quartꝰ modꝰ ē ex gñe pene ꝓcedēte iterlocu
toria, tñ ſcã cognita, vñ hic reqrunt tria. Prĩo reqrit cãz famo-
ſam ſubſiſtere. Scðo reqrit interlocutoria vl' ꝓceptuz iudicis.
Tertio. requiritur ipa facti executio famoſa vt fuſtigatio vl' alia
pena ignominioſa. de hac ſinglr̃. no. ī. eod. l. ictus fuſtium. ⁊ iſta
5 tene mēti ꝑ euidētia dicēdorũ in hoc ti. ¶ † Poſſet hic dubita
ri de vno qñ infamia ꝯhitur ipõ fcõ vtrũ oporteat aliqd ꝑ iudi
ces declarari ⁊ vꝫ ꝙ ſic. vt. ī. de iur. fiſci. l. eiꝰ q delatorē. vbi dicit
ꝙ dꝫ priꝰ liq̃re de ipſo fcto ⁊ h declarari ꝑ iudicē ꝯ dico ꝙ ñ re-
qrit iudicꝫ miniſteriũ. vt ar. ī. ð ꝯdi. inſt. l. q̃ ſub ꝯditiõe. §. ſi. ⁊. C
loca. l. ſi. nõ ob. l. eiꝰ q qꝛ loqait in his q̃ miniſteriũ iudicis deſi
derant. ſꝫ hic nõ deſideratur miniſterium iudicis nec ꝓceſſus
aliqs ⁊ in multis caſibꝰ in qbꝰ infamia ipſo fcõ irrogat nõ eēt
repire ꝑſonã aduerſarij cũ quo ꝓceſſus poſſet fundari nec ēt eſt
reperire accuſationē vel ius aliqd intētabile vt eſt exēplũ in illo
vꝫ. q artꝫ ludicre. ⁊ in illo vꝫ. q eã q. ⁊ no. in. d. l. j. §. beſtias. ¶ In
gl. j. ibi increpauit nõ calore iracũdie, ſꝫ iuſta rõne motꝰ: vt. ī. de
re. iur. l. qð calore. ¶ In ea. ibi, cuiꝰ. ſ. infamie. ſ. facti. In ea. ibi
l. fratres. ⁊ eſt rõ, qꝛ infamis ēt ſola īfamia facti ðꝛ turpis pſo-
na. vñ ꝯ eũ intentat q̃rela ꝑ fratrē exhr̃datũ, ſi aũt frater habe-
ret q̃rtã, excluderet ab iſta q̃rela. vt no. in aut. de here. ⁊ fal. §. p
mum itaqꝫ. ¶ In ea. ibi, neqꝫ adde ꝙ no. ꝯ. de ſenat. l. Caſſiꝰ. ⁊.
C. de ſum. tri. l. j. ¶ In gl. q̃ incip. x. vel. xi. in ſi. adde qð no. ꝯ. ti.
j. l. j. §. ait ptor. ¶ Poſſet q̃ri vtrũ ſtatutũ poſſet imponere pe-
nã infamie in alijs caſibꝰ q nõ ꝯtinēt iure cõi. credo. ꝙ ſic. tñ in
famia ꝯcta ꝑ formã ſtatuti poſſet remitti ⁊ tolli ꝑ ppl'm q ha-
beret hoc caſu ius reſtituendi ad famã. ⁊ ita tꝫ Bar. ꝯ. tit. j. l. j.
§. pro qua ꝙ ſatis credo verũ lꝫ non poſſit hoc ꝑ aliquã ſpãlē. l.
ꝓbari ſufficit ad hoc rl'a iuris ꝙ is pt abſoluere q ⁊ ꝯdēnare ⁊
eꝯ. E. idē dico in rebãnitiõe exbãnitorũ qꝛ lꝫ. tex. de pe. l. relega
ti. dicat ꝙ hoc ꝑtinet ad ꝓncipē tñ ꝯdēnati vigore legũ munici
palium ꝑ ipꝫ ppl'm pñt rebãniri ⁊ reſtitui in integ. ꝑ regulã ſu-
perius all. ⁊ ita videmꝰ de fcõ ſeruari. ¶ In tex. ibi mr̃imonio
collocauerit multo fortiꝰ ſi in ꝯcubinatu ⁊. C. de reu. do. l. ſi. C. de
ſecũ. nup. aut. eiſdeꝫ ð. pe. ⁊ in aut. de reſt. ⁊ ea q̃ pa. §. fin. ſm Al-
bertum papien. Additio Baldi.

Pretoris. Ptãs ergo a ꝯrio fcm̃ a iudice
incõpetēti nõ irrogat infamiã
facti. C. ne de ſta. defun. ſi pr̃. cũ ſi. tũc de h plene not.
Inn. de reſti. ſpo. in lr̃is imo ēt ſi papa non ſubditum
exauthoraret. nõ valeret de foro ꝯpe. lꝫ ꝑ Inn. ⁊ vide Inn. de
app. ſup e. vꝫ. ſꝫ ſi ſane. Preuaricatiõis an banũ irrogat īfamiã
facti. dic

cti dic ꝙ ſic:vt.l.ſi.C.de reg.re.¶ Qui furti no.ꝙ dãnatũ fur-
ti ſequitur infamia lʒ nõ ſit expſſum in ſnĩa de infamia.⁊ lʒ de
ſi non agat.de ele.cũ vintoneñ.¶ In gl.in ƀ.ſ.ꝑ Inn.¶ Iniu
riarum niſi iniuria eſſet minima.vt ex̃ de re iu.cũ te.vł hoc tex.
reſtringit.Sciret.Ergo a ɔ̃rio ignorãs nõ arctat ad penã.ſic.ĩ
l.genero.⁊ ſic eſt ar.ꝙ ɔſtitutio ñ liget ignorantẽ. Sed dic aut
loqtur in ɔſtitutione principis aut inferioris.Prio caſu aut
loqt añ duos mẽſes ⁊ nõ ligat ignorãtẽ ſʒ de ſciẽte ẽ qꝺ.nã ali
qui dñt tps eſſe de ſubſtantia ſeu de eſſe legis vt no.Pau.i pe
mio cle.Io.and.dicit ꝙ ſcientes ſtatim poſt publicationẽ ligã
tur ⁊ ꝙ tps nõ eſt de eſſe legis.¶ In mrimonio.Idẽ ſi mere-
tricat.C.de reuo.do.l.ſi.ibi ſʒ ꝓpriũ al.paß.C.de ſec.nup.aut.
eiſdẽ penis.No.ꝙ qñ qs eſt excõicat⁹ ab hoie ꝓbat excõicatio
ꝑ ſniam,lʒ nõ ꝓbet delictũ.ſʒ qñ a canone dʒ dlictũ ꝓbari ſic eſt
in infamia.vt no.Inn.ex̃ de teſt.cogẽ.c.j.hic adde ⁊ oĩno vide
qꝺ no.Arch.l.di.ex penitẽtib⁹.¶ In add.q̃ incip.qd ſi pono
ſicut diffamãd⁹ nõ hr̃ ꝑ infami ita deponẽd⁹ nõ ꝑ dpoſito,qꝛ
eſſet plus tpe.vñ homicida licet ſit deponẽd⁹ tñ itex. li:ite tʒ
bñficiũ:vt no.Arch.l.diſt.ſtudeat.⁊ Inn.de ɔce.prebẽd.c.ꝓpo
ſuit.⁊.c.cũ nr̃is in pn.In.l.ex ea.ſ.ar.ꝙ bãnitus a ptãte piſano
nõ intelligat bãn tus niſi de piſis ⁊ ſuo diſtrictu.⁊ ſi alibi offẽ
dit etiã a piſano punitur offendẽs ſm legem municipalem illi⁹
loci licet ſtatutũ piſis dicat bãnitũ poſſe impune offendi,nã ibi
non eſt bãnitus.¶ Itẽ no.bãnitũ de ciuitate intelligi bãnitũ in
toto diſtrictu.¶ Itẽ no.hic ar.ꝙ vbi eſſet infamia ɔ̃cta ⁊ coraʒ
aliquo preſide nocet eadem rõne corã epo.Facit de ſen.ex.cap.
ꝑ.lib.vj.nã ſi eſt excõicat⁹ vbicunque ꝑſona eſt affecta.vt in ex
cõicato.Itẽ ſicut eſt in ſnĩa,ſic eſt in ɔſuetudine nã vbi afficit
ꝑſonã ſubditã ligat eã vbique.Nã vitiũ reale trãſit ad oẽs ⁊ ad
de qꝺ dixi.ſ.eo.l.j.§.pueritiam.

Quod ait pretor. In tex.ibi,dimiſ ſus.i.ignominio
ſe remiſſus ſeu expulſus.In tex.ibi,ſʒ ƀ.i.in ƀ edi-
cto.In tex.ibi miſſus.ſ.ignominie cã.¶ In tex.ibi
ſi accipieñ.vt ſit infamis.no.q̃tuor noĩa.ſ.ala, cohors, legio,⁊
exercit⁹.⁊ gl.declarat iſta vocabula.No.ꝙ ita irrogat infamia
maiorib⁹ ſicut minorib⁹, nec diſtinctio ꝑſonarũ.nã reat⁹ oẽm
honorem excludit:vt in.l.j.C.vbi ſe.vł cla.No.in ꝟ.ſʒ hic cũ.ꝙ
ẽt in materia penali.ꝟba ſunt ampliãda non reſtringẽda,ꝙ no.
1 ☞ Paria ſunt aliqd ipſo facto ⁊ declarare ꝟbis expreſſis.
2 Paria ſunt aliquẽ grauari ipſo facto ⁊ per ſententiam.

Ignominie. In tex.ibi detraxerit vt puta dcin
xit ſibi enſeʒ ⁊ calcaria remouit.frã
ciſ.ac.ſiłi mõ ſit de gradatio actualis.vt in.c.degradatio.d pe.
lib.vj.No.ƀ ꝙ multa dñr tria.vñ ſi accuſo Titiũ ꝙ me ꝑcuſſit
multis vicib⁹.⁊ ꝓbo d trib⁹ vicibus d trib⁹ venit ɔdẽnand⁹ ſe-
cus ſi dixi ꝑlib⁹ qꝛ pluralis locutio duorũ eſt ɔtena nũero vñ
nõ vr̃ egiſſe niſi de duab⁹ ⁊ ſic nõ p̃t fieri ɔdẽnatio niſi de dua-
bus vicib⁹ Scꝺo no.cãʒ inſerẽdã qñ aliqd ſit ꝙ p̃t fieri ex plu-
1 rib⁹ cãis nõ ad eũdẽ finẽ ſʒ ad diuerſum tẽdẽtib⁹.¶ † Tertio
no.ꝙ paria ſunt aliqd ipſo facto declarare ⁊ dclarare ꝟbis ex
preſſis vñ oĩs exanthorat⁹ ⁊ dgradat⁹ ẽ ĩfamʒ qꝛ cã famoſa i eſ
ſe vr̃ ex ipſo gñe pene ſeu ex ipſa facti q̃litate ſic alibi dicim⁹ ꝙ
ꝑ facto datur volũtas intelligi vt.C.de inſt.⁊ ſubſt.l.reprehẽdẽ
2 da.¶ † Itẽ collige ƀ ar.ꝙ paria ſũt aliquẽ grauari ipo facto
⁊ ꝑ ſniaʒ facit.C.de app.l.ſi qs ꝓuocatione ſʒ vnã lec.⁊ ex̃ d ap.
c.ex ꝑte.¶ In gl.ar.ibi debili epo.vide.c.grãdi.de ſupplen.ne
gli.pla.li.vj.¶ In gl.no.ibi aliqd qcqd eñ ſit ꝙ hʒ fundamẽ
tum cãe opʒ ꝙ reguleẗ ſm naturam ſue cãe.¶ In ead.ibi,ſi-
cut vbi dꝛ ꝙ in ſnĩa nõ eſt exprimẽda cã ſed ibi iꝺ,qꝛ tacite ineſt
illa cã q̃ ex actis colligi p̃t vtrũ aũt hoc ſit gñałr verũ ꝙ in ſen
a tẽtia ñ oporteat exꝓmi cãʒ ª dic vt no.in.l.ꝓperandũ.§.illo.C.
de iud.ꝑ Guil.de cu.⁊ Cy.adde qꝺ not.Guil.de cu.in.l.ſed ſi ex
vtriuſqʒ.ĩ.de euic.In hoc p̃t ẽt breui⁹ dici ꝙ q̃ties ſum⁹ certi
ſine expſſiõe cã nõ opʒ inſeri cãm.ſʒ cũ nõ ſum⁹ certi tũc cauſa
nõ qdẽ ẽ exprimẽda ⁊ ƀ in diffinitiua:ſʒ in p̃cepto iudicis req-
rit ſertio cauſe vt no.Dy.i.l.fili⁹.§.diui.de le.j.Cy.C.de fideiuſ.
l.quot.ſʒ qd ſi ɔcurrebãt due cauſe vna ſufficiẽs altera inſuffi-
ciẽs.vel vna vera altera falſa ⁊ iudex eſt innĩſus cãe falſe vel in
ſufficienti ⁊ non vere cauſe vtꝝ iſta ſnĩa poſſit iuſtificari ꝑ veraʒ
cauſaʒ dic ꝙ ſic vt.ĩ.ꝙ cũ eo.l.titian⁹ ⁊ ar.ĩ.d ap.l.ſeio.vbi au-
tẽ nulla cã vera ſubeſt ⁊ iudex ex falſa cã mot⁹ ẽ tũc hʒ locũ qꝺ
le.⁊ no.ĩ.de acq.he.l.ſi his ad quẽ in gl.or.⁊ adde ad p̃dicta qꝺ
habes.ĩ.de ꝟb.obl.l.q rome.§.duo fratres.¶ Quid in ſnĩa ex
cõicatiõis vł abſolutiõis ab excõmunicatione,an ibi reqrit ap
poſitio cauſe dic vt no.Inno.extra de ſi.inſtr.c.ſuper his.⁊ ibi
viꝺ.¶ In ea.ibi.l.oĩm.dic vt ibi no.¶ In gl.imo ibi degradat.
⁊ qnqʒ tradit eũ iudici ſeculari,qꝺ dic vt ibi no.Inno.extra de
ꝟb.ſig.c.nouim⁹.¶ In eo.in ſi.adde qꝺ no.Inn.d pui.cũ oliʒ.
In gl.no.aliqñ.nã ſicut fcm̃ declarat aĩam ita cauſa facti decla
rat fcm̃.vide ibi ꝑ eũ ⁊ an degradatio de qua loquit gl.eqpara
tur morti ⁊ ſit meri impꝫ.vide ꝑ Inn.ex̃ de acc.qualiter.Itẽ vi
de qꝺ no.Arch.xj.q.j.epiſcopus iniuſte.
1 ☞ Infamis perdit militiam.
2 Roma ⁊ imperator equiparantur.
3 Iudicis reſeruatio an poſſit aliquid operari.

1 **Miles qui.** † Infamis militiam ꝑdit ⁊ vbi ẽ impe
rator.ꝓhibetur adeſſe.h.d.No.ꝙ infa
mias ꝑdit militiam,⁊ ſtatim cũ eſt ɔdẽnatus d crimine famo
ſo ɔſecutiue ſeqꝛ ꝙ ipſe ꝑdit bñficia ⁊ honores lʒ ad hoc non
fuerit actũ qꝛ iſta eſt pena ɔſecutiua nõ aũt eſt ꝓprie pena cris
vt dixi.ſ.ti.j.impator.⁊ no.in.c.cũ vintoneñ.extra de elec.per
Inn.ex quo appet ꝙ p̃ſbyter de adulterio dãnatus ꝑdit bñfi-
cia vbicũqʒ poſita qꝺ dic vt no.Inn.ex̃ de fo.ɔpe.ca.poſtulaſti.
2 ¶ † Scꝺo not.ꝙ roma ⁊ impator eqparant,vñ verũ qꝺ not.
b Inn.vbi eſt imperator ibi eſt roma ᵇ.ſ.intellectuałr.qꝛ idẽ iu-
ris eſt de impatore ⁊ d vrbe ita notabiłr dicit iſta lr̃a ⁊ facit ad
id ꝙ dixi.ſ.de poſtu.l.j.§.hoc edicto.¶ In gl.ĳ.ibi,ab eccłia-
ſtica nõ intelligas ꝙ deſignat eſſe cleric⁹,qꝛ nõ ꝑdit characte-
rem ſʒ ꝑdit bñficia q̃ hʒ tanq̃ cleric⁹ ⁊ hoc eſt poſt ſnĩaʒ vt ꝓo-
bat noſter.§.ſʒ añ ſnĩam licite retinet bñficia ⁊ ſi ſit homicida.
vt no.Inno.extra de ɔceſ.p̃bẽ.cũ nr̃is ⁊ ibi vide.¶ In ead.ibi
oĩ publico offꝺ.ergo ɔdẽnatus de adulterio vel homicidio ꝑ-
dit offm̃ tabellionatus ſi erat tabellio qꝛ iſta glo.hic apte dicit
ꝙ perdit oẽ publicum offm̃ ſiue iſtud offm̃ habeat dignitatem
annexam ſiue nõ.nec ob.no.Inno.in.c.fraternitatis.de hereti.
qꝛ Inn.loqtur añq̃ eſſet lata ſnĩa nam publicũ offm̃ nõ ꝑditur
per malũ niſi ſecuta ɔdẽnatiõe.d.Bar.ɔſuluit ɔ̃riũ in tabel-
liõe niſi ſit ɔdemnat⁹ de maleficio ꝙ ꝓprie tangit ſuum offm̃
vt de falſa ſcriptura:qꝛ tũc nõ poſſet ɔficere inſtrumẽta.vt.C.de
ſuſcep.p̃poſit.⁊ arcar.l.ſi aliqd.lib.x.ſec⁹ ſi nõ dlinqt i ſuo offi
cio.⁊ ad hoc facit qꝺ no.Inn.extra de reſcri.c.ſciſcitat⁹.vbi di
cit ꝙ licet qs ſit infamis tñ pꝺt fungi offꝺ iudicandi ergo ⁊ of-
ficio tabellionatus donec ipſo offꝺ nominatim p̃uet ⁊ intelligit
ipſe hoc verum in tabellionatu ſimplici:ſecus ſi haberet anne- a
xam dignitatem,qꝛ tũc eſt in habilis omnino.vt.C.de digni.
3 l.iudices.⁊ adde ꝙ no.ſ.de edẽ.ſi qs ex argẽ.§.ĳ.⁊ vtꝝ † iudici-
cis reſeruatio poſſet aliqd opari dic vt ꝑ Dy.de iniur.diuus.⁊
ꝑ Arch.l.di.ſi qs de miniſtris ⁊ ibi vide de notario,excõicato
an ɔficiat inſtrumẽta dic vt no.in.c.pia.de excep.li.vj.⁊ an ex-
cõicatus ⁊ exauthoritatus eqparenẗ dic vt no.Inn.ex̃ de teſt.
c.teſtimoniũ ꝟitas eſt ꝙ nõ eqparanẗ per.c.ex lr̃is de ɔſtitutio. b
¶ Ul.ex iſto.§.habes ꝙ poſtq̃ notari⁹ perdit offm̃ tabelliona
t⁹ non ẽ ampli⁹ ſub ɔſulibus tabellionũ qꝛ eſt liberatus a iura
mento qꝺ eis fecit ⁊ ẽ ipſo iure caſſus de matricula ꝙ tene mẽti.

Ait pretor qui. ¶ In tex.ibi ꝓdierit.i.ꝓceſſe
rit ponitur aliqñ ꝓdire.i.oſtẽ-
dere ⁊ ſic etiã p̃t ƀ accipi.¶ In tex.ibi paſſiʒ.i.ĩdifferẽter vł cõi
ter.¶ In tex.ibi deſcẽdunt tanq̃ hoĩs deſperati.In tex.ibi fa
maſos.i.infames.nam ꝟba deſinentia in oſus deſignant pleni-
tudinem vñ famoſus.i.plenus infamia.¶ In gl.ĳ.ibi,ꝙ iocu-
latores.ſed Ia.de ra.dt ꝙ ſolũ ioculatores ſunt infames q lu-
dunt in ſcena,vt hic ſed aliĳ q alibi ludũt ẽt ſi turpiter.i.ꝑ pecu
niã ludũt iſti nõ ſunt infames qꝛ nõ tm̃ delinquunt nec adeo pu c
blice deriſioni ſe exponũt ſm Ia.⁊ idẽ tʒ Guil.ioculatores ꝟo
q ludũt honeſto mõ cã recreatiõis vel ſolatĳ nihil ɔtra bonos
mores faciunt.imo Ariſto.ponit in quarto rhethoricorum ꝙ
c ludi ᶜ ⁊ cantus ꝑtinẽt ad mores iꝺ iſti nõ ſunt infames.⁊ ƀ
ẽt tʒ gl.⁊ exemplificat de Dauid,⁊ ad ꝙ no.ĩ.e.athletas.in gl.
j.cãtãtes.hoc expedit ſcire ꝓpter teſtimoniũ ⁊ ꝓpter eccleſia-
ſtica bñficia vt no.Inn.extra de vit.⁊ ho.cle.cũ decorem.⁊ ha-
bes eo.tit.c.j.lib.vj. Additio Baldi.
1 ☞ Cauſa eo qualitate facti colligitur.
2 De traditione que fit in iudicem ſecularem.
Ioculares dicuntur infames.

Quod ait. Ex hoc hic hr̃ rꝺ.l.nõ poterit.ĩ.
de fur.qꝛ infamia ñ irrogat a iu
dice ſʒ a lege lata ſnĩa ſuper crĩe a iudice.vñ nõ p̃t iu
dex tollere id quod non eſt a ſe,ſʒ ab alio ſec⁹ ſi a ſe,
vt vbi dʒ ɔdẽnare i.x.ſi ɔdẽnat ĩ.v.⁊ i aliĳs abſoluat tũc vʒ ſnĩa
no.tñ ar.ꝙ p̃nceps.ñ ĩdignaẗ ſine cã.Sʒ ƀ cũ.No.idẽ iurꝫ eẽ d
nu.maiori ⁊ minori ⁊ qꝛ ƀ numer⁹ ñ ẽ de rõne le.Et ſic ñ ob.l.j.d
abigeis.Sʒ ⁊ vide Inn.de acc.q̃łr.in mag.gloſſ.Inſignia.vide
Arc.xj.q.j.c.null⁹ eps.¶ † Ibi addidiſſe ⁊ no.ex q̃litate facti
1 colligi cãʒ.Itẽ no.ꝙ aut nõ exꝓmiẗ eaʒ ⁊ tũc ſtãdum eſt q̃litati
pene ⁊ ex q̃litate pene preſumitur cã aut cũ eſt expſſa ⁊ tũc ſtã
dũ ẽ q̃litati cãe.vt in.gl.miles vide qꝺ no.Inn.d ele.nihil.in.ſi.
¶ Iteʒ vtrum excommunicatio equipareẗ exauthorationi no.
Inn.ſubtiliter extra de teſt.teſtimoniũ.¶ Infamis.vide Inn.
extra de teſt.cogẽdis pretea viꝺ Inn.d exceptio li.vj.pia.in.gl.
iudicĳs.⁊.c.exceptionem.extra eo.titu.¶ In glo.ibi not.cãm
vide.ĩ.de euic.l.ſed ⁊ ſi vtriuſque.⁊ quod ibi no.⁊ per Guil.in.l.

a ¶ Cãm.tu dic vt ꝑ Fe li.in.c.ſicut viĳ.co.d.re iud.⁊ addꝺ hec q̃ ibi dixi,in apoſt.
b ¶ Roma.addꝺ Fe.i.c.ego.⁊ ĩ.iiĳ.co.i ꝟ.i tex.ibi apoſtolorũ.d iure iu.vbi dt ꝙ vbi papa i bi roma ⁊ li mina apoſtolorum eſ ſe ĩtelligũt.
c ¶ Ludi.qd ſit ludus ⁊ q ſũt ꝑmiſ ſi,vide do.mari.ſo.in ɔſi.lxvj.ĩci circa ꝑdictũ ꝟ.ꝑdictis ñ obl cũ ſeq.in.j parte.

ꝓperandum.§.j.¶ In ea.gl.ibi addendã. Aut ſi nõ exprimi tur cã remaneret res dubia, tũc cã dʒ exprimi, vt hic. Aut non remaneret res dubia ⁊ tũc iudex ꝓcedẽdo dʒ oẽm cãʒ rimari ⁊ tũc in ſnĩa nõ debet ſe aſtringere ad vnã cãm ad hoc vt ex om ni cã poſſit ſnĩa iuſtificari.ſ.ꝙ cũ eo.titian⁹.C.õ in.ꝓperãdũ.§.il lo. Aut nõ dʒ rimari niſi certã cãm.⁊ tũc ad illam dʒ ſe referre, vt.ſ.de pact.dota.l.Bebli⁹.⁊ hoc in diffinitiua ſnĩa. Si in ꝑce pto, dic ꝙ dʒ ꝯtinere cãm, qꝛ ꝑcepta non pñt emanare niſi ex cã ⁊ ius cõe eſt in ꝯtriũ ⁊ debẽt iuſtificari per cãm.de leg.j.filius. §.diui.vbi ꝑ Dy.facit ꝙ no.de acqr.here.l.ſi is ad quẽ.de iſta mã no.ꝑ Dy.ſ.de v.ob.l.q rome.§.duo fratres.¶ Nõ quare ꝑcepta nõ pñt emanare niſi ex cã eſt qꝛ emanant ex abrupto. vñ ius cõe ꝯdicit:vt.C.de iud.l.iudices.⁊.l.ꝓlatã.¶ In gl.que inci.imo vꝫ.in v.degradant.no.de degradatiõe.adõ extra de
2 de iud.cũ nõ ab hoĩe.⁊ de penis.degradatio.lib.vj.¶ † De tra ditiõe vero q̃ fit in iudicio ſeculari no.Inn.de vbo.ſigni.noui mus.¶ Iudex q ꝯdẽnauit de falſo tabellionẽ reſeruauit ei in ſtrorũ factionẽ querit nunqd poſſit ita quod adhuc tabellio poſſit facere inſtr̃a. Et vꝫ qõ ſic.C.de teſt.mil.in teſtamẽto. Sed ꝯtriũ verũ eſt, quia fidem rupit. Nam iurat tabellio officium ſuum fideliter exercere.ar.C.de eroga.mili.anno.l.pe.in pncip. ⁊ in auꝫ.vt hi q.ob.in pn.⁊ in fi.arg.ſi ergo damnatur de falſo. damnatur de fide rupta ergo non poterit ꝯficere inſtrumenta quãtũcunqꝫ iudex ſibi reſeruauerit factionem inſtrumẽtorum cum etiam miles de fide rupta dãnatus non poſſit amplius cõ ficere teſtamentum etiam ſi ſit ſibi per iudicẽ reſeruata teſtamẽ ti factio.vt.ff.de mil.teſt.l.ex militari Old.habuit de quodam libro hoc expreſſe ʒ Archi.ſm Inno.l.di.ſi quis de miniſtris. ¶ In glo.q̃ incip.iurat enim miles. Ibi ab eccleſiaſtica. Iſtõ non eſt verũ nã cleric⁹ infamis adhuc retinet ꝑuilegium cleri cale bene eſt verũ ꝙ ſi eſt incorrigibilis degradaꝫ.⁊ ex tũc per dit ꝑuilegium vt extra de iudi.cũ nõ ab hoĩe.¶ In ea.glo.ibi aliqua ergo notari⁹ iniuriarũ ꝯdẽnat⁹ vel ꝯfeſſus q efficiꝫ infa
a mis non exercebit officium tabellionatus [a] ꝑ hoc qꝛ notarius iurat vt no.l.l.q̃ dam.§.nũmularios.de eden.ſed infamia.diluit iuramentum vt hic ⁊ ſic deinceps nõ eſt notari⁹. facit qõ not. ſ.de eden.l.ſi qs ex ar.§.ij.vel dicit hoc verũ qñ amittit ea que iuris ciuilis ſunt vt ſi ex adulterio deportaꝫ. Idẽ enĩ hic intelli gitur vt.ſ de q̃ſtio.ſi quis viduã.ſed qñ nõ perdit ſtatũ nec bo na credo ꝙ adhuc duret tabellio ex quo non in off.ſed extra de liquit.ar.ſ.de ſta.ho.q furere.⁊ no.ꝑ Inn.de here.fraternita.⁊ de ſuſcep.ꝓcepto.⁊ arca.l.ſi aliqd.li.x.ꝑ do.niſi ſuo offõ eſſet an nexa dignitas:nam tũc illã dignitatem ꝑderet.vt.ſ.de ſen.Caſ ſius ⁊ adõ ꝯlno vide qõ no.Inn.de auth.tuto.qualr ⁊ quã do.in magna gl.¶ Itẽ videas omnino Inn.de ꝯceſſ.prebẽ.cũ noſtris.in gl.Idem videtur. Item vide Inn.extra ne cleri.vel
3 mona.c.ſicut.¶ In gl.q̃ incip.obũbratio ibi ⁊ ſimilia.¶ † No. oẽs ioculatores ex vite vilitate fore infames.de cantorib⁹ no. j.eo.athlete.¶ In gl.obũbratio ibi vel ſimilr.i.cãtãdo.¶ In ea.gl.ibi, qui vero ad ſolatium.⁊ adde de vita ⁊ honeſta.clerico c.j.lib.vj.⁊ extra eo.ti.cũ decorem.per Innocen.

a ¶ Tabellionat⁹. adõ. do. Ale. de imo. i.l.e.l. ad.l.iuliaʒ rep.⁊ bar. i ꝯſ.ſer.iio. õ caſt.diru ti.⁊ pau.õ ca.i ꝯſ.ccj. ſʒ qd ſi diu poſt ſtetit i poſſeſſiõe tabelliona t⁹.vid bar. i.d.l.ea.l.⁊ eundẽ bal. in trac.lib. xvij.q.⁊ ſe. ⁊ bar.i ꝯſ. incip. exi ſtens.

b ¶ Quã meretrix.adõ ꝙ lenocini um eſt ma ius delictũ vt eſt gl.h. ꝑ quo vid etiã ang.⁊ imo.i.l.iſq reus.õ pu. iudi.vbi et ꝑ barto.⁊ bar.in.l.pa lam.de ri tu nup.

c ¶ Calũnia tor.vid fel. in ru.⁊ i.c. de cal.in.ij col.vſ.no. ꝙ vid non nulla ad materiam. not.

Qui autem.

Iſta.l.rõne ſui ẽ not.⁊ ex ea colligitur rõ differentie qua re in quibuſdã iudicijs puniꝫ affectus ſine effectu ⁊ in quibuſdam requiritur factũ ꝯſummatũ. Nã hoc contingit ex diuerſitate delictorum qꝛ in atrocioribus punitur effectus.in leuioribus puniꝫ affect⁹ ita colligitur ex rõne hui⁹ l.⁊ no.C.de epi.⁊ cle.l.ſi qs nõ dicã rapere ⁊.j.de extraordi.cri.l. j.ſi tu velles ſubtilius ꝯſiderare iſta.l.nõ loqtur niſi in delictis ꝯſummatis delictũ enĩ dꝛ ꝯſummari qñ eſt factũ id per qõ.l. circũſcribit ipſum delictũ. Eſt bene verũ ꝙ facilius intelligunꝫ ꝯſummari atrociora q̃ leuiora ⁊ hoc bñ dicit hec.l.hoc dico ꝑ tanto pene q̃ irrogantur ipſo facto ſicut eſt infamia de qua h̃ loqtur ſemper reqrũt factũ ꝯſummatũ,⁊ nũq̃ imponũt rõne intentati.vt ſingulr no.in.c.ꝑpetue.de elec.lib.vj.in nouel.nã di ſtinctio q̃ fit in.l.ſi q s non dicã rapere.nõ vẽdicat ſibi locũ in pe nis infligẽdis ꝑ ſnĩam iudicis ſed in his q̃ ipſo facto infligun tur ſemper reqriꝫ factum eſſe ꝯſummatum ⁊ hoc etiã iſta ver ba ipſo facto ſe ſonãt tene menti.¶ In tex.ibi, conſilium ſolum ſiue affectũ.⁊ vide ꝙ no.Inn.per.hãc.l.extra de elec.c.q̃ꝙ ſap paret.in mag.gl.⁊ extra de ſymo.c.tua nos.in fi.⁊ adde quod dixi.ſ.tit.j.l.j.§.beſtias.

1 ☞ Ab opinione generali ⁊ cauſa non eſt recedendum.
2 Locum duelli deſignare aliud eſt,⁊ aliud in duellũ deſcendere.
3 Non refert vtrũ delinquaꝫ pncipl̃r vl̃ acceſſorie ſeu incidenter.

Athletas.

Id eſt pugiles, ſicut ſunt illi q armant ſe in cãpo batalie Pe ruſij vel in ludo gladiatorio neapoli.¶ No.ꝙ id ꝙ cã vtutꝫ vt roſtra vel torneamentũ, nõ irrogat ifa miã.¶ Scdõ no.in tex.ibi opinãꝫ nõ eẽ recedẽdũ ab opi.gñali ⁊ cõi ⁊ ꝙ cõis ⁊ gñalis op.facit cẽſeri aliqd eſſe licitum ⁊ ſic no. ꝙ deſeruiendum eſt opinioni in eo qõ eſt poſſibile.⁊ qõ vulg⁹ non dʒ decipi.¶ Itẽ no.in.ver.deſignatores.ꝙ locus ſeu offm̃
1 ꝙ alicui datur in honorẽ nõ dʒ in infamiã retorqueri.¶ † Itẽ no.ꝙ aliud eſt deſignare locũ duelli aliud deſcẽdere in duellum ⁊ eſt argumentum pro clerico ſtatuẽte locũ duelli vt ñ fiat irre
2 gularis ʒ tãdẽ mors ſequaꝫ.¶ † Item no.ꝙ nõ refert vtrũ de linquaꝫ pncipaliter vel acceſſorie ſeu icidenter vt in verſic.ſiue aũt.⁊ facit contra eos q tenent vxorem alienam ſub noĩe fami lie, cum exercent vias libidinis.¶ Item no.in.§.Põpo.ꝙ in famia iuris cadit in ſeruum.¶ Item no.ex gloſ.illius.§.ꝙ ma ius eſt delictum ꝙ cõmittitur in ſe ⁊ in alium quam ꝙ in ſe tm̃ qꝛ atrocius reputaꝫ ꝙ in plures ꝯmittiꝫ. Item a pluribus vt.l. ſi pl̃es ſerui.j.de iureiur.⁊ ex hac gl.appeꝫ ꝙ plus delinqt leno quã meretrix.⁊ facit qõ delictũ carnis ꝯmittiꝫ in ſeipſum.⁊ fa cit qõ no.j.de adul.ſup rubrica ſeu ſuper principio.l.j.⁊ facit ad hoc.l.j.§.deieciſſe.j.de vi ⁊ vi ar.quod no.

3 Ait pretor.

¶ † In tex.ibi, pncipalr̃.no.h̃ de iſta dictiõe pncipalr̃. Nã hic appꝫ ei⁹ in terꝑtatio.nã illud qõ dꝛ pncipalr̃ fieri dꝛ fieri ꝓpter ſe.id autem ꝙ propter aliud.nõ dicitur fieri pncipaliter tñ i delictis ⁊ ma leficijs factum pncipaliter ⁊ factum incidenter iudicanꝫ ad pa ria.tex.hic eſt quẽ no. Itẽ verba.l.ſimpliciter ꝓlata intelligi nõ ſolum per prius id eſt principaliter:ſed etiã ꝑ poſteri⁹ id eſt in cidenter ⁊ acceſſorie.h.d.¶ Scdõ not.ꝙ excuſatur illicitum ʒ ſit acceſſorium licito:vnde licet ſit licitum tenere tabernam, tñ eius acceſſorium hic reprobaꝫ ⁊ punitur facit iſte text.ꝙ ʒ qs ꝯducat vxorem alterius in famulam, ſi tñ incidenter poſtea cũ ea peccet titulus ⁊ calor conductionis nihil ſibi patrocinatur, tu ex ingenio tuo poteris adaptare ad plura alia qꝛ virt⁹ leg. conſiſtit in aptando eas vt.j.de excu.tut.l.nõ ſolum.§.q pumi pilum.quod not.tene menti.

1 ☞ Infamia in ſeruum dicitur cadere.
2 Leno pluſquam meretrix delinquit.

Pomponius.

Infamia ꝯtcta in ſeruitute du rat in libertate.h.d.⁊ eſt arg.ꝙ infidelis ʒ baptizeꝫ tñ infamia ꝑterita ñ amoueꝫ ꝑ baptiſmum ⁊ idẽ videꝫ in monachatu, quod dic vt no.in auꝫ.de monac.in
1 pn.colla.j.¶ † No.etiã in ſeruũ infamiã cadere.¶ † In gl.i ſua
2 ibi qõ plus no.qõ plus delinquit leno quã meretrix [b] ⁊ hoc
b etiã apparet in auꝫ.de leno.circa medium. Nã iſtud eſt maius ꝙ dimanat in plures perſonas facientes vel patientes.vt.j.de iuris.l.ſi plures ſerui.⁊ per iſtã gl.quotidie dicimus ꝙ magis delinquit fieri faciens.ſeu mandans quã faciẽs ⁊ ideo non dʒ mitius agi cum mandante quam cum ipſo principali delin quente nec in penam iuris communis nec etiam in penam ſta tutorum:qꝛ illud argumẽtum ſi id de quo videtur minus ineſ ſe ⁊ ineſt videtur habere locum etiã in ſtatutis ⁊ in ꝯſuetudini bus locorum. Quidam moderni dicunt contrarium ꝙ ſi ver ba ſtatuti ſunt in perſona facientis nõ trahunt ad mãdantem. qꝛ hoc eſſet per interpretationem extẽſiuã.vt no.in.l.j.§.deie ciſſe.de vi ⁊ vi arma.que interpretatio extẽſiua nõ habet locuʒ in ſtatutis ſm eos alleg.j.quod vi aut clam.l.aut qui aliter.in fin.de hac materia dixi in.l.ne quis eum qui.l.ſi per alium.⁊ ibi per Cy.qui tenet ꝙ mens ſtatuti porrigatur ad vtrunqꝫ ⁊ ali bi dicitur ꝙ delictuʒ mandantis ⁊ mandatarij eſt vnũ in ſub ſtantia licet dimanet in plures perſonas vnde cum ſit vnum de lictum in ſubſtantia vno vinculo ⁊ eadem.l.legatur vtrunqꝫ ac cedat ad hoc quod no.Cy.in.l.j.C.ſi reus vel accuſator mor tuus fuerit vbi vide.

1 ☞ Crimina officium ſuum non trahunt.
2 Proditor quis dicatur.
3 Ille dicitur eſſe partialis ad quem habet animum.
4 Calumniator quis ſit.
5 Preuaricator quis dicatur.
6 Pena calumniatoris que ſit.
7 Siue nouo proceſſu an quis poſſit puniri de calumnia.

Calumniator.

Dictuʒ eſt.ſ.de his qui ifamã tur ipſo facto.hic tractat de ca lumniatore ⁊ ꝑuaricatore ⁊ dꝛ ꝙ nõ ſũt infames ipſo facto ſed reqriꝫ ſnĩa:⁊.h.d.⁊ eſt rl̃a gñalis ꝙ õ q̃cunqꝫ crĩe ſperaꝫ ſnĩa, ibi infamia irrogatur ꝑ ſnĩam, ſeu ſnĩa mediãte iſtã regulã po nit tex.j.õ pe.le.ꝙ ad ſtatum exponit hic illa vba q iudicio pu blico ⁊c.q̃ ſunt.ſ.l.j.¶ In tex.ibi calũniatũ eſſe.niſi ſit ꝯdẽna tus.facit de iure fiſci.l.ei⁹ q delatorẽ ſic clericus homicida non ꝑdit bñficiũ niſi poſtq̃ ẽ ꝯdemnatus de homicidio.vt no.Inn.
1 in.c.cũ noſtris de ꝯceſ.pb.¶ † Not.hic ꝙ crimina non trahũt ſecum ſuum officium niſi lata ſnĩa ⁊ adde qõ no.ſ.qõ qſqꝫ iur.
2 l.iij.§.qõ autẽ ait.¶ † Secũdo not.quod ꝑuaricator ſeu ꝓdi tor dicitur ille qui cum debeat adiuuare vnam partem cum di
3 ctis ⁊ factis ſecrete tenet cum altera parte.¶ † Tertio.not ꝙ ille dicitur eſſe partialis ſeu de illa parte ad ꝙ habet animum
4 ʒ cũ alia cõſiſtat corporeꝫ nam corpus animum imitatur ⁊ ad
c ipſum trahitur vt.j.õ cap.l.nihil.¶ † Quero qd calũniator? [c]

Reſpondeo

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Rñdeo qui falſa crimina ſciēter intēdit:vnde q facit falſaꝫ ac-
cuſationeꝫ iſte eſt calūniator q tñ nō tenet.l.coꝛ.de fal.ſꝫ tenet.
lex remia.vt in.l.C.de cal.¶ † Quero qs eſt ꝑuaricatoꝛ:rñdeo ꝑ-
uaricatoꝛ eſt q intentat ṽa crimina.ſed in ꝑiudiciū fiſci colludit
cū accuſato ⁊ ipſum abſolui patit.vt.ĵ.de ac.l.ſi cui.§.j.vñ ſi ſyn
dicus denūciaret maleficium nō appoſitis teſtibꝰ qui factum
ſciūt:ſed aliis qui neſciūt ⁊ hoc facit ideo vt denūciatꝰ abſolua
tur dicit ꝑuaricatoꝛ:qꝛ cū ex ſuo officio teneat fauere fiſco nūc
fauet reo.ſi ergo de hoc delicto ſyndicꝰ cōdemnatur efficit in
famis.vt hic.aduocatus etiā dicit p̄uaricatoꝛ quod clientu
lum ſuum prodit.vt.C.de aduo.diuer.iu.l.j.cum ſi.¶ Tertio q̄
ro nunquid eo ip̄o quod quis non probat accuſationē preſuma
tur ꝙ accuſatio fuerit calūnioſa gl.dicit hic ꝙ ſic.iſta eſt regula
ꝙ nō probās p̄ſumit calūniari tñ iſta regula fallit in.vj.caſibꝰ
hic per glo.annotatis primꝰ caſus eſt rōne officij.vt.C.q accu.
nō poſ.l.ij.nā officiū vetat malū.vt.ĵ.de pub.l.ſi multi.Ex hoc
collige ꝙ lꝫ inquiſitio non probetur iudex tñ qui ꝓceſſit inquiſi-
tionē ex offō nō preſumit in dolo nec in calūnia nec preſumit ꝙ
falſo ꝓceſſerit ad inqui.facit ad hoc ꝙ no.Cy.C.de epiſ.⁊ cleri.
aut.gñaliter.in.v.q.opoꝛtet ergo qȯ falſitas inquirentis aſr pro
bet.facit.C.de exeu.tu.l.ſeneriter.¶ Scȯo dicit gl.quod regu-
la fallit ꝓpter nimiā ꝑſonarū ꝓximitatē.exēplū.C.de cal.l.ma-
ter.¶ Tertio fallit ꝓpter teſtōris authoritatē,vñ ſi aliqs morti
fere vulneratꝰ in articulo moꝛtis dicit ꝙ hoc ſibi fecit titiꝰ.licet
iſta ṽba nō ꝓbent.delictū.vt.ĵ.ad ſil.l.ſi qs i graui.i prin.tñ ex
cuſant accuſatorē a calūnia ⁊ a pena falſe accuſationis.vt.ĵ.de
bo.li.q cū maioꝛ.§.ſi.vbi ē tex.no.⁊ hūc caſū tene mēti.¶ Quar
to fallit regľa p̄dicta qñ iminet dānū enoꝛme circa ipꝫ patrimo
niū.vt.d.l.q cū maioꝛ.§.ꝑfis.¶ Quinto fallit in crimine adul
terij in quibuſdā perſonis tm̄ vt.C.de adulte.l.Quis adulterij.
¶ Sexto fallit in crimīe falſe monete.vt.C.de falſa moneta.l.j.
iſta ſunt verba gl.Cōclude ergo ꝙ regula eſt iſta ꝙ ille q non ꝓ
bat accuſationē p̄ſumit falſo accuſaſſe.fallit tñ in caſibꝰ in iure
expꝛſſis i qbꝰ illa p̄ſūptio calūnie p̄ſumptionē tollit.Pe.⁊ Cy.
dicūt ꝙ lꝫ accuſatoꝛ nō ꝓbet nō ꝓpterea cenſent falſo accuſaſſe
cū poſſit eſſe oppoſitū.nā ſi multoties vera delicta probari non
pñt nō eſt p̄ſumēda falſitas lꝫ non poſſit excuſari temeritas,qꝛ
nō dꝫ qs ꝓcedere ad accuſandū niſi ſit ſuffultꝰ ꝓbatiōibꝰ.iſta
ꝓbant.C.de calūnia.l.q nō ꝓbaſſe i rōne ſui.⁊.l.noſtris.eo tit.
in ſi.hoc tꝫ Cy.C.de aduo.diuer iu.l.j.⁊ ita de facto videmꝰ ſer
uari ꝙ ſi accuſatoꝛ de falſo accuſatur:nō propterea ſuccūbit in
cā falſi qꝛ nō ꝓbauerit in accuſatiōe p̄ria imo eſt opꝰ aliis pro-
bationibꝰ vľ ſaltē indicijs ſufficiētibꝰ ad toꝛturā ſola enim in-
opia ꝓbationū nō eſt ſufficiēs īdiciū nedū ꝙ ſit p̄ſumptio iuris
⁊ hoc credo ꝙ ſit ip̄a ṽitas ⁊ hic practicamus.Negatiua illa ꝙ
nō deliqrim q̄ directe redarguit accuſatorē menꝫ qualr probet
habes.in.l.pātoniꝰ.§.rei.ĵ.de acq.he.⁊ no in.l.j.C q ac.nō poſ.
¶ Sed preſuppoſito ꝙ gl.ſit ṽa ꝙ calūnia p̄ſumatur nō ꝓbāte
a q̄ro vtrū ꝓbatio vniꝰ teſtis excuſetᵃ ab iſta p̄ſumpta calūnia vſ
ꝙ nō.qꝛ iſta eſt preſumptio iuris que nō eliditur per vnū teſtē,
nā p̄ſumptio iuris facit plenā probationē:ſed preſumptio ho
minis.l.vniꝰ teſtis nō.vt no.Dy.ĵ.de pe.abſentē.Ↄtrū tꝫ ſpe.in
tit.de ac.in ſi.⁊ de calūniatoꝛibꝰ.in ſi.⁊ ſm hoc quod ille q nō ꝓ
bat preſumat calūniari nō eſt p̄ſumptio.l.ſꝫ hois vñ eſt p̄ſum-
ptio leuis q̄ ȯ leui amouet per Ↄtriā p̄ſumptionē.Iuxta no.ĵ.de
in integ.reſt.l.diuꝰ.¶ Iuxta hoc addit bar.ꝙ accuſans de fa-
cto alieno excuſet a p̄ſumpta falſitate rōne publice fame vľ ex
eo ꝙ audiuit a ꝑſonis honeſtis.al.C.de calū.l.mater.⁊ de adu.
l.miles.§.pe.⁊ facit.C.de repu.aut.hodie.⁊ dicit ꝙ hoc eſt men
ti tenēdū ꝓ accuſatiōibꝰ de falſo q̄ ſiūt quotidie cōtra accuſan-
tes vel denūciātes.Nam in facto alieno publica fama excuſat
ſm eū facit.l.iij.ĵ.ad mac.⁊.Ↄ.e.l.ṽ.⁊ gñaliter.cū ſi.⁊ adde an
ſufficiens ꝓbatio excuſet a preſumpta calūnia.qȯ no.per Acc.
ij.q.iij.calūniatoꝛ.ibi vide.¶ Ulteriꝰ q̄ro vtrū ꝑſona que excu-
ſant a p̄ſumpta calūnia excuſent ſi ꝓbet ṽa calūnia Ↄ ip̄as.cer
te nō ⁊ hoc vult glo.hic facit.ĵ.ad turp.l.qȯ ſenatus.§ eos.⁊.l.
poſſ.a.C.de his q.vt indig.facit inſti.in proemio.in verbo calū-
niantiū iniqtates.ĵ.ad.l.iul.repel.lege.§.ſi.vbi iudex punitur
criminalr de vera calūnia quā Ↄmittit.⁊tñ eſt de perſonis exce
ptis rōne officij.idem dicimꝰ in alia materia ꝙ iuramentū calū
nie excuſet a p̄ſumpta calūnia ſed non a calūnia vera.⁊ de hoc
no.in aut.de iudicibꝰ.§.opꝫ.⁊ illud in ciuili eſt itelligendū.Nā
i criminali iuramentū calūnie nullā affert excuſationē ſicut pꝫ ex
6 iſta glo.in ver.Itē no.¶ † Ulterius quero q̄ eſt pena calūnia
toꝛis.rñdeo ſimilitudo ſupplicij,Quid ergo in penis arbitrarijs?
reſpō.ꝙ dꝫ inſpici id qȯ cōſuetū eſt fieri ita tenet gl.hic.⁊.ĵ.e.l.
quid ergo.§.pena grauioꝛ ⁊ eſt illud not.dignū.Et facit ad qȯ.
vtrū qñ pena eſt arbitraria admittatur ꝓcuratoꝛ,ꝙ recurrit ad
Ↄſuetudinē q̄ pena Ↄſueuerit īponi.nā ſi eſt talis pena q̄ reqrat
p̄ſentiā ꝑncipalis ꝑſone,ñ admittit ꝓcuratoꝛ nec ēt admittere
tur fideiuſſoꝛ ꝓ rei accuſatoꝛ:ſed dtineret.ſi autē Ↄſueuit īponi
pena mere pecuniaria tunc admitteretur procuratoꝛ et fideiuſ
ſoꝛ.ꝙ dicit gl.de Ↄſuetudine intelligo de p̄ſcripta.⁊ extra de ele.
c.cumana.ſi eñi cōſuetudo nō eēt p̄ſcripta adhuc tūc eſſet arbi
traria pena calūniatoꝛis ſicut aduerſarij ⁊ in iſto dubio qñ pena
pōt trahi ad pecuniariā ⁊ perſonalē ñ admittit ꝓcuratoꝛ niſi ꝓ
7 ꝑſonis illuſtribꝰ.vt.C.de iniur.l.ſi.¶ † Ulteriꝰ q̄ro vtrum ſine
nouo ꝓceſſu poſſit qs puniri de calūnia vľ falſitate accuſatiōis
vel alia pena q̄ foꝛte iponeret ꝑ ſtatutū non ꝓbāti:rñ.ſic nā ex
eadē inſtātia pt hoc fieri incidēter anteꝙ iudex deſinat eſſe iu-
dex in accuſatione ꝑncipalr inſtituta.vt.ĵ.ad tur.l.j.§.calūnia
toꝛibꝰ.ſed poſtꝙ iudex deſinit eſſe iudex reqreretur ꝓceſſus de
nouo.⁊ hoc tꝫ hic gl.per.l.j.C.de calum.⁊ not.⁊ tene menti ꝙ lꝫ
officio iudicis qs cōdēnet per inquiſitionē incidenter factam ⁊
extra oꝛdinē tñ efficit infamis vt i tex.noſtro iūcto cū gl.⁊ hoc
in inquiſitionibꝰ q̄ fiunt ſm foꝛmā iuris cōis:ſed qñ inquiſitio
deſcēdit a ſtatuto ⁊ nō a iure cōi dānatus ꝑ inquiſitionē nō ef-
ficitur īfamis.vt.ĵ.de act.⁊ ob.l.ceſſat ignominia.Ita tenuerūt
aduocati antiqui ⁊ Sādignꝰ.ſed Bar.dicit Ↄtriū,qꝛ ſufficit ad
infamiā qȯ qs ſit condēnatꝰ de publico crimine nec refert q̄ oꝛ-
dine vtrum ꝑ accuſationē vľ inqſitionem dummō ſnīa lata ſit
diffinitiua.vt.ĵ.de pu.iud.l.oꝛdo.et.ĵ.eo.qd ergo.§.quātum.⁊ i
iſta gl.⁊.C.de.cal.l.j.nā verba edicti pretoꝛis non reqrunt aliȯ
niſi cōdēnationē,nec ſit mētio qualiter ad eā veniatur:nam ha-
bito effectu nō eſt curādū de mō ſꝫ Bar.¶ Ex p̄dictis habes
qȯ ſi ꝑ foꝛmā ſtatuti nō ꝓbās accuſationē dꝫ puniri in.xxv.lib.
de ſi.qȯ actoꝛ nō ꝓbās Ↄdēnabit fiſco i eadē ſnīa in qua reꝰ ab
ſoluitur.⁊ hoc fit offō iudicis qȯ in criminali etiā nemine petēte
exercetur.ſicut alibi dr.C.de abo.l.ij.ſi autem iudex omiſit face
re iſtā condēnationē ex alia ſnīa nō poſſet poſtea ex interuallo
cōdēnare niſi foꝛmaret nouū ꝓceſſum qꝛ officiū iudicis merce-
nariū nō ſtat ꝑ ſe.vt.ĵ.de exce.rei iud.l.ſi in iudicio.¶ Extra q̄
ro iuxta hoc ſi accuſatoꝛ ſoluit.xxv.l.vtrū nihilominꝰ poſſit re
dargui de falſo,qꝛ in crimīalibꝰ vna pena tollit aliam maioꝛē.
vt.ĵ.de iniurijs.l.ꝑtoꝛ edixit.§.ſi dicat.⁊.l.qȯ ſenatus.cōtrariū
credo qꝛ pena ex extraoꝛdinaria nō tollit penā oꝛdinariā falſi.ar
C.de ſpoꝛ.l.ij.⁊.C.de teſt.l.nullū.Itē nō īponuntur eodē reſpe-
ctu qꝛ vna venit rōne probationis alia venit rōne calumnie.⁊
iſta ſunt diuerſa nō ꝓbare ⁊ calumniari.vt.Ↄ.dixi.vñ cū nō ve-
niāt eodē reſpectu ſꝫ ex diuerſis cāis vna nō tollit per alteram.
¶ Ultio foꝛmat hic quādā q̄ſtionē Gui.quidā nobilis accuſa-
uit quandam vilē perſonā de homicidio.vñ dꝫ condemnari ad
penā taliōis quero vtrū iſta pena mitigetur ſibi eo ꝙ eſt nobilis
dixit Ia.de ran.qȯ ſic.qꝛ etiā pena dꝫ haberi diſtinctio perſo-
narū.arg.C.de accu.l.ſi.de incē.rui.nau.l.pediꝰ.ad.l.iul.repe.ſa-
crilegij.⁊ eſt tex.expꝛeſſus in preuaricatoꝛe.ĵ.de preuarica.l.a ꝑ
uaricatoꝛe.Ↄtriū determinauit.Gui.qꝛ.l.cauetur quod puniatur
eadē pena.⁊ vbi iſta verba ⁊ eadē pena reperiūtur in.l.vľ in ſta
tuto nō eſt fiēda diſtinctio ex q̄litate ꝑſone.ita ꝓbatur ex tex.⁊
gl.C.de cuſt.reo.l.ad cōmētarienſem.non ob.l.ab imperatoꝛe:qꝛ
ibi punit eadē.l.ſed non eadē pena aliud eſt dicere eadē.l.aliud
eſt dicere eadē pena.pena eñi taliōis eſt eadē pena.⁊ ñ ſuſcipit
plꝰ vel minꝰ quā pena que veniret imponēda ex vero crimine. a ¶ Excuſet a vide f.l.in c.ij.Ↄ calū. poſt pn.ṽ. no. qȯ ille qui.
iſta.ſunt verba.Gui.q̄ ſunt no.q̄ ipſe ponit hic.⁊ aliquantulum
latiꝰ in.l.ij.C.de fid.inſtr.⁊ tene hoc valde menti.Ex hoc appa
ret ecōuerſo,qꝛ lꝫ magnatus debeat puniri in quadruplo quā
popularis ſi magnatus facit falſaꝫ accuſationeꝫ Ↄ popularem
ita qȯ venit puniendus pena taliōis nō punit in q̄druplo ſed
puniet ſimplo ſicut deberet puniri popularis crimine probato
cōtra eum.⁊ facit pene identitas.vñ ſtatutum loquens de pena
quadrupli dꝫ intelligi vbi pena imponit nō habito aliquo alio
reſpectu ſed ſimpliciter non autem in penis coꝛrelatiuis.

Item ſi quis. Dānatus iniuriarꝫ vel furti item
trāſigēs efficitur infamis:qꝛ q̄ ad
infamiā tranſactio habet loco confeſſio.h.d.¶ In tex.ibi ſuo
noīe.i.non procuratoꝛio noie nec tanꝙ heres.vt.ĵ.e.l.furti.§.
ſi quis alieno.ſed ex ꝓprio dolo ⁊ malitia.⁊ prout loqtur h.c ȯ
iniuria.non intelligas de iniuria leniſſima.ſed de iniuria graui
vt.ĵ.de iniur.⁊ extra de re iudi.c.cum te.

¶ Additio Baldi.

1 ☞ Infamia qualiter probatur.
2 Probatio contra ſententiam in contrario non admittitur.
3 Uexationem redimens non habetur pro confeſſo.

Athletas. In verſ.Et gñaliter.No.leges
aptādas eſſe iuxta vulgi opi.⁊
miſteriū ar.qȯ q ſtatuit locū ad duellū nō ſit irregu-
laris.Scȯo no.idē eē ſiue ꝑncipalr delinquat ſiue ici
deter.Pōponiꝰ.no.qȯ īfamia cōtracta in ſeruitute durat i liber
tate lꝫ nouus eſſe videat homo.Calūniatoꝛ.vide Inno.extra
de teſt.ſuper eo.⁊ vide oīno Guil.de cug.C.de fi.inſtr.l.ij.alias
nō intelliges.Prodita.no.Is eſt proditoꝛ qui Ↄtra fidē datam
partē diuerſam ſequit.Si quis.vide Arch.ij.q.j.ſi quem.et.v.
q.ij.ſi primates.per Archid.Simili modo vide Inno.de offi.
deleg.ſtatus.¶ In gloſſ.que icipit.ex vna,coꝛpoꝛe.in verſi.eo

ipſo. Aut nihil ꝓbat ⁊ tūc preſumit calūniari. Aut ꝓbat ꝑ famā vel ꝑ vnū teſtē. ⁊ tūc nō p̄ſumit calūniari: nā fama excuſat a calūnia. vt. ī. ea. l. ver. ⁊ gn̄aliter. Itē vnꝰ teſtis ꝺ veritate multo magis: qꝛ facit rē dubiā ⁊ in re dubia nō p̄ſumit qs calūniari. ar. C. de pet. he. l. ſi poſt motā. ſed punief vt temerarius litigator pena iudicis arbitraria q̄ iponit rōne culpe. vt. ſ. de legi. l. j. dic vt ī ſpe. de accu. in ſi. tertie ptis. ⁊ de calūniatore. in ſi. q̄rte partis. ⁊ vꝫ caſus. C. de rep. aut hodie. Sꝫ nōne is qui accuſat ſubſcribit ſe ad penā taliōis ſimplr̄: Rn̄deo ſic tn̄ nō tenet ad illā penā niſi rōne doli, ꝙ intellige verū ſi talis erat pena q̄ non iponit niſi rōne doli. vt. l. lege cornelia. ad. l. cor de ſica. ſecꝰ ſi reo impingebat culpa ⁊ tale erat genꝰ pene ꝙ rōne culpe imponebat: nā ꝑ locū a ſili q̄ de pena hic dicunt ſilitudo ſupplicij dꝫ attendi in oībꝰ: ⁊ eadē dꝫ eē cēſura actoris ⁊ rei ſi ſint equales pſone. nā ſi non fuerint equales, pena imponēda eſt ſm qualitatē pſone imo reo ipſi non imponit pena accuſatoris, ſi reꝰ eſt originariꝰ vt ecce ꝙ nobilis accuſat plebeiū calūnioſe, certe nō punit ſm q̄litatē pſone ipſiꝰ rei ſꝫ ſm q̄litatē pſone ſue. arg. in. l. ſi ī. ſi ex noxa. cauſa aga. vñ dictū gl. hꝫ locū ī pſonis equalibꝰ. ¶ In ea glo. ibi incōtinēti. nā cū crimē calūnie ſit emergens in iudicio incidēter ⁊ ex eadē inſtantia, pt ꝓnūciari ex officio ideſt ſic ſine nouo proceſſu. ex quo ex veteri proceſſu ſatis conſtat de calumnia ⁊ ꝓcedit ꝑ inqſitionē qꝛ incidēter. Vel dic ꝙ ēt ī nouo ꝓceſſu pt ꝑ offm̄ ꝓcedi ſicut ⁊ ꝺ crimine falſi. vt. C. ꝺ teſti. nullū. Itē qꝛ ipſa īſcriptio eſt loco accuſatiōis. alias qd opareƚ inſcriptio?

a ¶ Itē relata gl. ad text. vꝫ ꝙ dānatꝰ ꝑ inqſitionē ſit infamis.[a] ꝯ no. ī. l. j. C. de mo. mul. ⁊ hoc tꝫ Dy. in. l. iij. de. ſuſpec. tut. ⁊ Cy. C. de ſupec. tu. l. ſi. ⁊ ſm hoc etiā ꝯfeſſus inquiſitionē nō eſſet infamis qꝛ vbi nō infamat ſn̄ia nec cōfeſſio facta corā illo vt legit ⁊ no. eo. l. quid ergo. §. de cōpromiſſo. ar. contra. ī. de publi. iud. ordo. ſed ibi de ordine ſuperuacuo dicit ꝙ nō curat. ¶ Itē ſi tu dicis ex quo ꝯſtat de crimine nō curamꝰ de modo. Reſpōdeo ergo crimen nō infamat. vt. l. quod ad ſta. de pen. vnde etiā ſi crimen ſit notoriū nullā penā patitur ante ſn̄iam. vt no. ſ. ꝺ poſtulan. l. j. §. remouet. ¶ Item nūquid in iſto caſu vbi dicimꝰ ꝑ inquiſitionē ꝓcedi erit neceſſaria infamia facti. Et vꝫ ꝙ ſic. nā in inquiſitione fictꝰ accuſator eſt innexꝰ infamia. de acc. qualiter. de ſymonia. lꝫ heli. Sed dico ꝯ ꝙ fama nō eſt de ſubſtantia inqſitionis. Sufficit enim probabilis preſumptio ⁊ ſuſpitio ꝯtra inquiſitū vt hic. ⁊ C. de accuſa. ea quidē.
1 ¶ † Sed qualiter probatur infamia.[b] Rn̄deo de infamia iuris habes. ī. eo. l. ij. de īfamia facti qualiter ꝓbet ⁊ qualiter reprobetur vide pleniſſime ⁊ ſubtiliſſime per Inn. extra de accuſa. cum oporteat. ⁊ in Spec. de inquiſitione. §. j. ver. quid ⁊ ſi vnus teſtis. ¶ Itē de inquiſitione dic qꝺ nō ſit niſi in caſibꝰ exp̄ſſis in iure. vt not. ī. de adulte. l. ij. §. ſi publico. de purgatione indicenda. not. ī. eo. furti. §. ſed ſi furti. Adde ꝙ notat. Innocen. de purg cano. ſi quis in gradu. In glo. que incipit ideſt idonee. Ibi ſol. arg. quod ille qui ſtrinxit gladium vt ſe occidat ⁊ non potuit, non ita puniatur vt dicitur. in. l. is qui cū telo. quia ibi grauius delinquit. ī. e. l qui operas. ¶ Itē facit iſta gl. ad id quod notatur de vi ⁊ vi armata. l. j. ſ. deieciſſe. ¶ An minuat pena ei q aliquid probat: licet inſufficienter. no. Archi. ij. q. iij. c. calumniator. ibi omnino. vide ¶ In gloſſa. ſed quid ſi fuit. vt. M. per Mar. facit quod not. Innocentius de officio aduoca. ord. ex parte. ¶ In eadem ibi reſpon. quidam argumē. ī. de conditio. ob cauſam. ſi pecuniam. §. ſi ſeruum. de reg. iur. cum eodem titu. lib. vj. ¶ In eadem ibi:
2 ſed tu dic. ¶ † Not. quod contra ſententiam non admittitur ꝓbatio in eo quod per ipſam ſententiam venit decidendum. hoc dicit. vide Inno. extra de ſymonia. cap. ad aures. ⁊ C. de adul. l. ſerui ob violat. ⁊ ibi no. per Archi. j. queſtio. iij. q̄ſituꝫ ad finem.
3 ¶ In eadem ibi tu dicas. ¶ † Not. redimentē vexationem nō haberi pro confeſſo: ex qualitate tamen perſonarum colligitur an redimat vexationem vel diffidentia ſue iuſtitie paciſcatur.

a ¶ Infamis adde fel. in c. ī quiſiti. ī ij. colū. ver. not. iij. regulaꝫ. poſt prin. de accu. ⁊ ꝑ Dy in cōſilio. xlij.

b ¶ Infamia vide feli. ī. d. c. inqſi. §. q̄ſiuiſti. ī ſi. ꝺ acc. vbi etiā qualr̄ probet bona fama.

1 ☞ Condemnatus actione famoſa efficitur infamis.
2 Dans pecuniam vt intentans actionem famoſam cedat liti dicitur infamis
3 Tranſigens delictum confiteri intelligitur.
4 Confeſſio ficta dicitur infamare.
5 De qualitate impertinenti non eſt curandum.
6 Confeſſio vera in actione famoſa an infamet.
7 Sententia poſt confeſſionem eſt ſperanda.

Quoniā intelligitur.

¶ In te. ibi nec manifeſti. ſubaudi condemnatus vel pactus vt dixi.
1 ¶ † No. hic ꝯdēnatū in actiōe famoſa effici īfamē: nulla tn̄ actio eſt famoſa niſi quādo dolus obijcitur ⁊ intentat. ⁊ hoc eſt qꝺ litera dicit de dolo malo. nā ſentētia lata ex culpa non irrogat infamiam no. ī. de in lit. iuran. l. in actionibus. ⁊ inſtitutio. de ſuſpec. tuto. §. ſuſpectus. ⁊ hoc eſt verum quando ex lata culpa fertur ſententia per hominem. ſꝫ ſententia legis que fertur ex lata culpa infamat. ⁊ in hoc duriꝰ agitur cum. l. ꝙ cū
2 hoīe ſeu eius miſtro. vt not. ī. eo. l. liberorū. §. pe. ¶ † Secundo no. ꝙ ille qui dat pecuniā vel aliā rē vt intentans actionem famoſaꝫ cedat liti vel faciat concordiā ipſo facto efficitur īfamis. ⁊ ꝑ hoc eſt multū aduertendū ꝓpter materiā. l. tranſigere. C. de tranſactio. ꝙ lꝫ valeat trāſactio vel ꝯcordia ꝑ pecuniaꝫ facta. tn̄ reus qꝛ tranſigit nō euitat penā infamie. vt hic ꝙ dic vt ibi no.
3 Iac. de are. ¶ † Tertio no. qꝺ ille qui trāſigit intelligit ꝯfiteri delictū. intelligo ꝓut intētatū erat. vnde ſi erat intentatꝰ dolus vꝫ ꝯfiteri dolum alias non. nam interpretatiua vel imaginaria confeſſio tacite refertur ad factum prout qualificatū eſt vt no.
4 C. de iuramē. calūnie. l. fin. §. ſi autē reus. ¶ † Quarto no. quod ficta cōfeſſio infamat. ¶ Quinto no. ꝙ ficta cōfeſſio habet ac ſi legitime eſſet facta ī iudicio ita eſt tex. hic. ⁊. C. de interdi. matri. l. ſi tutor. vbi hoc ſinglr̄ no. ꝑ Cy. ⁊ ideo ſi ſtatutum dicit ꝙ cōtumax habeatur pro confeſſo intelligitur ꝙ habeatur ac ſi iudicio ſponte ⁊ ſolēniter eſſet ꝯfeſſus qꝺ tene menti. ¶ Sexto not. ꝙ hic de verbo intelligat qꝺ ſignificat paritatē. vnde ſi ſtatutū dicit quicūqꝫ ciuis non ſoluerit collectā intelligat eſſe de comitatu tantū eſt dicere quātū in iſto caſu ciuis ⁊ comitatēſis equiparentur ⁊ ſic ammodo oēs leges loquentes de cōitatenſi intelligentur de iſto non ſoluente collectā. vt. ī. ad. l. fal. l. j. §. lex falcidia. Nā cum procedat per eandem rationem quod de vno dicitur ad alterū trahitur. vt. C. de diuer. reſcriptis. l. ſi libellus. Poſſes etiā allegare ex iſto tex ꝙ verbū habeatur ⁊ intelligat ſignificat fictionē quādo ratione materie non poteſt deſignari
5 veritas. ⁊ facit. ī. de iure fiſc. l. eiꝰ q delatorē. ¶ † Septimo ⁊ vltimo no. quod de impertinēti qualitate non eſt curandū. Unde qualitas manifeſti vel nō manifeſti non curat quoad infamiā. ¶ Dicitur hic qꝺ condēnatus de furto efficitur infamis. Reuoco in dubiū vtrum hoc ſit verū ſiue fecerit furtum ſi non. dicit Mar. ſil. qꝺ hoc dꝫ intelligi quādo veritas facti cū ſentētia cōcurrit ſecꝰ ſi reus ſe innocentē probaret ⁊ dicit et eſt caſus. C. eo. l. furti. ſi cōdēnata. ī ſi. Ad idē qꝛ cū ſit grauatꝰ onere cōdemnationis dꝫ intelligi releuatꝰ reſpectu infamie. ī. e. l. quid' ergo. §. pena grauior. Itē ꝑ Mar. facit qꝛ aut volo extēdere ius ſententie ad ſoluꝫ condemnatum ⁊ actorem tunc ſententia habet pro veritate. vt. ī. de regu. iur. l. res iudicata. Aut quo ad alium extra litigantem. ⁊ tunc nō habetur pro veritate. vt C. quib. res iudi. non no. per totum. ſi ergo tractaremus de pena infamie eſt certare de eo ꝙ ꝑtinet ad quēlibet etiā extra litigantes ſic ergo duo ſunt neceſſaria ad infamiā ſm Mar. ſcꝫ ſentētia ⁊ veritas delicti. ego probo aliter hoc dictū. qꝛ cū infamia veniat ex diſpoſitione legali: lꝫ de ea nihil dicat ſn̄ia. ſequitur ꝙ debeamus attendere veritatē qꝛ in diſpoſitiōe legali ſemꝑ veritas dꝫ attendi. vt. ī. de cond. ob cām. l. ſi pecuniā. §. ſi ſeruum. ⁊. ī. de condi. ⁊ demon. l. multū intereſt. contrariū tenet gl. qꝛ tex. eſt hic ꝙ ipſa ſententia infamat. vñ cū ſn̄ia ſit proxima ⁊ immediata cauſa infamie ſtatiꝫ cōſummat ſuū effectū. nec requirit aliā cām extrinſecā. ad hoc. ī. de penis. l. qꝺ ad ſtatū. ꝓbo etiā hoc alia rōne. qꝛ ſi reqreret ſn̄ia ⁊ facti veritas ſic infamia ex duabꝰ cauſis īſurgeret. vñ non deberet tolli infamia per appel. ar. ī. de libe. ⁊ poſt. l. ſi ita. §. regula. qꝺ eſt ꝯ tex. in. l. furti. §. j. ī. eo. tn̄ iſta eſt veritas ꝙ ſola ſn̄ia infamat. Et ſi tu dicas infamia eſt pēa gn̄alis quo ad oēs fateor ſed q̄cunqꝫ ſn̄ia afficit perſonā alicuiꝰ facit ius apud oēs. vt. ſ. tit. j. l. ſi. Idē in adēptione ciuitatis ⁊ libertatis. vt. l. ſi qs exheredato. §. vtrū. de iniuſt. teſt. de penis. l. in ſeruorū §. q ex cau. ⁊. l. ſi vltio. ⁊ ita nō ꝓcedit opi. Mar. ſcꝺꝫ. gl. ⁊ Iac. bu. ex quo dico ꝙ etiam notorie innocēs eſt infamis ex ſententia famoſa. qꝛ notoriū ſn̄ie quo ad diſpoſitionē legalē cōfundit notoriū facti nō obſt. d. l. ſi pecunia. §. ſi ſeruuꝫ. qꝛ ibi loqtur qñ lex diſponit aliqd īmediate. ſꝫ hic loqmur qñ lex diſponit aliqd miniſterio hoīs mediāte vñ cū lex fundet ſe ſuꝑ facto iudicis q eſt miniſter. l. ſm ipm fctū regl'at legalis diſpoſitio ad l. nullaꝫ. C. eo. rn̄deo vt ibi no. ¶ Scꝺo quero vtrū ille qui trāſigit ſuꝑ inſtātia nō ſuper crimine vt litem euitet nūq ille eſt infamis: gl. dicit hic ꝙ ſi trāſigit vt redimat vexationē nō efficit infamis: ſecꝰ in eo cui verū delictū īpingebat. Audi ꝙ ſm hoc in trāſactiōe reqrunt duo. ſ. trāſactio ⁊ ꝟitas delicti: nā ſi verū delictū nō ꝓbet intelligit iſte vexationē redemiſſe nec efficeret per hoc iſte infamis. ꝑ hoc alleg. C. de adul. l. ſerui ob violatū. facit ꝙ not. Inn. extra de ſymo. c. ad aures. ⁊ Are. j. q. iij. c. q̄ſitū. Ja. bu. tenet ꝯ ⁊ arguit ſic. vbi eſt dare effectꝰ cāe. qꝛ quelibet vera cā ⁊ final's p̄ſuppōit ſuū effectū vt. ī. mā. l. ſi ꝟo nō remunerādi. §. j. ſꝫ iſta trāſactio includit in ſe ꝯfeſſionē ictā maleficij. q̄ nullo alio extrinſecus appareret iſte dꝫ infamis cēſeri. naꝫ tex. hic nō vꝫ aliud requirere ꝙ ipſam tranſactionem. Ja. de aret. dicit ꝙ vbi apparet de innocētia tranſactio rei nō redderet eum infamē. rō qꝛ eū actor eſſet in calūnia: tranſactio extorta ꝑ calūniam nō nocet reo. vt in. l. in ſumma. in ꝑn. de cōc. inde. ſi ergo eſt inefficax actio cōfeſſio tacita nō reſultat ex ea ⁊ per conſequens nec infamia. ita tꝫ I c. de are. l. tranſigere vel paciſci. C. de tranſac. ꝙ credo verum. dubio tn̄ preſumo contra tranſigentem

quia

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

q.l.noſtra nõ requirit niſi nudã trãſactionẽ:p.o qua preſumi-tur niſi calũnia actoris probet.vt.C.de trãſ.l.ſub pretextu.Ex predictis apparet an ficta ↄfeſſio ex vera cõfeſſiõe q̃ nõ ꝓbat re cipiat ꝓbationẽ in cõtrariũ vl' ſit preſumptio iuris ⁊ d iure. nã ſm gl.⁊ ſm Ja.but.ſic.ſed tu tene opin.Jac.de are.vt dixi.Ex predictis habes de duobus.ſ.de ſnia ⁊ de trãſac.❡Nunc q̃ro de tertio.ſ.de confeſſione.⁊ primo de ficta cõfeſſione an ĩfamet et hic caſus qd ſic.vt.C.de inter.ma.l.ſi tutor.ꝓ hoc q: fictio et veritas eq̃parant.vt.j.loca.l.qui ad certũ.ſed vera ↄfeſſio infa mat ſm gl.ergo ⁊ ficta confeſſio dʒ infamare.Jn cõtrariũ qd ſi cta cõfeſſio nõ infamat ſic ꝓbo:nõ dʒ plus operari ficta confeſ-ſio q̃ ficta ſnia.ſed ita eſt in ſentẽtia ꝙ ſentẽtia que ad aliũ por rigitur per fictionẽ,vt ſnia lata cõtra ꝓcur.que fingitur lata ↄ dominũ,⁊ tũc non infamat.vt.j.eo.l.furti.§.ſi quis alieno.ergo nec ficta cõfeſſio infamabit.preterea infamia nõ irrogat niſi in caſibus expreſſis in iure.vt.ſ.e.l.i.⁊.j.de pub.iud.l.infamẽ.ſed hoc nullo iure cauet ꝙ ficta cõfeſſio infamet niſi in duob⁹ caſi bus vn⁹ ẽ in trãſigente odio ſymonie ſeu corruptiõis pecunie alius eſt in.d.l.ſi tutor.cũ iſtud nõ reperiat.l.cantũ ergo non eſt dicendũ vt in aut.de trien.⁊ ſemiſ.§.cõſideremus ⁊.C.de colla.l.illã.Quidaʒ tenẽt ſimpl'r qd ficta confeſſio infamat per iſtas duas.ll.l.q̃ñ.⁊.l.ſi tutor.⁊ ſm hoc ſi ſtatutũ fingit cõtumacẽ eẽ confeſſum iſta ficta ↄfeſſio infamet.vñ banniti nõ ſunt infames vi banni.q: eſt interlocutoria.vt.j.eo.l.quid ergo.§.quantũ.ſed vt ficte cõfeſſionis q: ſtatutũ fingit eos eſſe cõfeſſos.Jtem ſeq-tur ex hoc qd ille q ñ rñdet poſitiõi crimìnoſe eo caſu quo dʒ re ſpondere puta q: hoc dictat ſtatutuʒ vel conſuetudo ꝑ hoc ha-betur pro cõfeſſo qd iſta ficta cõfeſſio eũ infamet credo potius contrarium:q: hoc nõ reperitur.l.cantũ ⁊ ſi tu dicas:imo q: ra tio iſtius.l.eſt generalis ego dico qd imo non debet generaliter intelligi ſed tantum ad ſuũ caſuʒ adaptari.⁊ ita intelligit etiaʒ Ja.bu.quod iſta ratio non ſit generalis.Jn hoc tamen puncto
6 cogitabis.❡†Quarto q̃ro quid de vera cõfeſſiõe:an vera cõ feſſio in actione famoſa infamat.⁊ gl.dicit qd ſic.q: ſi interpre-tatiua cõfeſſio infamat multo forti⁹ dʒ ĩfamare ⁊ vera cõfeſſio ⁊ hoc etiã tenet glo.j.eo.l.ictus fuſtium.intelligo qñdo cõfeſ-ſio ſit in iudicio itẽ loquor de iudicio xo nõ de iudicio ĩterpre tatiuo:qd eſt corã arbitro.vt.j.eod.l.quid ergo.§.ex cõpromiſſo dicit Jac.bu.cõtrariũ qd vera cõfeſſio in iudicio nõ infamet ⁊ hoc probat ipſe ſic nulla.l.canet qd confeſſio infamet.ergo cõ-
7 feſſio in iudicio non infamat.❡†Scdo probatur ſic.poſt con feſſionẽ ſperat ſentẽtia ⁊ ex tunc infamia inſurgit.vt.j.eo.l.fur-ti.§.j.ergo non prius:nã fruſtra induceret ſententia infamiam ſi eſſet inducta a priori id eſt ꝑ cõfeſſionem.vt.C.vt intra cer.tẽp.l.ij.❡Tertio probat hoc q: ille qui reſtituit rem furtiuaʒ taci te confitetur.vt.j.de tab.exhib.l.locũ.§.ſi quis dolo.ſed canet qd iſte nõ efficit infamis.vt.j.de procur.l.ſi reus paratus.et in gl.hic.ſola ergo confeſſio non infamat.Preterea qñ ſunt plu-res cauſe quarũ quelibet per ſe pot cõſummare effectũ.effect⁹ cõſummat a priori cã.nõ aũt cõſummatur poſtea a poſteriori.vt.j.de acqui.poſſ.l.iij.§.ex plurimis.⁊.j.de vſucapio.l.ſequitur.§.lana.⁊ not.C.de ſer.fugiti.l.j.ſi ergo cõfeſſio infamaret ſeque retur quod nõ infamaret ſnia.Jtem quod oppono nõ tolleret infamiã q: nec tollit cõfeſſionem:hãc opinionẽ tenet Ma.fil.⁊ Jaco.bu.nõ ob.l.q̃ñ quia loquitur in cõfeſſione poſt q̃ nõ ſpe ratur ſnia:ſed vbi ſentẽtia ſperatur ibi effectus venit per ſniam ↄſummand⁹.Bar.in.l.infamẽ.de public.iudi.diſtinguit inter iudicia ciuilia ⁊ criminalia.Dicit eñ ꝙ in ciuili iudicio confeſ-ſio ſtatim trahit ſecũ ſuũ effectũ ⁊ nõ teq̃rit ſnia.vñ cõfeſſio in famat ſecus in crimina.q: ibi poſt ↄfeſſioneʒ requiritur ſenten-tia diffinitiua.vt in.ij.C.de cuſt.reo.Aduerte in ciuili cauſa ſi qs confitetur extra ordinem nõ oblato libello verum eſt ꝙ ibi nõ deſideratur ſnia.tamẽ illa ↄfeſſio extra ordinem facta ñ in-famat.vt no.gl.j.eo.l.ictus fuſtium.ſi autem confeſſio emanat in ordinario iudicio tũc ſnia deſiderat.vt.j.de iu.l.d qua re.er-go ⁊ tunc nõ dʒ infamare pendet eñ ſtatus rei quo ad ĩfamiam donec pronuncietur:nã adhuc abſolui põt.vt.j.de pecu.leg.l.e.tempore.in prin.⁊ abſurdum eſſet dicere quod abſolutus nihi lominus remaneret infamis vigore confeſſionis.de iure credo ꝙ iſta pars ſit verior tñ ſi quis vellet tenere gloſſam poſſet rñ-dere ad.l.ſi reus paratus.quod ibi loquitur de confeſſione que oriret ex ſolutione debiti ex qua ↄfeſſiõe non oritur obligatio,ſed liberatio vñ merito act⁹ liberatorius nõ infamat.⁊ ita loq̃t ibi.ſed hic loquimur in confeſſione ad obligandũ.⁊ facit quod no.in ſimili.j.de iureiuran.l.nã et poſtea.§.fin.cũ.l.ſeq.❡Ex p̃ dictis q: dixi ſm Barto.quod in criminali confeſſio.non infa mat apparet magis verificatum id ꝙ.ſ.tetigi.quod bannitus rõne ficte cõfeſſiõis nõ ſit infamis q: ſum⁹ in criminali iudicio:in q̃ nõ dʒ pl⁹ opari fictio q̃ veritas.vt.j.de liber.⁊ poſth.l.filio quem pater.❡Quinto ⁊ vltimo quero qd de cõfeſſione extra iudiciali.Breuiter iſta confeſſio non infamat ſm oẽs dicit hic Gui.de cug.qd ſi aliqs cõfitet in genere:verbi gratia:cõfitetur aliqs ſe feciſſe furtũ:vl' occidiſſe quẽdã hoiem:nec aliter factum ſpecificat.iſta cõfeſſio nihil operat ſi aũt confitet in ſpecie:tunc iſta ↄfeſſio facit iudiciũ.vt.j.de edil.edi.l.verum.in fi.⁊ dicit ve rũ ſi iſta cõfeſſione qs vellet vti ⁊ eam allegare in criminali iudi cio.❡Et aduerte q: in criminalib⁹ iudicijs cõfeſſio extra iudi ciũ nõ operat pl⁹ ſi ſit facta preſente ꝑte quã ſi abſente.q: vtro biqꝫ vʒ ad iudicium tm̃.vt.d.l quero.⁊ de adul.l.capite quinto.ſed in ciuilib⁹ cauſis etiã ſi oriatur ex crimine ex quo ciuiliter agat cõfeſſio facta preſente aduerſario facit plenã fideʒ abſente aduerſario facit ſimplex iudiciũ.adde ꝙ alie probationes p̃ter cõfeſſionẽ nõ infamãt ſm oẽs.vt dixi in.l.j.ſ.e.⁊ ẽ gl.ord.in.l.ſʒ ⁊ ſi poſſeſſori.§.pe.j.de iureiur.deinde vide in hac materia qd no.Jnn.de accu.c.cum oporteat.de colluſione.crimina.de offi.deleg.c.ſtatuimus.⁊ quod no.Archi.ij.q.i.c.ſi quaʒ.⁊.v.q.j.c.ſi primates.⁊ quod no.Jnnocẽ:de officio ordi.c.ex parte ⁊ de ex ceſ.prelatorũ.c.quã ſit graue.❡Jn iſta etiã materia dicit Jnn.ꝙ qñdo quis cõfitetur delictũ:ſi ↄfeſſio excedit libellum põt etiã cõdẽnatio excedere formã libelli:q: dicit ipſe ꝙ non refert qualiter ſit actũ qñ maleficiũ ꝓbat ꝑ cõfeſſionẽ.Jta ponit ipſe extra de elec.c.ꝑ inquiſitionẽ tñ iſtud expeditũ imo gloſ.noſtre referunt ſe ad libellum.ſ e.l.ij.§.ignominie.in gl.no.caſum ⁊ ibi dedi concordantias. Bal.

❡Additio Baldi.

1 ☞ Confeſſio facta coram iudice incompetenti non valet.

Quoniam. Uide Jnn.de colluſ.cap.crimi na.vide oĩno Jnn.de act.cum oporteat.⁊.C.de trãſac.l.trãſigere.ꝑ Jac.de are.Jnn.dicit ꝙ confeſſio facta extra iudiciũ irrogat infamiã
1 facti.❡†Jtẽ dicit ꝙ confeſſio facta coraʒ iudice incõpetenti
8 non vʒ.ᵃ tñ ſi ſponte emanauit index competens coget reum il-lud idem confiteri q: non põt variare.❡Jtẽ dicit qd quando quis eſt confeſſus non eſt curãdũ ad quid ſit actũ.de ele.per in quiſitionem.❡No.fictã confeſſionem infamare.❡Jtem not.quod licet in vera ↄfeſſione diſtinguatur vtrũ ſit facta in iudi-cio vel extra.tñ ſecus eſt in ficta q: ſemꝑ habet legitima ⁊ in iu-dicio facta:ſm glo.ſed do.Ja.bu.ſm Mar.fil' dicit qd vel cõfeſ ſio nõ infamat.q: dicitur ex ſententia reus infamari.ergo ex cõ feſſiõe non infamatur.Cõfiteri ergo deſtructa eſt lex.C.de tran ſac.trãſigere.q: ſi confeſ.ergo damnandus.So.vt in.l.quid er-go.§.pena grauior.j.eo.

Furti. ❡Jn tex.ibi:nec manifeſti no.qd ſim-plr dictũ porrigit ad factum ſimplex q̃li ficatiuũ.Jtem cum dixim⁹ manifeſtum qualitatẽ fa cti denotauim⁹ nõ aũt declarationẽ eius per proba-tionẽ.Sic ⁊ cũ dicim⁹ vſurari⁹ manifeſtus,q: dʒ eſſe manifeſtũ extra naturã facti nõ ex vi ꝓbationũ.facit.j.de fur.ſi quis in ſer uitute.alias oẽ furtũ ex quo ſequit condẽnatio diceret manife ſtuʒ.⁊ ois vſurari⁹ conuict⁹ diceret manifeſt⁹ qd eſt falſum,q: differẽtia manifeſti ref.rt ad cõuictos.nã nõ conuict⁹,nõ eſt ma nifeſtus nec nõ manifeſtus.ſed neqꝫ reputat nec fur nec vſurari⁹ q: qd nõ ꝓbat nõ eſſe cẽſet.j.d ↄhẽ.emp.rutilia.ꝓbatiões ergo faciut manifeſtũ tñ nõ qualificant ipſum factum a ꝑncipio.h.d.

a ❡Non va let.vid fel.j c.atſi cleri-ci.i iij.[illegible] i ver. vtrũ autẽ.cum plu.[illegible] nũquid va let vt extra iudicialis ⁊ operet in dicium [illegible] tortures ⁊ tractat de confeſſioe facta ꝑ cle-ri.cuʒ corã iudice ſecu lari.

1 ☞ Appellatio extingit pronuntiatum.
2 Sententia lata in cauſa appellationis non fingit retro.
3 Appellationis deſertio magis nocet quam diffinitiua.
4 Sententia an ſtatim infamet.
5 Appellatio ⁊ tempus appellandi non pariſicantur.
6 Triplex eſt genus ſententiarum.

Sed ſi furti. Appellatio reſcindit ꝓnunciatum q̃ ad infamiã.ſed ſi non appellat vel de ſeritur appellatio retro infamia trahit:ſʒ ſi fertur diffinitiua in cauſa appellationis ex ſecunda ſnia nõ ex hac dicitur quis ĩfa mis.Uel ſic.Appellatio interpoſita famã illibatam conſeruat ſed omiſſa vel deſerta nõ patrocinat.⁊ vbi late ſunt due diffini tiue ſentẽtie.vna ex cauſa ꝑncipali.alie ex cauſa appellationis oĩs effectus tribuitur ſecũde ſententie.⁊ vt ex tunc.h.d.❡Di uiditur in tres partes.Primo loquitur in appellatiõe penden te.Secundo in appellatione non interpoſita ſm vnam lect.vel deſerta ſm aliã.Tertio loquitur in appellatione reprobata per diffinitiuã ſententiã iudicis appellationis.Secũda ibi ſi aũt tẽ pora.tertia ibi.quamuis.❡Jn tex.ibi pronocationis interpo-nende.ſm vnã lec.vel interpoſite proſequendã ſm aliã.❡Jn text.ibi eſt iſtud verbũ eſt ſignificatiuum veritatis.⁊ propterea Jo.intelligit in non appellãte:q: ſtatim a principio eſt ĩfamis.q: ſnia quo ad infamiam trahit ſecũ executionem immediate ⁊ in virtute iſtius verbi eſt,fundat ſe Joã.ſed alij exponũt,eſt,i.eſſe intelligitur quia iſtud verbum,intelligitur:eſt aptum ad fi ctionẽ.vnde deſerens appellationẽ fingit retro infamis.tamen re vera pẽdẽte appellatione non fuit infamis.❡Et not.qd iſta verba intelligant eſſe.⁊ ſic quotidie apponuntur in reformatio nibus ⁊ ſtatutis terrarũ.⁊ iſtud verbũ.ſ.eſt aptũ ad veritatem denotãdã.verbũ aũt intelligit eſt aptũ ad fictionẽ.Bart.tñ in

l.ſi is q ꝑ emptore.de vſu.dicit ꝙ omne verbū importat verita
tez ſi ꝑ legalē diſponē pōt introduci veritas.ſi aūt nō pōt itro-
duci veritas tūc denotaꝶ fictio.⁊ ad hoc facit iſte.§.ex ꝯiūctiōe
ambarū lect.⁊.j.de li.⁊ poſth.l.filio quē pater i ratiōe.ſui.Uer-
bi gratia ſi ſtatutū dicit ꝙ aliqs ītelligaꝶ eē ciuis īportat ꝟitatē
quoad ciuilitatē ciuilē:ſed nō quoad ciuilitatez origīs q̄ reqrit
verū naturale principiū.vt.j.ad munic.l.aſſumptio.vñ dato ꝙ
ſtatutuz diceret ita ꝙ intelligaꝶ eē ⁊ ſit originariꝰ ciuis tū quo
ad naturalē ⁊ originalē ciuilitatē iſta ꝟba nō īportāt niſi fictio
nē:qꝛ nō hꝫ tātā ꝑtātē lex vł ſtatutū ꝙ poſſit tollere facti ꝟita
tē.vt.j.de ca.l.i bello.§.facte.vbi ergo ꝟba pñt adaptari ad ve-
ritatē īportāt veritatē.vbi nō pñt adaptari ad veritatez impor-
tāt fictionē.¶ In tex.ibi viſa ſit.⁊ ſup hoc ſit ꝓnūciatū diffini
tiue.¶ In tex.ibi:hodie.i.ex nūc a tpe ſcđe ſnīe.¶ In tex.ibi
1 notari.i.īfamē eē.¶ † Ño.prīo ꝙ appellatio extīguit ꝓnūciatū:
nā lꝫ ſnīa trahat ſecū executionē q̄ ad infamiā ita quod nullū ē
mediū īter ſnīaz ⁊ infamiā tñ appellatiōe īterpoſita infamia eſt
ſublata.⁊ ſic appellatio trahit ſecū executionē in reſcindēdo ſi
cut ſnīa ſecū traxerat executionē ī infamādo ⁊ īducēdo.¶ Se
cūdo no.ꝙ appellatio deſerta fingiꝶ ñ interpoſita:⁊ ſnīa rema-
a net firma.[a] vt ex tūc:nō vt ex nūc.⁊ cadit hic fictio ſuper tēpore.
2 ¶ † Tertio no.ꝙ diffinitiua lata in cā appellatiōis nō fingit
retro.¶ Quarto ⁊ vltīo no.ex ꝯiūctiōe iſtorū duorū ꝟ.ꝙ ma-
gis nocet deſertio appellationis q̄ꝫ diffinitiua:qꝛ deſertio ap-
pellatiōis fingit retro:ſnīa diffinitiua non fingit retro.qđ tene
mēti.¶ Ex ꝑdictis collige qđ ꝑ ſcđam ſnīam ſit nouatio prīe:
⁊ trāſfundiꝶ prima ſnīa in ſecundaz.ne due diffinitiue ſentētie
iunganꝶ ſup eodē iuxta no.j.qđ me cau.l.ſi cū excep.§.hec aūt
actio.Preterea ſola ſcđa ſnīa imponit finez liti.ergo iſta ꝓprie
dꝫ dici diffinitiua ⁊ ab ipa oīs effectꝰ đnoīari.ēt ex hoc collige
ꝙ ſicut executio facti dꝫ fieri vi ſcđe ſnīe:ita executio iuris ⁊ de
3 iure ſicut eſt reſpectu īfamie.¶ † Juxta iſtū.§.q̄ro primo vtrū
ſententia ꝯdemnatoria lata ſup furto ſtatim infamet,an ꝟo ſit
neceſſe ꝙ tranſeat in rem iudicatam:⁊ videꝶ ꝙ ſit neceſſe quod
tranſeat in rem iudicatam.⁊ iſta opinio poteſt ſic ꝓbari qꝛ iſta
ſunt paria ꝙ ſit appellatuz ⁊ ꝙ poſſit appellari.vt.ſ̄.de tranſa.
l.⁊ ſi poſt rē.in ꝓn.ſed interpoſita appellatiōe reꝰ ñ eſt infamis
ergo nec in tpe interponēde.Preterea ſicut nihil innouaꝶ ap-
pellatiōe pēdēte ita nil pōt innouari intra tp̄s appellandi.vt.j.
nil.no.appel.pē.l.j.ſed ſi efficereꝶ infamis aliquid interim inno
uareꝶ.ergo ⁊c.Preterea tp̄s ad appellandū eſt q̄daz dilatio.vt
C.đ ap.auꝶ.hodie.ſed pēdēte dilatiōe nō ſit executio etiā lega
lis.ar.j.de vſuf.leg.l.ſempronius attalꝰ.ergo ⁊c.¶ Quarto.fa
cit idem qđ legiꝶ.⁊ no.j.de accu.iudiciorū.vbi no.ꝙ ſicut bona
appellatione pendēte ñ ꝯfiſcanꝶ.ita nec intra tp̄s appellandi,⁊
4 eſt illa gl.multū no.ſꝫ Dy.⁊ iſta fuit opi.quorūdā.¶ † Scđa
opi.eſt ꝙ ſnīa ſtatim infamet.⁊ hoc probatur per.l.qui vltio.j.
de pe.vbi đꝛ ꝙ cōdēnatꝰ ad mortē:lꝫ poſſit appellare.tñ eſt in
famꝫ ⁊ ſeruꝰ pene.vñ ſententia ledit ſtatū ipſo iure.ad idē.C.de
ap.l.addictos.⁊.C.de epi.audi.addictos.q̄ idē dicunt.Preter
ea de hoc videꝶ tex.hic.nā ſi ſentētia non infamet niſi poſt tp̄s
appellādi falſuz diceret lr̄a noſtra dū đꝛ:Retro īfamꝫ eſt.⁊ hec
opi.ipſa veritas qꝛ q̄ ad infamiā ſnīa ſtatim trahit ſecū ſuū effe
ctū.ñ ob.qđ intra tp̄s appellādi nihil pōt īnouari qꝛ verū eſt fa
cto hoīs ſꝫ ꝑ executionē iuris ſic ſꝫ Gu.de cug.Jac.but.⁊ alios
5 ¶ † Habes ergo vnā limitationē ꝙ tp̄s appellandi ⁊ appella
tio pendens nō pariſicanꝶ ad ea in quibꝰ ꝓnunciatio trahit ſe
cū executionē ſed in his q̄ requirūt executionē iuridicꝫ ſic hoc ī
deſinitiua.In interlocutoria vero dic vt.j.de mi.l.intra vtile.ad
de ꝙ iura q̄ dicūt ꝙ nihil pōt īnouari appellatiōe pēdēte intel
liguntꝶ vbi ſit tale qd poterat nouari pendente pſone inſtantia.
vt.j.ſi le.no.caue.l.poſtq̄ꝫ.§.imperator.vbi eſt caſus not.Item
propter dolū appellātis,⁊ ſic propter equitatē caſus ſuperue-
nientis aliqd innouaꝶ appellatiōe pendēte.vt.j.de app.imper.
in ſi.⁊.j.de admi.tu.l.chirographis.§.ſi.nā ibi videꝶ alienans
dilapidare ⁊ ideo merito ſit reuocatio ī priſtinū ſtatū officio iu
dicis appellatiōis.Uel dic ꝙ illa reuocatio in priſtinū ſtatū nō
eſt innouatio ſed eſt innouati ꝑ partē in veterē ſtatū reductio.
6 ⁊ hec vera.⁊ hoc de.j.q.¶ † Adđ ꝙ triplex eſt genꝰ ſentētiarū
quedā ſunt ſnīe que nunq̄ꝫ trāſeunt in rem iudicatā,ſi late ſint ꝯ
b facti veritatē.vt ſnīa lata ſuper matrimonio.[b] ⁊ tñ iſte ſnīe me-
renꝶ executionē ſuo tpe.hec dicunt canoniſte.quedā ſunt ſnīe q̄
ſtatim trahūt ſecū executionē ⁊ iſte ſubdiuiduntꝶ qꝛ quedā ſunt
quarū executio ꝑ ap.nō reſcidiꝶ ſi facta eſt.vt in ſnīa excommu
nicationis ſuſpēſionis,⁊ interdicti.vt extra de ap.c.pterea.q̄dā
ſunt q̄rū executio reſcindiꝶ ꝑ app.vt in noſtro.§.⁊ in.l.qui vlti
mo.tertium genus eſt earū q̄ nō trahunt ſecū executionē,tamē
tranſeunt in rem iudicatā.⁊ iſtđ eſt gñale.vt.j.de pig.l.ſi fundꝰ.
§.ſi plures.¶ Juxta iſtud primum tp̄s appellatiōis interpo-
nendꝫ:quero vtrum interim iſti poſſint teſtificari:habes ex ꝑdi
ctis ꝙ non,qꝛ ſunt infames per ſententiam latam iā.⁊ hoc ſꝫ
Bal.ſed quid ſi poſt teſtimonium appellant ⁊ obtinēt,vtrum

a ¶ Firma. qđ no. qꝛ facit ad qđ quā refert Frā. areti. in.l.q a latro. in.§.ſi qs. ad fin. đ teſt. vide eūdez bal. ibidem mouere đ bānito offenſo pendente nullitate vel caſſatione cuiꝰ inſtātia deferaꝶ. de q̄ qđ. ibi vide per eos.

b ¶ Super matrimonio. đ q̄ vide tu fe. in c. lator. de re iu. ⁊ in rub. de re iu. i. iij. col. in ſi. đ ſpōſa.

conualeſcat poſtea teſtimoniū eorūz:vꝶ ꝙ nō,qꝛ tpe teſtimoniȷ̄
erāt infames,et tp̄s teſtificatiōis inſpiciꝶ:vt.j.ad car.l.iij.§.cāe.
¶ In ꝯtriuz vꝶ qꝛ cū ſnīa ꝑma ſit in totū ſublata caſſata cā caſ-
ſaꝶ effectꝰ.ar.j.de exce.rei iu.l.qui cū hr̄de.pria ps vꝶ verior.qꝛ
lata ſnīa inter partes nec firmare nec infirmare vꝶ id ꝙ inter
alios eſt actum.ar.j.e.luciꝰ.iſte paſſus nō eſt ſine dubio.¶ Ue
nio ad ſcđm tp̄s qñ appellatio eſt interpoſita ⁊ pendet in iſto
tpe eſt certū ꝙ reꝰ nō eſt infamis.ſꝫ iuxta hoc q̄ro ſi interim ꝓ
ducaꝶ in teſtē ⁊ teſtificaꝶ ⁊ poſtea appellationē deſerat vel ſuc-
cūbat:an infringaꝶ teſtimoniū interiz:⁊ vꝶ diſtinguēdū.aut ap.
đſerit.tūc qꝛ retro fingiꝶ infamis nō vꝫ eiꝰ teſtimoniū.aut nō de
ſerit,ſꝫ ꝑ ſcđm ſnīam ſuccūbit,qꝛ nō cadit hic fictio.nā ꝯfirma
tio inducta ex tēpore infringit retro,ſꝫ ñ ꝯfirmatio ſnīe,vt hic
đꝛ tex.ꝯtriā opi.tꝫ Gui.de cu.ꝙ dictū ſuū nō infringaꝶ,qꝛ cū di
ctū ſuū a ꝑncipio valuerit,nō dꝫ infringi rōne caſus ſupueniē-
tis vt.j.de ꝯta.l.ſi poſt mortē.§.ſi.iſtā opi.tꝫ Bar.qꝛ qđ iteriz ſit
ex neceſſitate ſicut ē teſtificari iſtđ nō reuocaꝶ ꝑ caſuz ſupuenie
tē.vt.j.de pac.do.l.quoties.¶ Uenio ad tertiuz tp̄s appellatio
fuit interpoſita ⁊ deſerta tñ nō eſt adhuc ꝓnūciatū eā eſſe đſer
tam.Mō q̄ro vtrū reꝰ ſit infamis:⁊ dico ꝙ ſic.qꝛ ſup deſertiōe
appellatiōis ñ eſt neceſſe ꝙ ꝓnūcieꝶ.vt no.gl.C.⁊e ap.l.eos.in
ꝑn.⁊ poſito ꝙ eſſet neceſſaria ꝓnūcitiatio iſta ꝓnūciatio eēt in
terlocutoria.vt no.in.c.ſi.de ap.in cle.vñ nil attinet ad īfamiā.
vt.j.e.qd ergo.§.q̄ꝫtū.appet igiꝶ ꝙ lꝫ non ſi ꝓnanciaꝶ appella-
tionē eē deſertā tñ lapſis fatalibꝰ eſt in habilis ad teſtificādum.
¶ Quartū eſt poſtq̄ꝫ aſt ſnīa ꝑma ꝯfirmata ꝑ ſecūdā tūc nō eſt
aliqđ dubiū ꝙ iſta ſcđa ſnīa trahit ſecđ executionem ⁊ infamiā
vt ex nūc irrogat ⁊ reddit infamez inhabilē ad teſtimoniđ.vt.ſ̄.
de ſe.l.Caſſius.¶ Quintū ⁊ vlti.tp̄s eſt ſi ſcđa ſententia eſſet in
firmatoria ꝑme.nā tunc rei ſtatꝰ integraꝶ.⁊ ad oīa appet habi
lis mō vide gl.¶ In gl.ij.ibi ꝑ totū.ꝙ dic vt no.Jnn.ex̄ de ele.
c.cū nobis.⁊.c.auditis.⁊ vide ꝑ eūdem extra de exce.c.dilecte.⁊
de ap.dilecti.¶ In ead.ibi,q̄ eſt ꝯ.qꝛ ibi appellatio non vꝶ ex
toto reſcindere ꝓnūciatū cū ptās alienādi ꝯpetens reo an̄ cō
dēnationem:vt.j.de do.l.poſt ꝯctū.nō ꝯpetat pendente appel
latiōe.¶ In ea.in ſi.ibi factū fuit.i.dicere.nō eſt innouatio,ſed
innouati in ꝑmeuū ſtatū reductio.¶ In gl.penalis.ibi ſuum
effectū.hoc eſt ꝙ dicimꝰ ſnīam trahere ſecū executionem.i.ſuū
effectū.⁊ idem no.C.ſi a nō ꝯpe.iu.l.ſi.¶ In ea.ibi.§.duo facit.
qđ habes in ſiſi.j.rez ra.ha.l.cū indebitū.§.ſi.⁊ de ſo.l.cū dotez.
in ſi.⁊.ſ̄.de ſta.ho.l.paulꝰ.¶ In gl.ſi.ibi.§.poſteriore.j.iud.ſo.
l.cū apud Semproniū.⁊ ſic ſcđa ſnīa mereꝶ executionez ñ ꝑma
ſꝫ Gui.ꝙ dic vt dixi,ſ̄.de pact.l.tale pactū.§.qui prouocauit.
¶ In ea.ibi arg.ꝯtra ſcꝫ qꝛ ꝑma ſnīa mereꝶ executionez.¶ Ex
tra q̄ro vtrū pendētia nullitatis opaꝶ idem ꝙ pendentia ap-
pellationis.no.Jnn.extra de offi.dele.c.cū in iure.de ſen.excō.
ſolet de acq poſ.l.iij.§.ſi ſeruꝰ.ꝑ Dy.⁊ habes tex.no.in.l.ſin.C.
de or.cog.¶ Ultio in materia nr̄i.§.adde ſm Jaco.bu.ꝙ ea q̄
innouanꝶ appellatiōe pendēte nō reuocāꝶ vi prīe ſnīe vel vi ſcđe
ſꝫ ꝑ viā attenta diſtinguendo tñ aut eſt attētata tm̄ a iure ⁊ nō
reuocaꝶ,aut ab hoīe ⁊ tūc reuocaꝶ.ſm eū.ſed hoc ꝙ đꝛ de atten
tati a iure nō ꝓcedit poſt appellatiōem interpoſitā ſꝫ infra tp̄s
appellādi nā interpoſita appellatiōe a iure nihil innouaꝶ.vt in
j.rñ iſtiꝰ.§.adde ꝙ lꝫ ſit lat ſcđa ſnīa:tñ iudex q̄ꝫtū ad reuoca
tiōes attentatorū nō eſt officio ſuo functꝰ.vñ ad huc ꝑt officiū
ſuū ipartiri circa reuocationē attentatorū.caſus eſt in.l.cyrogra
phis.§.ſi.de admi.tut.ꝙ eſt no.In iſta materia formo quādā
q.extrauagāte.vtrū appellatiōe pendente ī capitali cā reꝰ đeat
retineri ī carcere iudicis a quo an iudicis ad quem.⁊ vide quod
carcere iudicis a quo eſt appellatū.qꝛ pendente appellatiōe nil
eſt innouādū.vt hic.⁊.j.nil no.pe.app.in rubro ⁊ nigro.⁊.c.non
ſolū.de ap.lib.vj.¶ Preterea poſſibile eſt ꝙ appellans deſerat
appel.⁊ ſic executio ꝑtinebit ad primū iudicez ergo interiz pſo
na rei ſibi aufferenda nō eſt ar.j.de execu.tu.diximꝰ de execu.fun
dū ſcitianū.⁊.l.fundi.⁊.j.de noxa.l.ad ſi libertate.In ꝯtrium vꝶ
ꝙ lꝫ in cā capitali appellatio poſſit interponi per alium.vt.j.de
ap.l.nō tm̄ tñ pſecutio dꝫ fieri pſonaliter ꝑ ipm reū.vt.j.an per
alium ca.ap.l.j.qđ nō poſſet eſſe niſi remittereꝶ ad iudicem ad
quē:pone eīm ꝙ ex ꝓuincia per appellationem cā tranſferaꝶ ad
vrbem niſi pſona rei trāſmittatur non poterit perſonalr̄ intereſ
ſe ergo vides ꝙ prima trāſmittenda ſit.ad hoc.C.de app.l.eos
§.ſuper his.⁊ adde quod no.Jnn.in ſimili extra de ſente.excō-
mu.c.vt fame.cogita.⁊ tene menti.

1 ☞ Tractus alio nomine ad iudicium non efficitur infamis.
2 Dominus ex proceſſu procuratoris non infamatur.
3 Uniuerſitas de futuro condemnata an efficiatur infamis.

Si quis. Alieno noīe condemnatus de iniuria vel
furto:nō efficiꝶ infamis nec etiam is cuius
noīe cōdemnaꝶ.h.d.no.¶ In tex.ibi ne ego ſcilicet dñs ⁊ prin
1 cipalis perſona.¶ † Ño.quod ille qui alieno nomine trahitur
ad iudiciū non infamatur per condemnatoriā.¶ Scđo no.ꝙ
procurator defenſor et curator et heres ⁊ tutor dicuntur trahi
in cauſam

ātuſam noīe alieno. q2 titul⁹ cāe vel criminis nō hꝫ originē
a pſonis ipſoꝝ hinc appꝫ ꝙ pena īfamie nō trāſmittit᷑ ad he
3 des: q2 īfamia eſt inſepabilis a pſona. vt. ſ. ti. j. l. ex ea. ¶ † Ter
tio no. ꝙ ex ꝓceſſu ꝓcuratoꝝ nō infamat᷑ dn̄s nec ex ſnīa ꝯdē
natoria lata in ꝓcuratorē ꝓcuratorio noīe. Prima ratio eſt: q2
dn̄s nō eſt ꝯdēnat⁹ vere ſed ficte ꝛ interpretatiue. vn̄ ficta ꝯdē
natio non infamat. ꝙ eſt no. Scd̄a ratio eſt. q2 opꝫ ꝙ obligatio
deſcēdat a ꝓcuratore in dn̄m. dꝫ em̄ ꝑrio fundari in pſona ꝓ
curatoris. vt. j. de ac. ꝛ obl. l. q̄cūqꝫ gerim⁹. ſed infamia non fun
datur in pſona ꝓcuratoris. ergo nō poteſt per mediaꝫ perſonā
ꝓcuratoris trāſire in dominū ꝛ ītellige iſtū tex. ī ciuili iudicio. ſꝫ
in criminali ſnīa nō formatur in perſona ꝓcuratoris ſed forma
tur in pſona dn̄i bn̄ tunc dn̄s infamat᷑. vt. C. de iniur. l. fin. ꝛ per
tex. noſtrū reprobat᷑ opi. q̄ ponit᷑ C. de ſentē. ꝛ interlo. om. iudi.
l. j. q̄ dicit eadē ſnīa dānari dn̄m ꝛ ꝓcuratoreꝫ vtriuſqꝫ ſoluet᷑
opi. nam tex. hic vult ꝙ damnetur ſolus procurator alias fru
ſtratoriū eſſet ꝯſiliū iſtius. §. ꝙ in cauſa famoſa dn̄s cōpareat
ꝑ ꝓcuratoreꝫ ſi nihilominus dn̄s veniret cōdēnandus, ꝛ ꝑ cō
ſequēs infamand⁹. tu potes ſaluare illā gl. vt ītelligatur ī alijs
cāis ꝙ in cauſis famoſis. vt extra de elec. c. q̄relā. ſꝫ in cā famoſa
ſnīa eſt formāda in perſona ꝓcurato ꝓcuratorio noīe ꝛ non in
pſona dn̄i abſentis. ꝛ hoc vult iſte. §. vt fama abſentis dn̄i n̄ le
datur. ꝙ eſt no. ¶ In glo. i. ibi: in priuatis. imo idem in publi
cis. ſi ex tali publico crimine oritur ciuilis actio. ꝙ eſt qn̄ cōcer
nit dānū rei familiaris. vt. j. de fa. l. qui nomine. ꝛ no. j. de priua.
deli. l. fi. vbi vide ꝛ ꝙ no. in. l. pe. ſi ex noxa. cā agatur ¶ In ea.
ibi propter alienū factū no. ꝙ fideiuſ. dꝫ cōueniri propter alie
nuꝫ factū. ergo opꝫ ꝙ in libello formādo ꝯtra fideiuſſo. ꝛ etiā in
ſtrumēto fideiuſ. fiat in tertio principalis debiti. ꝛ facit qd̄ not.
j. de ver. ob. l. ſciendū. ¶ In ea. ibi: ex ſua obligatio. vt. j. mād. l.
papi. ſed heres nō tenet᷑ ex ſuo ꝯtu vero ſꝫ ex īterpretatiuo. i. ex
quaſi ꝯtu quo mediāte obligatio defuncti trāſit in heredeꝫ in
l. apud iul. j. qui. ex cau. in poſ. ea. ¶ In ead. ibi. l. j. vn̄ inſtantia
trāſit in heredē, ꝛ facit. j. e. ſeruus. ꝛ j. de fideiuſ. cum hominem.
¶ In. ead. ibi: ex ſuo. ſ. facto dānaret᷑ heres. ¶ In glo. ſeq. ibi.
l. liberto. in fi. poſito. ꝙ ꝙ dn̄s fuerit pſonal̄r in toto proceſſu ſi
videat ſe ſuccūbere conſtituat ꝓcurato. ad ſnīam audiendam.
ꝛ iſte ꝓcurator cōpareat vt ꝓcurat. ꝛ ſic iſte dn̄s euitabit infa
miā ꝛ eſt mirabile ꝯſiliū ſm̄ Bar. arg. cōtra. C. de adul. l. ꝙuis
īdubitati. So. ibi victor non vict⁹ aberat a iudicio vn̄ nil facit.
3 ¶ † Extra q̄ro vtruꝫ vniuerſitas cōdēnata de furto efficiat᷑ in
famis ꝛ vr̄ ꝙ nō. Prio q2 vniuerſitas non eſt in iudicio ꝑ ſe ſed
ꝑ actorē vel ſyndicū. vt. C. de re mili. l. tam collatores. §. fin. Se
cundo q2 pena famie perſonā deſiderat. ſed vniuerſitas ꝓprie
loquēdo nō eſt perſona nec animatū corpus: ſꝫ eſt quoddā cor
pus intellectual. vt in. c. romana. §. in vniuerſitate. de ſentē. ex
com. lib. vj. ꝛ ꝙ notat Inno. de ſenten. excom. c. grauem. ¶ In
4 contrariū videtur: q2 vniuerſitas dicitur perſona [a] vt. j. ꝙ met.
cau. l. metum. § animaduertendum. ꝛ. j. de fidein. l. mortuo. Itē
contra vniuerſitatem inquiritur propter infamiam. vt in. c. per
inquiſitionem. de elec. Item vniuerſitas hꝫ animeꝫ ꝛ in animā
vniuerſitatis iuratur. vt in. c. preſentium. de teſti. lib. vj. Itē vni
uerſitas delinquit ꝛ punitur. vt. j. de penis. l. aut facta. §. finali.
Poteſt dici per primas rōnes qd̄ vniuerſitas ciuiliter cōdēna
ta de furto vel de dolo nō ſit infamis ꝑ noſtrū text. ꝛ q2 iſta eſt
pena perſonalis q̄ vniuerſitatē nō capit ſub ſuo nomine. vt no.
Inno. in. c. dilectus. de ſymonia. nō ob. c. ꝑ inquiſitionem. vbi di
citur ꝙ contra vniuerſitatem inquiritur propter infamiam. q2
infamia poteſt conſiderari duob⁹ modis. Primo enim nō di
citur infamia alicuius. i. ſtatus ei⁹ maculat⁹. Scd̄o mō dꝛ infa
mia de aliquo. i. publica vox ꝛ fama ꝯtra aliquem. dico ꝙ primo
modo vniuerſitas non eſt infamis. ſed ſcd̄o mō bene eſt infama
ta apud bonos ꝛ graues vt intelligas clarius ſicut hec vox ꝑe
tri aliud eſt ab ipſo petro. i. ab ipſa perſona petri ita publica
vox ꝛ fama cōtra petrū aliud eſt ad infamiā ipſius petri: q2 in
famia cōſiderat᷑ ꝓut ineſt parti: ſed publica vox ꝛ fama cōſide
ratur prout ineſt partib⁹ hoc ſcd̄o mō vniuerſitas poteſt labo
rare īfamia ex qua vr̄ ad inq̄ſitionē q̄ appellat᷑ infamia de hoīe
nō infamia hominis. ꝛ fuerunt verba Old. que no. Bal.

1 ☞ Concordia que fit gratis eſt fauorabilior quaꝫ illa que fit accepta pecunia.

Pactus. Verbū ſimpliciter prolatū reſtringitur vt
ꝛ abſurditas euitet᷑. h. d. ſecūduꝫ Bar. nam
ſꝫ pretor fecerit mētionē pacti ſimpliciter: tn̄ dꝫ ꝛ ītelligi ꝛ reſtri
gi iſtud verbum ad tranſac. ꝛ nō habet locū in pacto gratuito.
¶ In tex. ibi q̄ncunqꝫ. ita ergo cōmittit᷑ ſymonia per vnū nū
mum ſicut per multos. ¶ In tex. ibi venie. i. miſerationis ꝛ in
1 dulgentie. ¶ † No. ex iſto. §. ꝙ fauorabilior eſt concordia q̄ fit
gratis ꝙ illa q̄ fit accepta pecunia. ¶ Scd̄o no. hic arg. ꝙ non
vꝫ iſta ꝓmiſſio facta alicui ꝓmitto ꝙ nō faciā pacē vl̄ ꝯcordiā
cuꝫ inimico meo: q2 iſtud pactuꝫ eſt ꝯ euangeliū ꝛ ꝯ ſcriptas le
ges ¶ Extra quero hic vtrū ille q ꝓduxit inſtrumētū ꝯcordie
videat᷑ cōfiteri delictū. ꝛ vr̄ diſtinguēdū. aut eſt cōcordia facta
gratis aut nō gratis. ꝑrio caſu nō vr̄ qs ꝯfiteri. ſcd̄o ſic. vt. ſ. e.
qm̄ ꝯriū dico qd̄ nunqꝫ videat᷑ cōfiteri q̄ad ꝯdēnationeꝫ. ꝙ ſic
ꝓbo. iſta concordia ꝓducit᷑ ad ꝯdēnationē excludēdā. vn̄ n̄ dꝫ
ꝯriū opari. vt. j. de procu. ſi reus parat⁹. Nō ob. l. qm̄ q2 fictio il
lius. l. ſuis terminis eſt ꝯtēta. ſ. quoad infamiam tm̄: non q̄ ad
fiſcalē cōdēnationeꝫ nā fictiones ſunt reſtrīgēde vt nō operent᷑
niſi in illo effectu ad queꝫ ſunt īuēte. vt. l. ij. §. j. j. de iu. fiſci. ꝛ fa
cit qd̄ no. l. iij. C, de ſi. inſt. ꝛ tene mēti. ¶ Querit hic bar. vtrum
ſit differētia. an pecunia interueniat in inſtrō ꝓmiſſionis vl̄ ex
tra ꝛ dicit ipſe qd̄ nō. quia tacite vr̄ repetita in ipſo facto. vt. ſ.
de pac. l. item quia ſm̄ Bar. ꝛ idem. j. de ma. l. iiij. §. ab igno. ꝛ. j.
de proba. l. cum tacitum. Bal.

1 ☞ Iuſſus magiſtratus iuris fictionem excludit.

1 **Qui iuſſu.** Pretoris authoritas dlicti pſumptionē
excludit. h. d. ¶ † No. hic iuſſū magiſtra
tus fictionē iuris excludere. ita ꝓbat᷑ ꝯiūcta. l. qm̄. ſ. e. ¶ In gl
ſua ibi neceſſitatē. nec obligatiōis nec honeſtatis. ¶ In ead. ibi
ſed hortari. no. ex iſta glo. ꝙ iudex nō pōt cōpellere partes ad
trāſigendū. ergo nec ad cōpromittēdū cām in arbitratorem ſm̄
Bart. ¶ In ea. ibi delegatus poteſt. non eſt bona ſimilitudo
q2 ordinarius hꝫ ptāté plenariā. delegat⁹ hꝫ ptātē coarctatam
ſm̄ Ia. ¶ In. e. ibi, facit licitū nunq̄d reqrat᷑ in tali iuſſu cauſe
cognitio: dic ꝙ nō q2 non eſt iuſſus neceſſarius ſed ordinarius.
ꝛ adde ꝙ no. Inno. de tempo. or. c. ad aures. ꝛ no. aliquid pſu
mi honeſtū ꝓpter iudicis authoritatē. ꝙ tene menti. Bal.

1 ☞ Innocentia iuramento probatur.
2 Suſpitio per iuramentum probatur.

1 **Sed ꝛ ſi iure.** Iuramētū nō irrogat᷑ infamiā: ſꝫ
purgat. h. d. ¶ † No. innocentiaꝫ
2 ꝓbari ꝑ iuramētū. ¶ † Itē no. ꝙ ſuſpicio purgat᷑ ꝑ iuramētū [a]
ſm̄ glo. canon̄. tractāt de iſto iuramēto purgationis valde late.
ij. q. v. ca. ſi legitimi. et c. nimiā. ꝛ c. omnib⁹. vide plene pe Archi.

a ¶ Perſona. vide ad materiam plene ꝑ fel. ī. c. dilect⁹. el. ij. in medi. j. col. in ver. ead. gl in fi. de ſymo. quē ēt allegaui. ſ. in. l. in tantū. §. vniuerſitas. d re. diui. vbi ēt ꝑ eūdē bal. ꝛ ꝑ eū in. l. j. in. ij. co. ꝙ q̄ſcꝫ in.

1 ☞ Recipiens mandatū de fide iubente videtur recepiſſe mādatum de fideiubendo,
2 Pricipalis non cōſeruās fideiuſſorem indēnem perfide agit.
3 Differentia inter mandatū ꝛ depoſitum.

Mādati. Actio mādati tā directa quā ꝯria infamat,
h̄ ꝑrio ex ꝯtu q tranſit ad hr̄dē ꝑt hr̄es in
famari ex ꝓprio dolo. ſec⁹ ſi ſit ꝯct⁹ vl̄ q̄ſi ꝯct⁹ q ex pſona dfun
cti nō dſcēdat ī hr̄dē h̄ ſcd̄o. Itē actiōes ꝯrie regul̄r nō īfamāt
h̄ tertio ꝛ vltio vſqꝫ ad. l. ī actiōib⁹. ¶ In tex. ibi ſuſcepit q te
net᷑ mādati directa. ¶ In tex. ibi is q tenet᷑ mādati. ꝯria vt no.
de act. ꝛ ob. ꝯſenſu. ꝛ ꝑ Dy. ī arbore actionuꝫ. ſed Ia. de ra. dicit
ꝙ actio q̄ dat᷑ mādatario ē directa ſi ītētat᷑ ſm̄ ꝯſenſū vtriuſqꝫ
ptī: ſꝫ ſi ītētat᷑ ex accidēti ex id d q̄ fuit cogitatū a pn. tūc ē ꝯria
ꝛ tūc nō īfamat ſm̄ Iac. de ra. qd̄ n̄ plꝫ gul. nec eſt verū. q2 oīs
actio q̄ dat᷑ mādatario ē ꝯria. ꝛ nō directa. ꝛ ē iſta opi. glo. nr̄a ꝛ
ꝛ Dy. ꝛc. ¶ In tex. ibi non de pfidia: ſꝫ qd ſi ageret d pfidia: di
cit gl. qd̄ efficeret᷑ īfamis. vt. j. de pig. ac. l. ſi pignore. §. pe. ſꝫ glo.
hic tꝫ ꝙ nulla ꝯria īfamet niſi ꝯria mādati. ꝛ h̄ cōiter approba
1 tur. ¶ † Not. in. §. mādati. qd̄ recipiēs mādatū de fideiuben̄. vr̄
recepiſſe mādatū de ſoluēdo facit. j. de cōd. inde. l. indebitum ꝛ
2 j. de vſuf. ea. re. l. trib⁹ opi. iſta ē gl. ſꝫ aliq dicāt. ꝯriū. ¶ † Scd̄o
no. ꝙ ꝑncipalis q nō ꝯſeruat fideiuſſorē indemnē pfide agit ꝛ cō
dēnat⁹ infamat᷑: nunq̄d ergo ſunt infames illi ꝯ q̄s ſit ꝑceptū ī
cā ꝯſeruatiōis īdēnitatis. dico qd̄ nō. q2 illd̄ ꝑceptū eſt interlo
cutoria ꝙ ꝛc. vt. j. e. l. qd ergo. §. quantū ꝛ ꝙ ꝑceptū ſit interlo
cutoria. no. gl. in aut. de heredi. ꝛ falcidia. §. ſi quis aūt ſi ī pr̄es.
3 ¶ † Tertio no. in. v. illd̄ differētiā inter mādatū ꝛ depoſitū ex
vna pte. ꝛ tutelā ꝛ ſocietatē ex altera in depoſito ꝛ mādato hr̄s
ſuo noīe cōdēnat⁹ infamat᷑ ī tutela ꝛ ſocietate nō. ꝛ reddit tex.
tacitā rōnē diuerſitatis q2 tutela ꝛ ſocietas n̄ deſcendūt ad he
redē nec recipiūt trāſmiſſionē. nā tutela eſt officiū perſonale ꝙ
cū perſona finit᷑. vt. j. de tutel. tutela. Societas eſt contract⁹ ꝓ
pter induſtriā pſone celebrat⁹ ꝛ iō nō trāſit ad heredē q2 ꝯcer
nit induſtriā pſone. ꝛ facit. j. de cur. fur. l. cui⁹ bonis. q2 ergo iſta
nō deſcēdūt in heredē ex pſona defuncti merito miti⁹ agit᷑ cum
herede. ſꝫ in his q̄ deſcendūt ī heredem ex pſona defuncti ſicut
ſunt regl̄r alij ꝯctus merito cū heredeꝫ durius agit᷑ accedat qd̄
le. ꝛ no. j. de pre. l. q̄ſitū. §. fi. ¶ Apparet ex ꝓdictis qd̄ interdum
in heredē deſcēdit ꝯctus ꝛ obligatio. interdū obligatio nō con
tract⁹. ꝛ hoc tāgit᷑ hic in gl. interdū ꝯctus nō obligatio. v. C. de
accu. ab herede ꝛ ꝯ heredē. l. j. ¶ In glo. q̄ incipit niſi ibi eodeꝫ
mō imo. ea rōne q2 ipſe ꝯct⁹ in eū deſcēdit. nā mandatū re non
integra deſcēdit in hr̄dē. ꝛ adde qd̄ not. j. de acq. poſ. l. j. §. vete
res. ¶ In ea. ibi diligētiſſim⁹ no. bn̄ hāc. gl. in qb⁹ caſibus he
res tenet᷑ al̄r quā defunct⁹ ꝛ qual̄r alteret᷑ obligatio ī perſona
heredis. ¶ In gl. ſe ꝛ ibi Io. ꝯ. no bonā gl. ꝙ quātū ad penaꝫ
infamie nō eſt procedēdū de fili⁹ ad filia. qd̄ tene mēti No. ꝙ,
aliqueꝫ fuſtigari nota infamie eſt ſi qs ergo venit fuſtigād⁹ vel
bullād⁹ pro furto non ſequitur ergo idē net in rebaria. Bal.

Additio Baldi.

FUrti. Vel aliis vide oīno ꝙ no. Inn. ex ḋ ex
ce. dilecte, ꝓno. ſꝫ in cuiꝰ carceribus inte
riꝫ ſtabit vtrū iudicis a q̊ vel ad quē. demū vide In
no. de ap. ad hoc. ꝛ vide no. de accu. ex iudi. Si aūt
vide Inn. de ele. ad aud. circa h̄ q̄ro cū ꝓnūciet̃ appellationem
deſertā q̄re ex die iſtiꝰ ſnīe nō ɔ̄hiꝫ infamia ſicut qñ ꝓnunciat̃
iniuſta. rñdeo: qꝛ qñ appellatio eſt deſerta nō ē diffinitiua ſed ab
ſoluit appellatū ab obſeruatione iudicij. ꝛ ſic ñ fert̃ ſup facto ſꝫ
ſup ꝓceſſu. ꝛ iō nō infamat: qꝛ oīno fertur ſup facto iō qꝛ eſt in
terlocutoria ſꝫ poſtea nō ſperet̃ diffinitiua ꝛ interlocutoria nō
infamat. ſ. eo. qd ġ. ꝟ. quantū. ¶ Itē alia rōne ptꝫ ꝙ ē interlocu
toria qꝛ eiꝰ ɔ̄ria nr̄ ē īterlocutoria. ſ. iudex ꝓnūciat appellatio
nē nō eē deſertā. ſꝫ qd ſi deſerit̃ nō ſilētio, ſꝫ qꝛ ſoluit. rñdeo nō
eſt īfamis: qꝛ dꝫ abſolui nō ɔ̄dēnari. vt. ſ. de ꝓcu. ſi reꝰ. facit ꝙ
no. ſ̈. l. ꝓxi. in ſi. gl. ꝛ adde ꝙ no. ſ. ſi ſerui. vendi. l. harū. ¶ Nun
qd ſi deſeret̃ cā nullitatis hꝫ locū fictio. dicit Inn. ꝙ nō extra
de ap. c. ſepe ɔ̄tingit. ¶ In gl. mag. inter fa. vide oīno Inno. de
ap. dilecti. hodie non añ. nā aut in actis ꝛ eſt falſum: qꝛ ſm̄ ap
pellationē nō ɔ̄ aut vi ſnīe ꝛ nō ꝑſone, qꝛ reſciſſa: ergo vi ſcḋe. ġ
ex tpe ſcḋe ꝛ nō añ ſm̄ Ia. bu. puto vide Inn. de ap. ſoli. ¶ In
gl. ɔ̄ epm. ¶ Si qs ꝑ iſtū. ꝟ. ꝓbat̃ opinio legiſtarū ꝙ dñs abñs
nō pōt cōdēnari. nā tūc eſſet īfamis. vt. C. ḋ iniur. l. ſi. ꝛ ſic ɔ̄ſiliū
huiꝰ. ꝟ. eſſet nullū. Itē ꝓbat̃: qꝛ obligatio ꝟboꝝ orit̃ ex ſnīa. l.
ſi. C. de ſen. ex breuic. reci. ġ in abñtē nō pōt dirigi. l. j. de verbo.
obli. l. iij. de acceptil. l. ſi ex pluribꝰ. ꝟ. ſi. facit de do. ſi in ſtipula.
Procuratoris cā. Per iſtū verſi. puto ꝙ vniuerſitas nō poſſit
eē īfamis īfamia iuris nā vniuerſitas pt̄ ſm̄ do. ɔ̄ſiderari duo
bꝰ modis, aut ī abſtracto ꝛ ē īaīata ꝛ tūc capitis diminutio vl̄
infamia vel alia pena non cadit in eā. de ſen. excō. romana. ꝟ. in
vniuerſitatē. li. vj. aut cōſiderat̃ ī ɔ̄creto. ꝛ tūc ſumit̃ ꝓ ſinglaribꝰ
ī vniuerſitate ɔ̄tētis. Hinc eſt ꝙ in aīa vniuerſitatis iurat̃. ḋ te
ſtibꝰ pñti. li. vj. ꝛ h̄ ſi vniuerſitas eſt ī iudicio ꝑ aliū. vt. l. tā colla
terales. de mil. ꝛ iō nō infamat̃ vt hic. ſed īfamia facti bñ cadit
in vniuerſitatē. hinc eſt ꝙ ɔ̄ vniuerſitatem inqrit̃. de accu. quali
ter. de elec. pro inqſitione. adde ꝛ oīno vide qḋ no. Inn. de ſnīa
excō. graue. ꝛ. c. romana. Nec venie. vide qḋ no. inſt. de iniur. in
ſi. ꝛ. ſ̈. ḋ pac. ſi tibi. ꝟ. quodā ꝑ Gui. ¶ Itē no. ꝑ ſtatuto. de con
coꝝ ꝙ ut fauorabile ampliādū. ¶ Qui iuſſu. Nūquid reqratur
cāe cognitio in tali iuſſu. no. Inn. de tpibꝰ ord. ad aures. nā iā
iuramentū eiꝰ locū obtinet qḋ magis expedit iurāti nō tm̄: nā
ſꝫ poſt mortē duret depoſitū. ergo depoſitariꝰ ꝛ māda. re nō in
tegra. ergo mādatariꝰ. tñ non durat ſocietas nec tutela ſm̄ Sy.
ꝛ Iac. bu. de cur. fur. cui bonis ſocietatē. nec in ipſo ɔ̄tu nec in
ipſa obligatione cū variet̃ ex ꝑſona hr̃dis. ¶ In glo. q̄ incipit,
qꝛ extinctuꝫ eſt. ibi ꝑ totū. vide no. ꝑ Inn. extra de app. ɔ̄ſuluit.
in ſi. In ea. in. ꝟ. ſi. Inn. dicit ꝙ ꝑ viā attentati tunc fit reuocatio
qñ iudex ꝑ ſnīam deſijt eſſe iudex: nō al's. de ele. qꝛ ꝓpter gloſſ.
¶ Si aūt. vide Archi. liiij. diſt. qs leges. ꝛ Inn. de offi. delega.
paſtoralis. qꝛ ꝟo. ꝛ Bar. de lec. cupien. iuxta ſi. ꝛ ſic dicimus ar
guēdo a ſimili: ſed nō eſt ſile: qꝛ due infamie ſunt incompaſſibi
les ex vna cā: ſed nō due actiōes. infa. adde ꝛ oīno vide qḋ no.
Inno. de offi. dele. paſtoralis. ¶ In ea. gloſſ. ſed ibi reuocatur
¶ Quid ſi ſnīa dicat̃ nulla vtrū eſt interim aliquid īnouandū
no. ꝑ Inn. de ſen. excō ſolet. In glo. q incipit, nō vr̃ ibi ſatiſſace
re ſuo ſacramento nec de iure ciuili in purgatiōe eſt neceſſarius
nūerus purgatoꝝ, ſed de iure canonico ſic. vide de hac materia
plene per Arch. ij. v. mennam. ꝛ oībꝰ ea q. ¶ In gl. que incipit.
ſcꝫ faciende. vide plene de materia. lxxv. di. Archi. Flor. parc.
¶ In ea. ibi, īfamis. ꝛ ſm̄ h̄ dic īfamis eſt ſententia vere. qꝛ nō
eſt neceſſariū fingere ad faciēdū actū īualidum eſſe validuꝫ eſt
neceſſaria fictio. h̄ non eſt ſic: qꝛ ſemꝑ fuit valida ſaltē q̊ ad infa
miā in q̄ ſnīa traxit ſecū executionē. ſꝫ Ia. bu. ¶ In ea. gl. Ibi
fingit̃. h̄ ē neceſſaria fictio: qꝛ ſnīa erat reſciſſa per appellationē
cā ꝟo fictiōis eſt: qꝛ appe. eſt reſciſſa ſilētio. ¶ In ea. ibi. ꝟ. due.
Bal. dt. ꝙ vꝫ: qꝛ ius eſt q̄ſitū pti ꝛ ɔ̄ditio teſtis inſpicit̃ tpe iura
menti. do. Ia. bu. dicit ɔ̄ ꝓpter fictionē. in. l. j. ꝑ hoc qꝛ pendēte
tpe appellādi nil eſt innouādū ſꝫ ſi innouat̃ reuocat̃ ꝑ viā atten
tati. Sol. illud hꝫ locū de attētatis ab hoīe. h̄ a. l. ſm̄ Ia. bu. vel
hic innouat̃ añ tp̄s appellādi nā īfamia coheret ſnīe. ꝛ ſnīa ꝑce
dit in tpe tp̄s appellādi h̄. ꝛ infamia ꝑcedit tp̄s appellandi. Et
ꝙ opi. Io. ſit ꝟa eſt hic caſus ī ꝟbo. hodie. nā ēt ſcḋo pt̄ appel
lari, ꝛ tñ dt hodie notari, nō dicit poſt biduū. Itē ꝓ h̄ rō: qꝛ ex
q̄ trahit ſecū executionē nō ſtat in ſuſpēſo. extra de ap. paſtora
lis. de ſol. ſub cond. arg. no. C. ſi nō a cōpetē. iudi. l. ſi. Bal.

1 ☞ Fictio legis de ſimilibus ad ſimilia extendi non debet.
2 Mitius eſt agendum cum eo qui minus deliquerit.
3 Dictū in vno capitulo legis in alio nō intelligit̃ eſſe repetitum.
1

IN actionibus. ¶ † No. in hac lege qḋ fictio iuris non
extēdit̃ de ſimilibus ad ſimilia vt probatur hic con
iuncta. l. quoniam. ſ̈. eo. tu potes dicere ꝙ non ſunt ſi
milia ɔ̄tꝰ ꝛ delicta. imo diſſimilia. ꝛ tūc collige iſtud notabile
¶ Qñ aliqua ſunt diſſimilia de vno non infert ad alterū ꝛ hoc
2 bñ ꝓbat̃ hec. l. ¶ † Secūdo no. ꝙ cū eo q minꝰ deliq̄rit mitiꝰ ē
3 agēdū. ¶ † Tertio ꝛ vltio no. ꝙ dcm̄ in vno capitulo nō intelli
git̃ repetitū in alio capl'o in q̊ nō ē eadē rō. ꝛ hec oīa ꝓbat hec
l. ſi oīa capitula. ī vno cōtex. ponant̃. vñ illa cl'a pactꝰ vr̃, appo
ſita in delictis nō intelligit̃ repetita in ɔ̄tibꝰ: qꝛ cū differant in
materia ɔ̄tꝰ ꝛ delicta differūt etiā quoad diſpoſitionē legalē:
alibi tamē arguīmꝰ ḋ cōtractibꝰ ad delicta. vt ex. c. vnic. ḋ ſynd.
ſed illud quo ad forum non quoad penam. quod tene menti.

1 ☞ Ignorantia puniri non debet.
2 Tempus continuum ignoranti currit.

GEnero. Ignorātia ignoranti ꝓ̄ocinat̃ nō
āt officit ei. h. d. Et in hac. l. ponun
tur duo effectꝰ ignorātie. Primꝰ eſt q̊ ad delictū ex
cuſādū. Scḋs q̊ ad curſuꝫ certi tpis ɔ̄ſummādū ſecū
1 da ibi: ſꝫ cum tp̄s. ꝛ no. l. ¶ † No. primo qḋ ignorantia non dꝫ
puniri. ꝛ facit hoc ad excuſationē ſindicoꝝ q ꝑ ignorātiā facti
nō denūciauerūt maleficiū. Sup hoc dic ꝙ triplex ignorātia ē
facti. ſ. publica qñ cōiter oēs ignorāt et iſta excuſat ignorātē. vt
ī l. ſemꝑ. ꝟ. ī hoc edicto. ꝙ vi aut clā. Itē priuata ꝓbabilis. vt qñ
cōiter factū ſcit̃ ſꝫ ſi vnus pretendit ſingularē ignorātiam rōne
abſentie. iſte ſilr̄ excuſatur. vt. ſ. de decre. ab ordi. fa. l. fin. Tertia
ignorātia eſt priuata, ſed temeraria. vt qꝛ cōiter oēs ſciūt ꝛ vnꝰ
ex illis nō allegando iſtā excuſationeꝫ dicit ſe ignorare. nam iſta
ignorātia ſibi nō ꝓ̄ocinat̃ ꝑ̄ſertim vbi rōne officij tenebat̃ inq
rere. vt. ſ. ḋ iur. ꝛ fac. ign. l. regula. ꝟ. qd eſt ſi oēs. ꝛ. no. in. l. pen.
2 C. de pericu. tu. ꝛ ꝓbat̃ in. c. j. extra de poſt. ꝑla. ¶ † Scḋo no. ꝙ
tp̄s ɔ̄tinuū currit ignorāti. ¶ Tertio no. ꝙ ſcīa ſuperueniens
poſt terminū. nō ligat ſciētē ad expectādum terminū. ¶ Quar
to ꝛ vltimo no. duo ɔ̄ria in vno inſtāti cedere: qꝛ in vna ꝛ eadē
die lugubria ſumunt̃ ꝛ deponunt̃. ꝛ eſt arg. iſta l'ra ꝙ eadē die
qua ſepultus eſt prelatꝰ poſſit fieri electio noui prelati. Idē eſt
arg. ꝙ ſi ſyndicꝰ tenetur denūciare maleficiū intra quartā diē a
die maleficij ꝛ ipſe neſciuit intra quartā diē ſꝫ poſtea ꝙ non te
net̃ ammodo denūciare: ſecꝰ ſi iſtud tp̄s currat a die ſcientie. ſed
cōtra credo ꝑ. l. cū ancillis. C. de inceſt. nup. iſta l. bñ ꝓbaret in
caſu tali ſi ſyndicus ſciuit poſtq̄ reꝰ ꝑ̄ſcripſerat: certe non tenet̃
ammō denūciare: ꝛ illud bñ ꝓbat̃ hic. ꝛ facit. ſ. ſi qs te. liber eſſe
iuſ. l. ſi. ¶ Extra opp. dꝛ hic ꝙ ſocer punit̃ cū ſcit generū mor
tuū nō cū ignorat. ɔ̄. Plꝰ delinquit ille q credit generū viuere ꝛ
remaritat filiā q̄ ille q ſcit eū mortuū eſſe nec dꝫ minꝰ puniri lu
xuria q̄ verū mrīmoniū. vt ī aut. de reſ. ꝛ ea q̄ parit. ꝟ. fina. timo
re iſtiꝰ ɔ̄rij eſt facta hic q̄dā gl. parua ſuper verſi. ſciret. q̄ dicit ḋ
ꝓxīo. vult dicere gl. ꝙ ſi ſocer diu ſtetit ꝙ ignorauit ꝛ ignorās
poſt annū filiā maritauit non punitur. idē primo ſciuit poſtea
maritauit. ꝛ iſti ſunt duo caſus iſtiꝰ. l. et ſic ceſſat obiectio. Gui.
de cug. dicit aliter. qꝛ dicit ꝙ qñ ſcit ſuuꝫ generum viuere rema
ritādo filiā videt̃ repudiū mittere, ſꝫ nō credo ꝙ bñ dicat ī h̄ qñ
nō interuenit libellꝰ repudij ſicut dꝫ interuenire. vt. ſ. ḋ diuor. l.
ſi penituit. ꝛ. l. nullum. ¶ Scḋo opp. dꝛ hic ꝙ iſtud tp̄s eſt conti
nuū ɔ̄ tp̄s ꝙ ſtatuit̃ a ꝑtore in dubio cenſet̃ vtile tp̄s. vt no. iſt.
de perpe. ꝛ temp. ac. in pn̄. ſꝫ hic tp̄s ſtatuit̃ a pretore. ergo inter
pretat̃ vtile tp̄s. Sol. l. ɔ̄ria loq̄t̃ in tpe ſtatuto ad agēdū. hic lo
q̄t̃ in tpe ſtatuto ad quoddā factū ꝙ naturalr̄ labit̃. vt. ſ. de lib.
ꝛ poſt. l. galꝰ. ī pn̄. ꝛ. ſ. de lib. ag. l. j. ꝟ. elegāter. ¶ Tertio opp. ꝙ
tp̄s nō cedat ignorāti. vñ videt̃ obſtare. ſ. de edili. edic. l. cū ſex.
ꝛ. C. de excuſa. tu. l. quinquaginta. glo. nō ſoluit alr̄ niſi qꝛ dicit
ibi: eſt tp̄s vtile. hic ɔ̄tinuū. ꝛ ſic dimittit nos in qōne. Quid in
dubio qñ dubitat̃ vtꝝ tp̄s ſit vtile vel ɔ̄tinuū? dicit Iac. bu. ꝙ
aut curſus tpis ꝓdeſt ignorāti tūc interpretat̃ continuū vt hic.
aut curſꝰ tpis nocet ignoranti tūc interpretat̃ vtile vt in ɔ̄trib.
Bar. aliquātulū latius dt ꝙ aut allegat̃ lapſus tpis ad hoc vt
ignorans dānū euitet vel penā ꝛ tūc tp̄s cedit ignorāti vt hic.
aut allegat̃ ad excludēdū ignorātē a iure ſuo puta ab actiōe vl̄
defenſiōe quā hꝫ ꝛ ñ cedit ignorāti. vt ī. l. cū ſex. ꝛ. l. qnquagita.
aut ad excludēdū eū ab aliquo offō ꝛ adhuc nō currit ignorā
ti. vñ dt ipſe, ꝙ tp̄s ſtatutū ꝑ ɔ̄ſtitutionē epi executoribꝰ teſta
mēti nō currit eis ignorātibꝰ. ꝛ alle. ſ. ḋ ſtatu. libe. l. iij. ꝟ. ſi quis.
ſꝫ cōtra eū vr̄ caſus ad literā in. l. ſi. ꝟ. j. C. cōia de leg. Ego. tñ cō
ſulēdo idē tenui: qꝛ monitio iuris nō ligat ignorantem. vt in. c.
l. ſi. de decre. ab ordi. fa. interdū allegatur ignorātia ad factum
aggrauandum, ꝛ iſtud nō pōt fieri: qꝛ ignorantia aut excludit,
aut minuit delictū. nō autē aggrauat. vt. l. inter omnes. ꝟ. recte.
de crimi. expila. heredi. de adult. l. penul. Unde occidēs banni
tū quē ignorabat bannitū: tamē meretur veniam interdum alle
gatur ignorātia ad premiū excludendum. Uerbi gratia. dicit
ſtatutū ſi quis ceperit exbannitū habeat decē de camera com
munis peruſij. modo quidā cepit exbannitum quem ignorabat
eſſe bannitū. petit iſte premiū opponitur ei quod factum fecit
nō eo propoſito vt haberet premiū. queritur quid iuris? Dicit
Bar. quod nō debet conſequi premium. l. ꝗ de conditioni. ꝛ de
monſtrat.

moſtra.⁊ p.l.ſi qs i grani.§.vtrũ.ĩ.ad ſylle.⁊ ita fuit ꝯſultũ i iſta
ciuitate ſ3 ꝯſiliũ ſuũ.⁊ forte male:q2 hec ꝯdictio ſi ceperit exbã
nitũ nõ eſt ꝯditio poteſtatiua:ſ3 mixta ex iſidñs fortune i qua
ſufficit qd quo quomõ ipleta ſit ẽt facto.vt in.d.l.de cõdi.⁊ de-
mõ.Uñ i.l.quã allegat p ſe vr caſus expſſus ꝯ ipʒ.¶Ultimo
adđad hãc.l.ꝙ no.ĩ.ꝙ met.cau.l.ſi cũ exceptio.§.ſatis clemẽter
¶Ad plura ẽt alia facit hec.l.dicit ſtatutũ ſi qs nõ in ſinuaue
rit teſtm̃ infra ſex mẽſes cadat a iure ſuo.Uel dicit ita.ſi qs nõ
inſinuauerit in cataſtro iura ſua pdat ea.queritur vtrũ temp⁹
cedat ignorãti.Ex p̃dictis colligiẽ qȯ nõ cedat niſi ignorãtia
ẽẽt temeraria ⁊ ſupina.¶Itẽ facit ad aliã q̃ſtionẽ.dicit ſtatu-
tũ ſi qs nõ petierit debitũ infra decẽ annos a die quo peti po-
1 tuit cũ effectu,poſtea nõ audiaẽ a vtrũ iſta p̃ſcriptio currat igno
rãti.⁊ vr ꝙ ſic.q2 ibi eſt pſcriptio ſtatutaria ⁊ ſtatũ populi eſt i⁹
ciuile ſec⁹ vr in ꝯſtitutiõe epiſcopi que eſt ius p̃toriũ.⁊ hec dif-
ferẽtia vr pbari p gl.no.iſtitu.de perpe.⁊ temp.act.in prin.quã
gl.ſemp notabat.Bar.p̃terea lex expreſſa eſt qȯ p̃ſcriptiones
currũt ignorãtib⁹ ſiue ſint reales ſiue pſonales vt.ĩ.quẽadmo-
dũ ſerui.admit.l.ſi ptẽ.§.j.⁊.C.de p̃ſcr.long.temp.l.ſi.preterea i
pedimẽtũ ignorãtie ẽ impedimẽtũ facti nõ iurꝫ.⁊.l.caueẽ ꝙ im
pedito ipedimẽto facti ñ currat p̃ſcriptio ⁊ op⁹ eſt in inte.re.iſte
eſt tex.not..ĩ.de ſer.ruſt.p̃di.l.attilicinus.⁊ plene no.per.Cy.C.
de p̃ci.impera.offẽ.l.quoties.Dũ facerẽ iſtas allegatiões rñde
baẽ mihi per aduerſarios quod illa verba a die quo peti potuit
requirũt tp̃s vtile quo ad prin.q2 verbũ potuit platũ intelligiẽ
de vtraꝗ potẽtia iurꝫ ⁊ facti.C.de tẽp.i inte.reſti.l.ſupuacuã.fa
cit qȯ no.de in inte.reſt.l.j.⁊.ĩ.de fideicõ.li.l.thais ancillã.§.j.⁊
ꝙ no.ĩ.de condit.ob can.l.qȯ ſeru⁹.nã vt elegãter dicit Bar.in
quodã ſuo conſilio iſtud verbũ,põt,ſic limitari ſc3 de natura de
iure,de facto,⁊ ẽm bonos mores.vt.ĩ.de ver.ſig.l.nepos pculo.
⁊ de cõd.inſtit.l.filius iſta q̃ſtio fuit de facto.q2 do.Jo.de piſci-
na fecit quãdã donationẽ magne quãtitatꝫ pecunie cuidaꝫ fra
tri recipiẽti p qbuſdã hoſpitalib⁹:p pte eorũ hoſpitaliũ pete-
baẽ executio inſtrumẽti poſt decẽniũ dicebaẽ ꝙ hoſpitale igno-
rauit.vñ querebatur quid iuris.incidebat etiã in illa.q.vtrũ ſciẽ
tia ſtipulãtis noceat ei pro quo ſtipulabaẽ.ĩ.de edil.edic.cũ mãci
piuꝫ.incidebat etiam alia queſtio cũ hoſpitalia gaudeant pre-
ſcrip.xl.an,ſicut eccleſie.vt in auẽ.de eccle.titu.§.pro temporali-
bus.col.viij.vtrum preſcriptio ſtatuti ꝯprehendat hoſptalia ſe
fundatia vigor ſtatuti preter ius commune.erant alia pulchra
puncta de quibus nunc non dico. Bal.

Additio Baldi.

Genero inquit. Hec lex gloſſatur ex his q̃ no.Gui.de cu.
ĩ.ꝙ met⁹ cau.ſi cũ exceptio.§.ſatis clemẽter.ibi oĩno
vide p Gui.de cug.no.tẽpus ignoranti currit in ſuũ
fauorẽ,ſ3 an i ſuũ odiũ,dic.ĩ.de edil.edi.cũ ſex.ſecũdũ Jac.but.
1 ☞ Plus permiſſum eſt viro quam vxori.
2 Sponſa ſponſo mortuo incontinenti nubere poteſt.
1 Uxores. ¶†Not.ꝙ vir ⁊ vxor nõ iudicanẽ
ad paria ⁊ pl⁹ eſt pmiſſuꝫ viro quã
2 vxori.¶†Scȯo no.ꝙ ſpõſa mortuo ſpõſo põt in-
incõtinẽti nubere.nec teneẽ expectare p annũ.Ex h̃
no.qȯ iura loquentia de viro ⁊ vxore vel de m̃rmonio ꝯſumma
to nõ habẽt locũ in ſpõſo vel ſponſa.⁊ facit ad ſtatutũ de lucro
tertie partis dotis.⁊ ſolutio colligiẽ p.l.falſos.§.iulian⁹.ĩ.quod
falſo.tu.autho.quã ſinglr allegat Bar.ꝙ etiã i ſponſa traducta
ad domũ que non poteſt eſſe vxor forte propter puerilẽ etatem
b nõ hꝫ locũ ſtatuti premiũ.b l3 in contrariũ faciat quod no.ĩ.ſo.
ma.l.ſi ante.C.de bo.que libe.non ſine.

Solet. No.ꝙ princeps diſpenſat ſuper tpe.Item
no.qȯ nõ.videtur fieri contra bonos mo-
res quod ſit principe diſpenſante.
1 ☞ Sponſalia permittuntur vbi matrimonium ad tempus
prohibetur.
2 Statutum in vxore non trahitur ad ſponſam.
3 Mater per ſponſalia de futuro non perdit tutelam.
1 Que virũ. ¶†No.ꝙ permittunẽ ſponſalia vbi ma
2 trimoniuꝫ prohibeẽ ad temp⁹.¶†Itẽ
c no.ꝙ ſtatutuꝫ in vxore nõ trahitur ad ſpõſam.c Et eſt argu.ꝙ
ſ3 marit⁹ lucreẽ tertiã partẽ dotis vxoris:tamen ſecus in ſpon
ſa.ſimilis tñ caſus nõ eſt.q2 in.l.noſtra agitur de odio in.q.no-
ſtra de fauore.Itẽ glo.intelligit tex.in deſpõſata p verba de fu
turo.vbi ſine dubio nulluꝫ i⁹ ꝯtrahiẽ:ſed vbi vba ⁊ conſenſus
matrimonialiter interueniſſent nondum tñ.eſſet traducta ad
domuꝫ mariti queſtio noſtra procedit,tñ credo qȯ ſi non appa
ret de mẽte ſtatuentium cum iſta proprie ſit vxor vir debeat lu
3 crari dotẽ,facit.C.de bo.que li.l.non ſine.¶†Itẽ facit iſte tex.
ad.q.quod mater non perdat tutelam ex ſolis ſponſalib⁹ de fu
turo.quod dic vt in Spec.ĩ.de tutel.annomalis.§.nunc dicen-
dum,ver.qd ſi nonduꝫ.adde ꝙ no.Inn.de reſti.ſpoli.ex parte
⁊c.Itẽ no.ar.ad ſtatutuꝫ ꝙ vxores bãnitorꝫ nõ poſſint morari
in ciuitate.nã nõ porrigiẽ ad ſpõſas,p hunc tex.⁊ gl.hic poſitã.
1 ☞ Mulier quare non debet nubere infra annum luctus.
2 Uidua que peperit primo menſe poſt mortem mariti:an poſſit
poſtea legitime nubere.
3 Mulier an poſſit licite nubere infra annum luctus.

Liberorum.§.Et ſi talis.
Quando aliqd p̃hibeẽ pp̃ter plures rõnes ſufficit
qȯ vna rõ p̃hibens vigeat:l3 alie ceſſent:q2 illa ſola
reſeruat p̃hibitiõis effectuꝫ.ad h̃ allegaẽ ſ3 Ja.bu.⁊ alios.ſed
Old.allegat ad h̃.ĩ.de her.inſt.l.ſi non leg.Elia Sẽtia.in prin. a
q̃ optime h̃ dt.¶In tex.ibi,ſolet.continue allegaẽ iſte tex.ꝙ ſi
dicat.ſtatutũ ꝙ pene duplicenẽ poſt tertiũ ſonuꝫ cãpane.⁊ quo
dã ſero nõ fuit capana pulſata ſicut ꝯtingit i die veneris ſancta
ꝙ tunc debem⁹ cõſiderare horã q̃ conſueuit pulſari.q2 ſtatutũ
1 ad idẽ tẽp⁹ ſe refert q̊ fieri ſolet vt hic.¶†No.h̃ ꝙ due ſunt rõ
nes q̃re mulier non dꝫ nubere infra annũ luctus.Una eſt rõ cu
iuſdã reuerẽtie ⁊ honeſtatis.Alia eſt ratio timore pturbatiois
ſanguinis.⁊ eſt alia rõ ſc3 preſumptionis,q2q̃ nimis feſtinat ſuſ
pecta reddiẽ ꝙ pri⁹ deliquerit ⁊ fuerit p adulteriũ polluta.Mõ
in viro non lugendo ceſſat ratio reuerẽtie ⁊ ratio p̃ſumpte forni
cationis ſeu ſuſpitiõis:ſ3 nõ ceſſat rõ pturbatiõis ſanguinis ni
ſi poſtq̃ peperit.vl'certũ ẽ ex priore viro pareẽ nõ poſſe.¶Hic
formanẽ due queſtiões.Prima eſt ſi vidua ſtatim nupſit:⁊ na-
ſciẽ fili⁹ ⁊ dubitaẽ cui⁹ fili⁹ ſit primi mariti vl'ſecũdi cui⁹ p̃ſume
tur:gl.dicit ꝙ hoc eſt incertũ.ergo ratiõe icertitudinis nemini
ſuccedit.de hoc no.extra de preſum.c.afferte.qd iuris ſit.eſt qȯ
2 diſputata p Ja.de bel.¶†Scȯo queriẽ vtrũ vidua q̃ peperit
primo mẽſe poſt mortẽ viri poſſit poſtea legitĩe nubere.ĩ.annũ.
Mar.dicit ꝙ ſic.per.§.vnde põponi⁹,Joan.dicit ꝯ2iũ.vnde vir
eſt elugend⁹.⁊ intelligit.§.vnde põponi⁹.in viro q nõ meruit.lu
3 geri.vt.ĩ.de reli.l.minime.⁊ hec vera.¶†Tertio q̃riẽ vtrũ mu-
d lieri hodie poſſit licite nubere d intra annũ.gl.dicit ꝙ ſic d iure
canonico,ſ3 nõ d iure ciuili.nã apoſtol⁹ dicit quod mortuo viro
nubat i dño.Inno.dicit ꝙ mere pene q̃ imponunẽ p.l.j.C.de ſe
cũ.nup.ſunt ſublate.id eſt pene q̃ imponunẽ ratiõe feſtinatiõis:
ſed pene q̃ iponunẽ fauore liberorũ prioris matrimonij etiã nu
bẽtib⁹ poſt annũ luct⁹:ille nõ ſunt ſublate:nec intelligiẽ voluiſ
ſe p̃iudicare liberis p̊oris m̃rimonij.imo pmiſſio apoſtoli indefi
nite eſt intelligenda ſine p̃iudicatione alterius ita nota.Inno.
extra de ſecũ.nup.c.ſi.⁊ idẽ quod ad penã pdẽde tutele.nã hoc
eſt potius pniſſo liberorũ quã pena matris.⁊ in auẽ.de nup.§.
ſin autẽ tutela.⁊.C.de admini.tut.l.lex q̃ tutorẽ.⁊ eſt iſta opinio
Hoſtien.⁊ ipa veritas.Adde qȯ etiã merã penã interdũ patiẽ.
ſ.qñ delinquit nõ tantũ ratione p̃ſumptionis quantũ ratiõe ve
ritatis.vt puta p̃gnãs ex p2io cõuolat ad ſcȯm:vbi ſanguinis
perturbatio,⁊ part⁹ depoſitio timeri põt.in iſta muliere rema
net pena infamie.⁊ alie pene.⁊ ita de facto cõſuluerũt.d.Pau.
de liaza.et Ray.qȯ credo verũ.¶In glo.cũ vir.ibi poſt qua- b
tuor mẽſes,hoc faciunt domine floren.⁊ eſt earum cõſuetudo.
¶In ea.ibi in ſi.adde quod no.C.e.l.decreto.

Non ſolent. Nota de mala ꝯſcientia quomodo
ducit ad mortem. Bal.

Notabitur etiã. Infra annũ luct⁹ not.ꝙ iu
ris ignorãtia mulierẽ nõ ex
cuſat iſtud eſt verũ quantũ ad penã q̃ imponitur ipſo iure.ſec⁹ c
quo ad penã imponẽdã p ſniam iudicis.ẽm glo.qȯ eſt multum
no.ergo no.ꝙ in penis legalib⁹ mitius agitur cũ lege quam cũ
iudice.alibi nos habemus qȯ ignorantia iuris excuſat,vt.ĩ.vi
bo.rapt.l.ij.§ ſi publican⁹,ſed ibi vr ſpãle ratione officij.q2 pre-
textu officij facile erraẽ.⁊ adde qȯ habes.ĩ.de lib.cau.igitur.⁊
ĩ.de abige.l.j.in.ſi.⁊.C.ad.l.fauiã.de plagia.l.plagij.⁊ adde qȯ
dixi.ſ.de le.l.j.¶In gloſſ.ſua ibi.§.fratres.adde quod no.C.
de in ius voc.venia.¶In ea.ibi diximus.ĩ.de in lit.iuran.l.in d
actionib⁹.¶In ea.ibi.⁊ ſine ſnia not.qȯ ſnia.l.non eſt proprie
ſnia nec dicitur res iudicata.¶Item no.arg.ꝙ excõicatio iu
ris facili⁹.ligat quã excõicatio hominis:q2 gl.in.l.in actioni-
bus.dicit qȯ infamia ⁊ excõicatio iudicanẽ ad paria. Bal.

Excuſatur. ¶In tex.ibi:excuſaẽ.no.ꝙ q̃ñꝗ pu
niẽ ille q mandat mandatuꝫ.⁊ eſt arg.
qȯ ſi poteſtas mãdat aliqd berronarijs ſuis:puta ꝙ aliquẽ tor
mentẽt in caſu nõlicito licet teneatur mandans nõ tenẽtur iſti
exequẽtes mandatũ facit quod no.Dy.in.c.ꝙ quis mandato.
⁊ per hoc fuit laceratus libell⁹ quẽ qdã produxit cõtra ſocium
executorẽ ciuitatis Florẽtie qui de mandato eius fecerat quã
dã executionẽ nõ debitam:tamen libellus fuit reiectus cũ nõ
ꝯcluderet contra eũ:q2 dicebat ꝙ fecerat de mandato ſuperio-
ris:ſcilicet executoris.

a ¶No audi aẽ.pro qua materia vi detu fel.i. c.qm̃. in.ſ. co.de preſcri.⁊ ꝙ ibi late dixi in apoſtil.

b ¶Statuti p̃miũ.vide Fel.in rub.d ſpõſ in.ij.col.i prin.

c ¶Ad ſpõſaꝫ.vid fe. in.d.rubrica.de ſpõ.i j.co.circa.me.in verſ ex hoc inferunt.

d ¶Nubere.vid ang.in auẽ.de nõ eli.ij.nub.l.iij.co.ſ3 qd ſi nubat licentia primi viri i teſtõ ſibi ꝯceſſa vide lu.põ.in ſingu.v ſi.mulier.nubẽs.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Excuſat. ¶ Ponitur iubens ⁊ nõ puniť obediens. hoc.d. ¶ In text ibi paſſus. ex hoc dicit Bar. ꝙ ſi filia mea filio ſuo nõ petit tutorē, ꝙ ſicut ipſa ꝑuatur ſucceſſione ita ⁊ ego: qꝛ mihi imputať ꝙ paſſus ſum facit. ṡ.e. qđ ġ.§. certe. qđ falſuꝫ credo. qꝛ pena nõ petiti tutoris nõ trãſit ad ſcđm ſucceſſorē: vt no. C. qui pe.tu.l. nepotibꝰ. ⁊.ṡ. ad turpil. l.ſ. nũc videndũ. ¶ In gl. nõ ſolam. in fine. ex hoc no. ꝙ aliud eſt aliquē teneri ad aliquid aliud aliquem teneri vt aliquis.

Qui iuſſu. Qđ fuit a prin. licitũ ⁊ ꝑmiſſum ex ſuperueniẽti caſu non dꝫ illicitũ reputari. h.di. Uel ſic. Quando ꝑn. fuit honeſtũ perſeuerantia non punitur. ¶ In tex. ibi: duxit. ſcꝫ viduã intra annum luctꝰ. ¶ In tex. ibi retinuit. ſcꝫ ſponte. ⁊ iſtud faciebat dubitationem. Bal.

Quid ergo. Ratihabitio nõ trahitur retro,[a] h.d. ¶ In tex. ibi paſſꝰ eſt. ſcꝫ pr̃ filiũ. ¶ In text. ibi: talē. intra annũ luctus. ¶ In tex. ibi non notabiť. hic rñdet. ¶ No. rõne ratihabitiõis quē nõ puniri. dicit Ja.bu. ꝙ hoc eſt idõ: qꝛ nõ fuit geſtũ noīe ratificãtꝭ nec potuit generi ſuo noīe ergo eſt hic expſſus caſus de eo qđ notat gl. ī adulterio. ṡ. de vi ⁊ vi ar.l.ſ.§. deiециſſe, vbi dicit ꝙ ī ceteris maleficꝫs ratihabitio equiparať mãdato. fallit in crimīe adulterꝫ. ⁊ rõ ptꝫ ꝑ hãc.l. qꝛ iſtud maleficiũ nõ p̃t geri noīe alieno. ⁊ hoc ipſa natura manifeſtũ ē. qꝛ nõ põt explicari ꝑ inſtrumentũ a corpore ſeparatũ ẜm Bar. q ita no. ṡ. de iniur.l. nõ ſolũ.§. ſi mãdato. ¶ Secũdo not. ꝙ qñ certũ tp̃s eſt d̃ſubſtãtia pene vel ſubſtãtia d̃licti. alio tēpore factũ vel ratũ habitũ nõ puniť vt hic in verſi. pretor. ergo qñ lex de certo tp̃e loquiť illud tp̃s eſt de ſubſtãtia ꝓbationis vt hic no. C. de peti. here.l. ſi poſt mortē. et.ṡ. de ne.geſt. eũ actũ. etiã ꝓbať ꝑ hũc tex ꝙ ſi concordia debet fieri alicui intra decē dies ⁊ aliꝰ facit noīe meo. ⁊ ego poſtea ratifico ꝙ iſta cõcordia nõ patrocinať reo. qꝛ ſtatutũ reſpicit certũ tēpus. vt hic. ⁊.ṡ. rē ra. hab.l. bonorꝫ, ⁊ iſta ē v̾itas. ⁊ facit ad l. noſtrã. ṡ. d̃ autho.tu.l. obligari.§. fi. ⁊ d̃ excu.tu.l.ſꝫ ⁊ reꝓbari. in fi. ⁊ quod vtrobiqꝫ no. ꝑ Ja. de are. Bal.

1 ☞ Sententia ſuperueniens non obligat.
2 Prohibitio ad vnum tempus relata nõ includit aliud.
3 Pater ratificando proceſſum filꝫ an cõfirmet proceſſum.

Quid ergo. No. ꝙ in eo qđ nõ fit nec fieri potuit meo noīe ratihabitio nõ equiparať mandato ẜm Jac. ¶ † Itē not. ꝙ ſuꝑueniēs ſciētia nõ obligat: ¶ † Itē ꝙ prohibitio ad vnũ tēpꝰ relata nõ includit aliud tēpꝰ. Itē no. ꝙ debemus cõſiderare illud tp̃s qđ cõſiderãt verba legis. ¶ Extra induco ad vnã.q. iſtũ.§. Quidã ē vſus falſo īſtrumēto bona fide. poſtea ſuꝑuenit ei notitia ꝙ inſtrumẽtũ eſt adulterinũ q̃riť an poſſit ꝑſiſtere in eo an teneať renũciare ⁊ ꝙ nõ teneať ꝑſiſtere videť ꝓbari ꝑ hãc.l. ſꝫ tu dic cõtrariũ ꝑ l. iꝫ. C. de fide inſtr. ⁊.l. ſi falſos. C. de fal. de inceſt. nup. cũ ancillã. de adu. ſi adulteriũ cũ inceſtu.§. ij. nõ obſt.l. noſtra. qa hic loquiť in his q̃ non habeãt ꝑpetuã cãm ꝓhibitiõis. ¶ † Itē facit iſte tex. in arg. qñ pater ratificãdo ꝓceſſum filꝫ nõ cõfirmet ꝓceſſum: qꝛ nõ trahiť retro. iſta eſt veritas: qꝛ ꝯſenſus ⁊ authoritas dꝫ ab īitio īteruenire. vt.ṡ. d̃ autho.tu.l. obligari.§. fi. ⁊ ibi ꝑ Jac. d̃ are. Jac.bu. declarat hic aliquantulum.l.ſ.§. perſuadere. de ſer. corru. quod no.

1 ☞ Patientia loco facti habetur.
2 Producens falſos teſtes nomine alieno non punitur.

Si quis alieno. In his q̃ non ſunt d̃ gñe maleficiorum proc. nõ puniť ſed bñ puniť ille qui p̃ſtat authorizabilē cõſenſum vel patiētiã. h̃ d. ⁊ eſt no. ⁊ concor. ṡ.e.l. nõ alia.§. ideoqꝫ. ¶ No. hic puniri patiētiã ⁊ loco facti haberi. ¶ † Scđo no. ꝙ ille qui patiť ꝙ ꝓhibere põt ipſe facere videť. ſ. per fictionē ⁊ īterpretat. lega. ⁊ hoc eſt qđ litera vult dũ dicit quodãmodo. ¶ Aliud notab. colligiť ṡ. eo. nõ alia.§. fi. vbi glo. dicit no. patientiã haberi pro p̃cepto. ¶ Ex hoc ſume ar. ꝙ ſi aliqs dñs patitur gentem ſuã aliquid facere qđ põt ꝓhibere, ꝙ ita tenetur de patientia ſicut de precepto. tene menti. ⁊ adde qđ no. ṡ. qđ qſqꝫ iur.l. iꝫ.§. ſi proc. ⁊ iſta additio reſpicit primũ rñſum huiꝰ.§. in quo no. qđ mitius agitur cũ eo qui aliquid celebrat noīe alieno. ¶ † Ex quo no. qđ ille q ꝓducit falſos teſtes noīe alieno nõ puniť. iſtud nõ eſt verum: qꝛ iſtud eſt proprie maleficiũ, qđ eſt per iudiceꝫ puniendũ ⁊ iniquo teneť ⁊ principalis ⁊ procur. vt.ṡ. de iniur.l. nõ ſolum.§. ſi mandato. ⁊. C. de accu.l. non eo minus ⁊c.

Quod ait. No. paria ſũt plura ſimul fieri vľ ſucceſſiue quorꝫ tñ effectꝰ in idem tp̃s ꝯcurrat ⁊ eſt arg. ad illã.q. de teſtibus q ſucceſſiue viderunt per quoddam foramē adulterãtes vt perinde ſit ac ſi ſimul vidiſſent. qꝛ de eodē facto teſtificãť ¶ Itē eſt ar. ad ſtatutũ dicēs ꝙ ſi qs occiderit plures capite puniať: ītelligať ſiue ſimul occiderit ſiue diuerſis tēporibꝰ, ⁊ ſic ẜm maleficiũ aggrauat ꝑmũ eiuſdē gñis. Idē eſt ar. ad ſtatutũ dicēs qđ debeat intelligi latro publicꝰ ⁊ famoſus eo ipſo ꝙ fecerit tria furta. ⁊ hoc itelligať ſiue ſimul ſiue ſucceſſiue. dũtñ furta ſint diſticta. ſufficit q̃ ſiue ſint diſtincta re tñ ſiue re ⁊ tp̃e. ſꝫ doc. cõiter tenēt ꝯtrũ ꝙ reqrať diſtinctio tp̃is. vt ṡ. de fur.l. eũ q.§. idē põpo. nã hic puniť ꝯſuetudo furãdi. ar. in l. tertia. C. de epi. audi. q̃ ꝯſuetudo nõ induciť ī inſtãti tp̃e. ¶ Itē ex hoc.§. no. aliud ar. qđ ille d̃r tenere plura beneficia ſimul q ea diuerſis tp̃ibꝰ īpetrauit ſicut q īpetrauit eodē tp̃e. Idē d̃r tenere ī pluribꝰ gabellis ille q durãte ꝑma īcidit in ſecũdã. ſicut ſi a ꝑn. in pluribꝰ gabellis tenuiſſet. habeť enim reſpectus ad concurrentiam tēporis in effectu non ad initium temporis. vt hic ⁊ vide quod no. Archi. di. xxxiꝫ. c. cognoſcamus. Bal.

1 ☞ Pena ex facto impoſſibili incurritur.

Cum autē. Nullitas actꝰ non excuſat a pena legali vbi lex ñ reqrit niſi nuduꝫ factũ. h.d. ⁊ ſemꝑ allegať. ⁊ eſt tex. multũ no. ⁊ ꝯcordat ad l̃raꝫ. C. de adul.l. eũ qui duas. ¶ In tex. ibi. noteť. i. notanter puniať pena ĩfamie. ¶ In tex. ibi: ducere ēt ſi aliã nõ haberet: vt qꝛ eſt conſanguinea vel affinis. ¶ † Not. ex impoſſibili facto penã incurri. Scđo no, ꝙ nõ debemꝰ reqrere niſi q̃tenꝰ. l. vľ ſtatutũ reqrit: ⁊ illis finibꝰ debemꝰ eſſe cõtēti. vñ dicebãt qdã qbꝰ aſſentior per iſtũ text. ꝙ ſi ſtatutũ dicit ꝙ ſi qs ꝑcuſſerit aliquē puniať tali pena ⁊ nõ fecit doli mētionē cũ ſtatutũ ñ reqrat niſi nudũ factũ ꝙ illa pena dꝫ īponi nõ ſolũ ꝓ dolo ſꝫ ꝓ culpa: alꝫ diſtiguũt ex gñe pene. aut eſt talis pena q̃ nõ cõſueuit impõi niſi rõne doli. tũc reqriť dolꝰ. aut eſt talis pena q̃ cõſueuit īponi rõne culpe vt pena pecuniaria, tũc ñ reqriť dolꝰ, tñ reqriť culpa dolo ꝓxia. ſ. lata culpa nõ leuis. ⁊ leuiſſima ñ puniť criminali iudicio vt no. Cy. de epiſ. ⁊ cle.l. ſi qs nõ di. rap. ⁊ eſt no. ⁊ dic vt ibi dixi. ⁊ in.l.ſ.ṡ. de le. ¶ In gl.ſ.ī fi. Sol. ibi fuit cogitatũ d̃ effectu. hec aũt.l. nõ cogitauit de effectu ſꝫ d̃ ſimplici facto ⁊ idõ ſimplex factũ nõ puniť dũmõ hēat formã facti. vt.ṡ. d̃ fal.l. ſi qs legatũ. ⁊.ṡ. de pe.l. ſi qs aliqđ.§. teſtm̃. ⁊ adde hic qđ no. C. d̃ trãſac.l. vbi pactũ. ⁊ qđ no. Inn. ex̃ de appel. c. p̃terea reqſiſti. ⁊ ꝙ no. Archi. ij.q. iꝫ. eutheniũ. ⁊ ibi vide. ⁊ facit ad ſtatutũ dicens ſi qs ceſſerit iura magnati puniať in. x. ꝙ puniť ceſſio de iure nõ valeat dñmodo ꝓxia facie hēat figurã ceſſiõis. vt. d.l. ſi qs legatũ, ⁊ no. iſtas leges q̃ loquunť de binis ſp̃õſalibꝰ: qđ nõ põt qs eligi ad plures eccleſias cũ electꝰ fiat ſponſus illiꝰ eccleſie. quod not. Bal.

Ex cõpromiſſo. Sñia arbitri nõ infamat[b] h.d. ¶ Querit hic gl. qđ d̃ cõfeſſione facta corã arbitro an infamet: dicit glo. ꝙ nõ. qꝛ a q̊ lata ſñia non infamat ibi nõ infamat ꝯfeſſio facta corã eo. iſta ſunt v̾ba gl. q̃ ſunt valde notabilia. nõ ob. qđ ꝯfeſſio facta corã arbitro valeat corã iudice. vt. C. de ar.l. pe. qꝛ illud eſt verum ꝙ vꝫ q̃tũ ad ꝓbãdũ: ſed nõ q̃tũ ad inducēdũ aliqd de nouo vñ nõ īducit īfamiã. qđ eſt no. ¶ Itē ex quo gl. dicit qđ ſñia ⁊ cõfeſſio ãbulabãt pari iuſſu appꝫt qđ ſicut ſñia lata a iudice incõpetēti nõ infamat ita nec ꝯfeſſio facta corã iudice incõpetenti. de hoc habes tex. extra d̃ iudic. at ſi clerici. ⁊ ē tex. not. ¶ Item ẜꝫ eos q dicũt ꝙ ſñia inqſitoris nõ infamat ita eſt dicēdum ꝙ cõfeſſio facta corã inqſitore. qđ no. illud eſt certũ ꝙ ꝓbatio teſtiũ vel īſtr̃orũ nõ infamat. vt.ṡ. de iniur.l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. ad fi. nec etiã reprobatio teſtiũ infamat. vt.ṡ. eo.l. lucius. ¶ Quero qđ de arbitris q eligunť ꝑ formã ſtatutorũ ī locũ iudicis. vtrũ eorꝫ ſñia infamat: dicit Bar. ꝙ ſic qꝛ ſunt iudices. vt. C. d̃ iudi.l. pe. Ego dico ꝙ ſi ꝓceſſerant extra ordinem ⁊ de faco, vel tãq̃ arbitratores ꝙ eorꝫ ſñia non infamat, qꝛ reqriť ad infamiaꝫ qđ ſit ꝓceſſum ẜuato ordine iuris. vt.ṡ.e.l.§. q̃tũ. ⁊ facit qđ no. Cy. in.l. nulla. C.e. Itē laudũ arbitratoris non eſt ꝓprie ſñia nec eſt ꝓprie iudiciũ corã arbitratore. vt no. in aut. vt differt. iud.§.ſ. ⁊ ꝑ Inn. extra de iureiur. c. qntauallis. quod tene menti. Bal.

Quantũ. Interlocutoria nõ infamat. h.d. ⁊ ſemꝑ allegať ꝙ bãniti nõ ſunt infames: qꝛ bãnum eſt interlocutoria ꝙ patet: qꝛ bãnum põt reuocari ſi contumacia purgeť. vt no. ī.l.ſ.ṡ. de req. reis. ⁊ qꝛ nõ excludit defenſionē. vt.ṡ. de cuſto, reo. diuꝰ. iſta cõcludit qñ ſtatutũ eſt in finibꝰ bãni ſꝫ qñ ꝓceſſuꝫ eſt ex forma ſtatuti ad diffinitiuã ꝯ abñtē, iſta rõ de īterlocutoria nõ ꝯcludit. ¶ No. ꝙ ī edicto p̃torio ponebať v̾bũ dãnať. qđ v̾bũ īterp̃tať h̃ mõ. ſ. ꝑ diffinitiuã, nã īterlocutoria ſñia ꝓprie nõ d̃r ꝯdēnatio. vt h̃, itē nec proprie d̃r ſñia vt no. ī.l.ſ.§. qđ ī ſentētꝫs.ṡ. qñ ap. ſit. ¶ In gl. ij. ibi, ⁊ h̃ ē infamia facti gl. īdetermīate dicit qđ magis d̃r ꝓprie infamatio q̃ infamia. ¶ In ea. ibi neqꝫ vñ vi. qꝛ natura ſui nõ ſunt penalia ⁊ qꝛ p̃tor d̃ his nõ loqtur. ¶ In ea. ibi, infamie. ſ. facti. ¶ In.e. ibi ꝓpter iopiã hoim. i. hoibꝰ deficiētibꝰ. ¶ In ea. ibi, q̃ deliberate fiũt magnũ ſortiunť effectũ: qꝛ p̃ſumũtur fcã ex certa ſñia. vñ q deliberate rñdet poſitionibꝰ nõ p̃t poſtea allegare errorē, qꝛ p̃ſumiť ex certa ſcia rñdiſſe. niſi inopinatũ qd emergat. vt.ṡ. de reg. iu.l. q in alterꝰ, ⁊.ṡ. de interrog. ac.l. de etate.§. ex cã. Bal.

Seueritas

a ¶ Retro. vide feli. in c. ſicut. de ſymo. in vlti. col. ⁊ qđ ibi dixi in apoſt.

b ¶ Nõ infamat. adde feli. in. c. fi. de re iu. circa. fi. in. c. irrefragabili. in.§. ſi. d̃ offi. ordi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Seueritas pene ſubrogatur loco infamie.
Iudex loco pene pecuniarie põt imponere penam coꝛpoꝛalez.
Tranſactio facta per legem vel legis miniſtrũ conſeruat legez.
Pena pecuniaria non pꝛopoꝛtionatur infamie.
Iudex an poſſit augere penam.
Iudex in foꝛmanda pꝛonunciatione habet arbitrium.
Tres ſunt pene capitales.

Pena grauioꝛ. Diuidiť ſm glo. ibi in duas partes: qꝛ pͥo ponit regulã. ſcõo eam reſtringit ſcõa ibi. ſed ſi in cauſa. ſm Odof. diuidiť in quatuoꝛ partes. pꝛimo ponit regulam. ſcõm exemplificat. tertio reſtringit eã. quarto dictum ſiue regulam ſic reſtrictã repilogat. ſcõa ibi, vt puta. tertia ibi, in eã. quarta ibi, quãuis, hãc diuiſionem ſequiť. Cy. Ja. bu. diuidit in tres partes: qꝛ in pͥma parte loquiť qñ loco pene pecuniarie applicande fiſco fuit pena coꝛpoꝛalis impoſita. In ſecunda loquitur qñ loco pecuniarie applicãde parti fuit alia pena pecuniaria impoſita ſimiliter ⁊ parti applicanda. in tertia parte quando loco pecuniarie applicande parti fuit coꝛpoꝛalis impoſita. ſecũda ibi. ſ3 ſi in cauſa. tertia ibi, quamuis. ⁊ hanc diuiſionem innuit gl. parua. ⁊ eſt ſatis bona diuiſio. ¶ Et in ſumma hoc intẽdit. in coꝛpoꝛali pena ꝓ pecuniaria impoſita videtur ſup infamia diſpenſatũ. ſecus ſi ꝓ pecuniaria. alia ſimiliter pecuniaria irrogeť. h. d. ¶ Ad euidẽtiaz pꝛemittatis qđ illa pena diciť pecuniaria que continet aliquam quantitatem vel patrimonij diminutionem. illa aũt coꝛpoꝛalis dicitur que afficit ipm coꝛpus. ⁊ iſta eſt duplex. quedã eſt pena afflictiua vt quecunqꝫ coertio in coꝛpus: quedam pꝛiuatiua vt infamia. ¶ Scõo ad euidẽtiam pꝛemittatis qđ omne iudiciũ criminale dicitur de iure cõi arbitrium cauſa ſubſiſtẽte que ſuggerat arbitriuz boni viri. vt ĩ. de penis. l. hodie. ¶ In tex. ibi re
1 legauerit. ſ. ad tempus. ¶ † No. pꝛimo regulã qđ ſeueritas pene ſubrogatur, ⁊ ſuccedit loco infamie. ⁊ eſt ratio qꝛ qui in vno grauatur debet in alio alleuiari. facit. C. eo. ſi poſſidoniũ in caſu
2 ⁊ ratiõe litere. ¶ † Scõo no. qđ loco pene pecuniarie iudex poteſt imponere penã coꝛpoꝛalẽ.[a] ¶ † Itẽ no. qđ trãſactio que fit
3 per. l. vel eius miniſtrum conſeruat famam licet ſecus eſſet in tranſactione que fieret per reum. vt. ſ̃. eo. athletas. §. ſi. ¶ Item no. qđ dãnand⁹ in duplũ iudex põt cõdẽnare in quadruplum
4 ⁊ valet ſnĩa nõ expꝛeſſo erroꝛe. ¶ † Itẽ no. qđ pena pecuniaria non pꝛopoꝛtionať infamie: qꝛ infamia maioꝛ eſt quaz quelibet pecuniaria pena. vñ tex. vocat famã penam atrocẽ. ĩ. de iniurijs. l. ſi quis iniuriam. Itẽ no. qđ loco pene pecuniarie parti inferẽde iudex poteſt imponere penã coꝛpoꝛalẽ. Guil. tamen hic dicit qđ iudex h̃ ꝓceſſit cumulãdo non per modũ ſurrogationis ſcõm eum. Ex hoc no. qđ ex eodem proceſſu ciuiliter intentio poteſt addi pena criminalis incidenter qđ videť miruz. ¶ Itẽ no. qđ iſte. §. videtur pꝛeſupponere qđ qs poſſit ad aliud cõdẽnari quã ad id de quo actũ eſt ſiue cõſideres regulã, ſiue reſtrictionẽ regule, ſiue vltimum caſum. nã vtrobiqꝫ ꝓbať. qđ eſt mirum dicit gl. ¶ Opp. ⁊ videtur qđ vna pena impoſita alia non videť ſublata: ſed potius tacite ſubintellecta. vt. C. de epi. audi. nemo. la ſcõa. l3 ergo iudex nõ ꝓnunciet de infamia, lex d3 ſupplere id qđ iudici deeſt. vt. ĩ. de re iudi. l. iiij. §. ſi quis condẽnat⁹. ſoluit gl. contrarium ⁊ ex ea collige duplicẽ ſo. pꝛima qđ hic loquitur qñ pena fuit appoſita per modũ ſurrogatiõis loco infamie: ſecus ſi non eſſet per modum ſurrogatiõis loco infamie: ecce vnam ſolutionẽ. ſed tu dic ꝙ tacite intelligať hic per modũ ſurrogationis qñ iudex excedit modum circa penã coꝛpoꝛalez ne addatur afflicto afflictio qđ eſſe nõ debet vt. l. tã demẽtis. de epi. audi. ideo ſoluiť aliter ſc3 qđ in. l. nemo. veniebat imponẽda duplex pena nec impediebãt ſe concurſu. hic altera tantum. ſed hoc non videtur verũ. quia pena infamie bene concurrit cũ alia pena. nam pena pꝛiuatiua ſtat cum pena afflictiua vt. ĩ. ad municipa. oꝛdine. ⁊ ideo ſoluit contrarium qđ hic iudex exceſſit modum ibi non. ¶ Secundo oppo. ⁊ videtur qđ non poſſit aliquis condẽnari ad aliud quam actum eſt. qꝛ ſententia debet eſſe cõfoꝛmis libello. vt. l. ſi. C. de fideicõ. lib. ⁊ ĩ. cõmuni diui. vt fund⁹. ĩ. de pact. dot. l. bebius marcellus. dixerũt Joan. ⁊ Azo qđ hoc erat hic miſericoꝛdiabile, quaſi dicãt qđ eſt hic ſpeciale, ⁊ ratio eſt ꝓpter naturã iudicij criminalis: qꝛ iudex habet arbitriũ cõmutãdi[b] ⁊ grauãdi cauſa cognita. vt. ĩ. de penis. hodie. ⁊ ideo hoc pꝛocedit ſm naturam iudicij iudicis offõ nõ vi libelli qđ eſt no. ¶ Itẽ opponi. diciť hic ꝙ tranſactio cõſeruat famam contra imo ledit. vt. ſ̃. athletas in ſi. ſolu. hic per iudicem trãſigitur ſeu per. l. ibi per partẽ abſqꝫ authoꝛitate iudicis. ita ſoluit glo. ⁊ Odof. ⁊ eſt vera ſol. ¶ Item oppo. ad ver. ſed ſi in cauſa. d. l. furti. C. e. hic enim qđ grauatus ſupꝛa modum remaneat infamis ibi, diciť contrariũ: dixit mar. qđ hic ſnĩa concurrebat cum facti veritate ibi non. Sol. iſta eſt falſa ⁊ contra text. qꝛ nõ poteſt eſſe ſm facti veritatẽ qđ fur non manifeſtus cõdẽnetur in quadruplum, ergo hic ſentẽtia erat contra veritatem qualitatis facti pꝛimi. contra mar. eſt. ĩ. de verb. ſigni. pꝛobꝛũ ⁊ oppꝛobꝛiũ. ⁊ iđ veritas eſt qđ in. l. 2ͣ nõ fuit electa via famoſa ſed alia. nam eſt inſpiciendum qua via pꝛocedatur. argu. l. interdum. §. qui furem. de fur. ideo in illa. l. contraria ſententia lata fuit in rei vẽdic. ⁊ ad exhibẽdum que nõ ſunt actiones famoſe.
5 ¶ † Deinde dꝛ hic. qđ iudex poteſt augere penam. contra: qꝛ penarũ impoſitiones cõſiſtũt in authoꝛitate legum nõ in arbitrio iudicantis. vt. ĩ. ad municip. oꝛdine. ⁊ ĩ. ad turpil. l. j. §. calũniatoꝛibus. nõ ergo videť hoc cõmiſſum iudici. ſed ꝑ ipſaz. l. determinatum. iuxta illud Ariſtotelis in pꝛimo ethicoꝛum. cõuenit rectas poſitas leg. omnia determinare ipſas. ⁊ quam pauciſſimã cõmittere iudicãti. ſolue ꝙ illa iura intelliguť, niſi iudex cã cognita antequam ꝓnũciet velit augmẽtare vel diminuere põt eñ hoc ex poteſtate ſibi data ꝑ. l. hodie. ĩ. de penis. ſm gl. ⁊ alios. ¶ Ultimo oppo. ⁊ vr̃ qđ in delictis extraoꝛdinarijs non poſſit dici modus excedi, qꝛ nec eſt taxatus. ſolue ꝙ tũc dꝛ modus excedi qñ nõ ſeruatur in quod ſolitum eſt fieri. ita dicit gl. no. hic. ĩ. de penis. l. reſpiciẽdum. in pꝛinci. facit quod not. ſ̃. eo. athletas. §. calũniatoꝛ cũ ſimili. ¶ Deinde gl. ponit hic duas diſtinctiones ſicut patet hic in glo. magna. pꝛima diſtinctio eſt. vtrũ pena aucta vel diminuta videať trãſactum de infamia vbi eſt adhibenda duplex diſtinctio. vna ex gñe pene vtrũ pena ſit coꝛpoꝛalis vel pecuniaria alia ex cauſa. vbi aduerte qđ qñ pena augmentatur nõ eſt vis vtrum cum cauſa vel ſine cauſa. ſ3 vbi minoꝛať tũc iſta diſtinctio eſt fiẽda ꝙ aut eſt facta mitigatio cũ cauſa vel ſine vt. ĩ. ad munici. l. oꝛdine. ⁊ no. ĩ. de penis. in ſeruoꝛum. §. ſi. ⁊. C. eo. etſi ſeuerioꝛ. ¶ Deinde diſtinguit gl. vtrum relegatus vl' ab oꝛdine remotus recuperet ſtatũ ſuũ vel honoꝛẽ. dic vt in ea. ⁊ eſt extracta de. l. ij. de decurio. ¶ Quero qualiter intelligatur exemplũ hic poſitũ iuxta regulam de relegato ad tempus an erit interim infamis. litera videtur innuere qđ non: in contrariũ eſt veritas: qꝛ interim eſt infamis: ſed elapſo tẽpoꝛe nõ. caſus eſt. C. eo. l. ⁊ ſi ſeuerioꝛ. ⁊ in. l. ſi poſſidonium. ſed contra hoc oppo. ꝙ nũqꝫ ſit infamis. vt. ĩ. de penis. l. in ſeruoꝛũ. §. ſi. ſo. ibi imponebať pena inſtantanea, hic pena ſucceſſiua in tẽpoꝛe ſm Guil. ⁊ bñ qꝛ non debet quis in eodem inſtanti eſſe infamis ⁊ nõ infamis. ⁊ eſt ad hoc argumen. ſ̃. eodem. l. genero. nam de inſtãti nõ eſt curandum. vt. C. de bo. queli. l. j. in ſi. ¶ Secundo reuoco in dubiũ qualiter intelligatur iſte verſi. ſed in cã. non enim vr̃ qđ ſit factũ eſt actione furti non manifeſti ſuper tali actione alteri⁹ generis foꝛme ⁊ non potuit pꝛonunciari ex eadẽ iaſtantia, ⁊ ſi fuit pꝛonunciatũ ſententia eſt nulla: ergo non infamat quõ ergo ꝓcedit litera. confirmatur. oppo. per. l. habebat. ĩ. de inſtitu. rñdeo dupliciter. vno modo ſm Guil. qđ hic libellus erat foꝛmatus ſuper actione furti manifeſti: tñ non potuit actoꝛ ꝓbare qualitatẽ hanc ſi ergo iudex condẽnat in quadruplum ledit reum tamen valet ſententia: qꝛ eſt confoꝛmis libello licet nõ pꝛobet. iſte intellectus eſt valde bonus. Scõo, intelligitur per Cy. qđ hic fuit gñaliter actum ⁊ reus non oppoſuit de generalitate libelli. nam libellus gñlis concludit in qualibet ſpẽ. ⁊ ideo iudex debebat cõdemnare ſm pꝛobata: tñ non fecit ſed durius condemnauit: tamen valet ſententia licet cõtra ius partis, ad hoc facit qꝛ dicit Inn. qđ ille qui deducit factum intelligitur generaliter agere ⁊ põt ꝓſequi factum qualificatum, vt ipſe no. in. c. j. de libelli oblatione ꝑſtat. arg. ĩ. de penis. l. ſi pꝛeſes. ſed nos cõmuniter tenemus oppoſituz qđ ille qui ſimpliciter factum deducit nõ vr̃ agere generaliter ſed ſpecialiter iuxta naturã ſimplicis facti: multum tñ facit iſte. §. ꝓ dicto Innocẽ. intelligendo ſm Cy. ¶ Iuxta ꝓdicta q̃ro hic vnũ. Egi actione furti manifeſti ad quadꝛuplũ nõ potui pꝛobare qualitatem ſ3 ꝓbaui factum ſimplex vtrũ poſſit fieri condemnatio ad duplũ ex oꝛdine pꝛoceſſus: Guil. ſentit qđ ſic ꝑ iſtum. §. alleg. ad idẽ. ĩ. de edil. edic. bones. §. aliqñ. docto. communiter tenent contrarium ⁊ melius. qꝛ cum ſit tentata vna actio non põt ſententia ferri ſuper alia actione diuerſi gñis. ⁊ foꝛme. ⁊ facit qđ not. in. l. ij. C. de pꝛoba. ꝑ Ja. ⁊ Cy. Iſta eſt veritas non ob. §. aliqñ. qꝛ ibi erat gñalis actio. Item non obſt. ĩ. de noxa. in delictis. §. ſi detracta. qꝛ ibi qualitas non reſpiciebat foꝛmale iudicium agẽdi. ſed ſolũ bñficiũ rei. vt. l. miles. §. x. de re iudi. ¶ Uenio ad verſic. quamuis ⁊ reuoco in dubium. vtrum pꝛo pena pecuniaria parti applicãda iudex poſſit infligere penã coꝛpoꝛalẽ, dicit Gui. ꝙ nõ inuito actoꝛe: qꝛ iudex non põt ſibi auferre ius ſuum vt quia in ciuili d3 iudicare: ſcõm petita: ⁊ hoc verum niſi ex cauſa puta ꝓpter inopiã ⁊ ꝯſentiente actoꝛe facit. ĩ. de iniurijs. l. ſ3 ſi vni⁹. §. ſi ante, quõ ergo intelligitur litera iſta dicit Guil. quod hic pena coꝛpoꝛalis fuit addita extra oꝛdinez nõ aũt ſurrogata loco pecuniarie. illud cõcludit qđ ex eodem pꝛoceſſu poſſit imponi pena coꝛpoꝛalis ⁊ pecuniaria qđ alibi cõcedit Guil. in criminalibus ⁊ ꝓceſſibus extraoꝛdinarijs ſecus in oꝛdinarijs. ita not. ipſe in. l. j. C. ſi qs aliquẽ teſtari ꝓhibuerit. Inn. extra. de accuſa. cum opoꝛteat. dicit quod ex ꝓceſſu inquiſitionis initio criminalis ſimul imponitur pena coꝛpoꝛalis ⁊ condemnatur reus in reſartione dãni ex eadem inſtantia. ⁊ dicit ipſe eſſe no. dignum, ⁊

a ¶ Coꝛpoꝛalẽ. Uide pari. d pu. in trac. ſindica. in X. l3 dicať, ⁊ qđ ibi dixi in apo.

a ¶ Cõmutãdi. ⁊ nũ qd poſſit moderari penas a iure impoſitas, ⁊ ſi pena ñ repeꝛiať a iure impoſita, quã imponet: vid tu fel. in. c. q̃liter ⁊ qñ. I §. ſi. in. j. coll. ver. q̃rto querit. de accuſa.

ẽſt caſus ecõuerſo ad caſum noſtrũ. Ja.bu.dicit qđ qñ pene ci
uilis ⁊ criminalis veniunt ex eadẽ.l.ſufficit vnica inſtãtia. ſi aũt
diuerſis legibus exigunt̃, due inſtantie. ⁊ tangit ipſe in.l.j.C.qñ
ciuilis actio. ⁊ facit.l nemo la ſecunda.C.de epiſ.audien. ⁊ gloſ.
nr̃a breuiter. quicquid ſit de iſtis opi. q2 oẽs ſunt no.tñ ad tex.
nr̃m dico qđ pena corporalis põt poni loco alteriꝰ pene ꝓ mo
tu ⁊ arbitrio iudicantis, ſꝫ nõ loco reſtitutiõis rei, q2 illa nõ dꝫ
de iure denegari. vt.j. de fur.l.interdũ.§.qui furẽ. ⁊ de calũ.in.l.
pe. Alteriꝰ circa noſtrã materiam no. quaſdã regulas. Prĩa eſt
qđ pena inflicta ipſo facto per.l.nõ põt per iudicẽ cõmutari. vt
j.de ritu.nup.l.palam.in fi. Secũda quod pena inflicta per diffi
nitiuam nõ põt per iudicẽ cõmutari: etiã ſi iudex erraſſet vt.j.
de queſtioni.l.j. ⁊.l.diui fratres.j.de pe. ⁊ eo.ti.l.relegati. ¶ Sꝫ
quid ſi iudex cõdẽnauit in minus ꝙ deberet poſtea vidẽs ſe er
raſſe vt nõ puniatur in ſyndicatu petit remediũ: cõſuluit Bart.
qđ ſindicꝰ cõmunis petat reſtitutionẽ in integrũ cuius vigo
re poterit addi in pena fiſcali. facit.l.j.§.de qua.s.ti.j.qđ no.bñ.
¶ Ulterius querit̃ hic. quid ſi iudex pronũciauit aliquẽ inha
bilẽ ex infamia contracta poſſe eſſe priorẽ, nunqd hec ſentẽtia
valebit in reliquis officijs: dic quod nõ. caſus eſt.j. de iniurijs.l.
6 diuꝰ. facit.s.eo.l.ij.miles. ¶ † Tertia regula eſt quod iudex in
formanda pronunciatione habet arbitriũ. vt.j.de penis.hodie.
Ex hoc ſequitur qđ licet libellus criminalis habeat cõcluſionẽ
annexã. hec cõcluſio nõ arctat iudicẽ, quin poſſit exercere ſuũ
arbitriũ per.l.hodie. nã etiam inuito actore iudex vtit̃ iure ſuo
in diſpẽſando ex cauſa ⁊ in alterãdo penã. ita no.ſpe. de aboli
tio.§.j.ver.ſed cũ ſupra. hic tñ no. qđ licet liberũ arbitriũ detur
iudici per conſuetudinem vel ſtatutũ tñ nũꝙ debet. ipſum exer
cere niſi cã cognita, ⁊ differre vſqꝫ in finẽ cauſe vt de cauſa ſibi
liqueat. tex.eſt no.j.de effrac. ⁊ expilatoribꝰ. hic q̃ro vtrũ qñ pe
na eſt limitata per ſtatutũ iudex habeat arbitriũ ꝑ.l.hodie. di
cunt quidam quod nõ: q2 ſtatutũ ẽ tenaciter obſeruandũ. arg.
hoc ꝓſtat.l.ſi quis reũ.j.de cuſto.reo. nam per tale ſtatutũ ſpe
ciale videtur eſſe derogatum illi generali.l.hodie.arg.j. de pe.l.
ſanctio legum. qđ credo verũ: q2 in nouis legibus nõ hꝫ locum
a regula.l.hodie. ¶ Item ſcias qđ no. dicit ꝙ tres ſunt pene[a] ca
pitales.ſ.mortis, metalli, ⁊ deportationis, nõ capitales autem
ſunt relegatio, infamia, dignitatis amiſſio, ⁊ verberũ experimen
tũ. vt ipſe no.in c.qualr̃.extra de accu. vbi etiã dicit qđ in penis
procedit̃ de ſimilibus ad ſimilia ſi pena nõ inuenit̃ determina
ta. demũ ponit ibi qđ ſunt quedã pene canonice que ſunt ſimi
les morti. vt traditio curie ſeculari. Item condẽnatio ad perpe
tuum carcerẽ que rediget condẽnatũ in ſeruitute pene. quedã
ſunt alie pene q̃ ſunt ſimiles relegationi ⁊ motioni ab ordine.
Item ponit ibi qđ ſunt q̃dã pene ſpirituales. ⁊ dicit quod inter
oẽs maior eſt excõicatio iſtud ꝓdeſt ſcire ꝓpter materiã nr̃i.§. ſꝫ
tu adde quãtum ad excõicationẽ id qđ habes inſti.de capi.de.
§.minor. Item adde qđ eſt quedã pena.ſ.bãni. ⁊ eſt duplex bã
num.ſ.imperiale ⁊ tali bãnito ius ciuile non patrocinat̃. vt. C.
de epi. ⁊ cle.aut.item nulla cõitas. ⁊ eſt bãnũ ciuitatis vel preſu
lis. ⁊ tali bannito non patrocinantur iura municipalia. Itẽ po
teſt ſtatui in eo, ne audiatur in ciuilibꝰ vel crimĩalibus vt no.in
l.ſed ⁊ ſi ꝑ ꝓtorem.§.ſed ⁊ ſi.qui.ex cau.ma. facit qđ not. Jac.de
are.in.l.ex facto.ad tre. Cy.C.de accu.l.reos. ⁊ eſt alia pena ſimi
lis predictis que vocat̃ poſitio extra ꝓtectionẽ cõis que viget
floreñ. per ſtatutũ ciuitatis cuiꝰ effectus ſic no. Cyn.in.l.j.C. de
natu.libe. ⁊ dicit Ja. ꝙ iſta pena põt inferri etiam clericis puta
qđ ſi declinent iuriſdictionem ſint extra ꝓtectionẽ. ita not.in.l.
aſſiduis, C. qui po.in pign.habe. in lec.noua. ¶ Ultimo not. cir
ca iſtum.§. ⁊ vide Archi.xviij.diſt.ꝓpter. ⁊.l.diſt.ſi qs de mini
ſtris. ⁊.ij.q.iij.ſi quem.ad fi. ¶ In gl.ſed quõ. ibi, aut maior. ad
tp̃s Fran.accur. q2 ex pena temporali contrahitur infamia tem
poralis: ex perpetua cõtrahit̃ perpetua. vt no.vj.diſ. oẽs leges.
¶ Et ibi quãtum. ⁊.d.l.ordine. frã.ac. ⁊ eſt tũc no. dignũ quod
pena acceſſoria non dinumeratur ex tẽpore principalis pene ſꝫ
An.de pi. Et ibi ad certum tẽpus. quid ſi exprimitur tp̃s ſed
non quantitas temporis. dic vt in.l.ſine ꝓfinito.j.de penis. Bal.

a ¶ Pene. Penarũ genera q̊t, ⁊ que ſint tam de iure ciuili ꝙ criminali. vide feli.i c.qualiter ⁊ qñ.§.fin. in.j.colũ. circa me. v.ij.quot. ⁊ que cum ſeq.de accuſ.

b ¶ Imponitur. vide frãſ.areti. in.l. poſſideri in ꝓn ci.de acq. poſſeſ.

¶ Repetitio.

1 ☞ Judex grauans reum ſibi imponendo maiorem penã vi
detur infamiam remittere.
2 Perſone grauamen debet eſſe ad hoc vt tollatur infamia.
3 Judex in penis criminalibus ⁊ ciuilibus hꝫ mirabilem ꝑtãtẽ.
4 Quando plures pene reperiunt̃, vtrũ ſit ĩ arbitrio rei eligere,
vel in iudicis arbitrio imponere.
5 Judex an poſſit ſtatuta egredi.
6 In criminalibus iudex poteſt egredi intentionem agentis.
7 Qualitas qñ minuit delictum iudex ex eadẽ inſtantia minuit
condemnationem.
8 Judex in cauſa ciuili qualiter poſſit egredi formam libelli.
9 Judex pro pena pecuniaria que debetur parti qualiter poſſit
tranſire ad penam corporalem.
10 Judex qualiter dicatur penam mitigare.
11 Reus an poſſit petere pene mitigationem vbi ſubeſt cauſa eq
tatis ad mitigandum.
12 Factum iudicis apellatur tranſactio.
13 Conſuetudo habet vim ſtatuti in penis imponendis.
14 Solutio banni an habeat vim reſtitutionis in integrum.
15 Excommunicatus an ſit infamis.

Pena grauior. Cõmutatio pene pecuniaria
in corporalẽ inducit tacitam
diſpẽſationẽ ſup infamia. ſecꝰ ſi pecuniaria pena ꝓ pecuniaria
imponit̃. h.d. vel ſic. exceſſꝰ modi vltra diſpõnẽ legalẽ a pena pe
cuniaria ĩ corpalẽ, famã ꝯſeruat: ſecus ſi modꝰ excedat̃ õ pena
pecuniaria in penã pecuniariã: q2 nõ ꝓpterea recedit̃ a diſpõne
legali q̃ infamiã irrogat. h.d. ⁊ eſt.§. ſingularis valde. ¶ Gl. di
uidit in duas ptes. q2 primo ponit̃ q̃dã regula. ſcđo ponitur e
ius reſtrictio. ſcđa ibi. ſed ſi in cã. ſed tu diuide in quatuor par
tes: q2 pr̃a in pte ponit̃ quoddã dictũ in genere. in ſcđa pte illõ
dictũ exemplificat̃. in tertia parte modificatur. in quarta parte
ampliat̃ ſcđa ibi: vt putat: tertia ibi: ſꝫ ſi in cauſa: quarta ibi: ꝙ
nis. Caſus. Queſitũ fuit vtrũ ſi iudex imponit graviorẽ penã
per hoc intelligat̃ diſpenſatũ cũ reo ſup infamia: rñdetur ꝙ ſic
Inſtat q̃rens vbi eſt exemplũ. rñdet iuriſcõſultus exemplũ eſt
vbi pena criminalis pecuniaria puta publicatio bonorum cõ
mutat̃ in penam corporalẽ puta relegationis. nã qui. grauat̃ a
pena pecuniaria in penã corporalẽ releuat̃ a pena infamie. Sꝫ
inſtat q̃rẽs qđ ſi imponat̃ ꝓ minori pecuniaria maior pena pe
cuniaria. vt puta ꝓ furto nõ manifeſto imponit̃ pena quadru
pli. rñdet iuriſcõſultus ꝙ per hoc nõ diſpenſatur ſup infamia.
Sed inſtat querẽs qđ ſi ꝓ ciuili pena pecuniaria. puta furtiim
ponit̃ pena corporalis. vtrũ intelligat̃ tranſactũ aut diſpẽſatũ
ſeu ꝓuiſum ſup infamia. rñdetur ſic. q2 ceſſat infamia. h.d. text.
nõ loquit̃ ſi verbũ diſpẽſatiõis: ſed trãſactio idem eſt dicere qđ
diſpẽſatio: q2 nil eſt aliud ꝙ iuris cõis relaxatio ⁊ mitigatio ri
1 goris. ¶ † No. primo qđ ſi iudex grauat reũ iponẽdo ſibi ma
iorẽ penã videt̃ eidẽ remittere infamiã. ex hoc habes ꝙ qui in
vno grauatur in alio releuatur. facit.j.de iure iu.l.eũ qui.in ꝓn.
¶ Secundo not. quod iſtud generale dictũ exemplificat̃ quan
do iudex facit tranſgreſſionem de pena pecuniaria ſeu bonor
ad penã corporalẽ que relegatio eſt pena, que corpori ineſt: ⁊ q̃
libet pena corporalis eſt maior qualibet pecuniaria vt infra de
2 penis.l.in ſeruorũ.§.ſi. ¶ † Tertio no. ꝙ qñ iudex grauat reũ in
maiori pena pecuniaria per hoc non tollit̃ infamia. ex quo col
lige qđ ad hoc vt tollat̃ infamia grauamen debet eſſe pſone, q2
grauamẽ circa patrimonium non conſeruat famã: ita dicit hic
tex.no. ¶ Quarto no. quod quãdo iudex loco pene pecuniarie
applicãde parti trãſgreditur ad penã corporalem qđ tunc infa
3 mia ceſſat. ¶ † Quinto ex his oibus collige quod in criminali
bus ⁊ etiam in ciuilibus penis que ſumunt originem ex ma
leficio iudex hꝫ poteſtatẽ mirabilẽ q2 cã cognita põt.l.tranſgre
di: vt pꝫ in verbo, vltra legẽ. ⁊ põt vnã penã fiſcalẽ cõmutare in
aliã penã fiſcalẽ alteriꝰ generis. Itẽ põt ꝓuatã penã ꝯmutare in
penã fiſcalem. vt penam dupli in ictum fuſtium vt hic in fine.
Itẽ poteſt mutare penã pecuniariam in aliã pecuniariã ⁊ va
let qđ facit arbitrio ſibi conceſſo per. hunc.§. ⁊ per legẽ hodie.
j.de penis. ⁊.C.eo.l.ſi poſſidoniũ. ꝙ factũ valeat iudicis legem
tranſgredientis, patet hic ex verbo onera. ⁊ ex verbo onera
ſet. ¶ Juxta h̃ not. ꝙ triplex eſt exceſſus modi in iſta materia.
Primo mõ, excedit̃ de pena pecuniaria ad corporalẽ. Scđo,
de pena pecuniaria ad pecuniariã. Tertio mõ, de pena corpora
li ad corporalẽ ⁊ quãtũ ad famã idẽ operat̃ deceſſus ⁊ exceſſus,
q2 vtrobiqꝫ iudex videt̃ potius ꝓcedere ex ſuo officio quam ex
diſpoſitione legali. ⁊ vr̃ potiꝰ elegiſſe viã arbitrij quã viã iuris.
⁊ iõ ſentẽtia ſua nõ infamat: qđ eſt no. dignũ. ¶ In vno tñ dif
ferẽtia eſt vtrũ iudex augeat vel minuat, q2 vbi iudex auget fa
ma cõſeruat̃ illeſa ſiue iudex hoc fecerit cũ cã, ſiue nõ. ſꝫ vbi iu
dex minuit opꝫ ꝙ iudex hoc fecerit cũ cã, puta rõne qualitatis
q̃ habeat minuere delictũ vel rõne pſone miſeratiõe digne. vt pꝫ
per rõnem gl. ⁊ hanc differentiã ponit gl.j.de penis.l.in ſeruo
rum.§.qui ex cã. ⁊ in.l. ⁊ ſi ſeuerior. ⁊ iſte videt̃ verus intellectꝰ
huius materie. ¶ Opp. õz hic qđ iudex qui debuit imponere
penã pecuniariã imponẽdo penã corporalẽ fecit vltra legẽ. cer
te lex videt̃ velle contrarium. ſcꝫ qđ plures pene debeant impo
nere. vñ dicitur obſtare. C.de epi.audi.l.nemo. la ſecũda. ſolu. in
illa.l.nemo. delicti qualitas ⁊ legis diſpoſitio regrebat ꝯcurſũ
plurĩũ penarũ. hic aũt erat determinata ꝑ legẽ ſolũ vna pena
⁊ ſic nõ obſtat. ¶ Juxta hoc venit examinãdum incidẽter qñ
b plures pene imponuntur[b] per.l. rõne eiuſdem delicti. vtrũ iſte
pene concurrãt in origine tantum an vero in condemnatione
⁊ exeutione. videt̃ quod concurrant tantum in origine. vt.j. de
accuſa.l.ſenatus cenſuit. Econtera quod cocurrant in executio
ne videtur text.in.d.l.nemo.C.de ſac.ſan.eccl.l.nemo martyres.
⁊.C.de ſepul.vio. qui ſepulchra. breuiter dicit hic Jaco.but. qđ
quandoqꝫ pro crimine non inuenit̃ niſi vna pena taxata tunc
ſolum

ſolum vna pena eſt imponēda. ⁊ ſi iudex imponit aliā: illa pena
non accumulať prime. ſed ſurrogať in locū eius. vt in noſtro. §.
q2 vnica tātū pena debemus eſſe cōtenti. ar. ff. de ver. ob. l. hmōi
ſtipulatio. ibi cū dicit tex. qꝺ debemus eſſe contenti pena lega
li. Interdū aūt imponunť plures pene. tūc dicit Jac. qꝺ ſi qdē
imponunť per eādē. l. oēs concurrūt in origine ⁊ effectu, niſi lex
loquatur alternatiue. vt. d. l. nēmo. aut imponunť p diuerſas le
ges tūc vna tātum pena debemus eſſe cōtenti. vt. d. l. ſenatꝰ. et
hoc in penis criminalibus. In ciuilibus autē refert aut ciuilis
pena redacta eſt ad inſtar criminalis vt q2 tendit ad vindictā. ⁊
idem quod in criminali. vt. ff. de iniurĳs. l. qꝺ ſenatꝰ. ⁊ tūc nō eſt
dubium de cōcurſu in origine ſed etiā in effectu cōcurrūt quate
nꝰ ē plus i vna quā in altera. vt plene no. inſtitu. ſi quadru. pau.
fe. di. §. fi. diſtinctio ibi: de pluri ⁊ pauciori hꝫ locū in mere ciui
libꝰ penis nō in criminalibus vel quaſi criminalibus ꝙ eſt no.
⁊ facit ad no. C. de teſti. l. nulliū. per Cy. Aduerte do. Bart. ad
dit vnū verbū: q2 dicit qꝺ tūc plures pene criminales non ꝯcur
rūt in exactione reſpectu eiuſdem delicti qñ vtraqꝫ venit impo
nēda per iudicem. ſed qñ vna venit imponēda per iudicē: alia p
l. tūc cōcurrūt. vt no. in. d. l. nemo martyres. ⁊ eſt bonū dictum.
Tu adde alia duo. primo qꝺ dictū d. Jac. in diuerſis legibus. ē
verum qñ vtraqꝫ lex eſt ſpālis. ſed qñ vna eſt gñalis altera ſpe
cialis an in penis pena ſpālis ꝺroget ſpeciali: dic vt nota. Cy.
in. d. l. qui ſepulchra. ⁊ per modernos. ff. de penis. l. ſanctio legū.
Itē adde qꝺ rōne pluriū qualitatū interdū augeť effectus, ⁊ fit
dubitatio ⁊ replicatio penarū ſm numerū qualitatū, habito ſē
p reſpectu ad factū principale: q2 pena pncipalis dinumerat ac
ceſſorias. ſed vna acceſſoria nō dinūerat aliā acceſſoriā q2 acceſ
ſoriū regulatur a pncipali, nō acceſſoriū ab acceſſorio. ⁊ hāc tā
4 git etiā Cy. in. d. l. q ſepulchra. ¶ † Iuxta hoc incidēter q̄ro qñ
reperiunť plures pene: vtrum ſit in arbitrio rei eligere an ſit in
a arbitrio iudicis[a] imponere: rñdeo. vbi nulla ſpecificať nō eſt du
bium qꝺ iudex hꝫ arbitriū. vt in. l. j. §. expilatores. ff. de effrac. ⁊
expila. ⁊ de peni. di. j. c. menſurā ſed vbi inueniuntur plures pe
ne ſpecificate tūc refert. q2 qñqꝫ nō cadit electio: ſꝫ cōiūctio, q2
imponunť copulatiue tūc q̄ſtio nō ꝓcedit: q2 nō eſt altera eligē
da. ſed vtraqꝫ imponenda. vt. d. l. nemo. de epi. audi. qñqꝫ repe
riť alternatiua in penis: tunc in criminali eligit iudex: in ciuili
eligit reus. C. de ſeruis fugi. l. ſi fugitiui. de iure do. l. plerūqꝫ. §.
fi. interdū nō eſt alternatiua: ſꝫ ſoluta tunc ſi ambe pene veniūt
ex eadē. l. tunc ſoluta accipiť ꝓ cōiuncta vt. ff. de ver. ſig. l. ſepe. ſi
vo ſunt diuerſe leges tunc nō accipiť ſoluta pro cōiūcta: q2 pe
ne nō veniūt eadē. l. ⁊ ideo vna tātū eſt imponēda. vt. d. l. ſenatꝰ
ſ. illa que magis eſt cōformis proceſſu. arg. ff. de penis. l. ſi pre
ſes. ⁊ hoc quoad primuꝫ ↄriū. ¶ Scꝺo opp. diciť hic qꝺ iudex
tranſgreditur leges contra qꝺ hoc iudex nō poſſit facere ſi pro
bo iudex nō pōt ꝯdēnare in alio quā ſit petitū: ⁊ ſi in alio cōdē
nat ipſo iure nō valet ꝯdēnatio. vt. C. de fideicō. li. l. fi. ff. cōi diui
dun. l. vt fundus. ff. ſi pars here. pe. l. nō poſſumus. cū ergo peti
tio ⁊ libellus debeat eſſe formatꝰ ſm legē alꝛs eſſet ineptus. vt
in. l. j. ꝺ. de offō aſſeſ. ergo iudex nō pt tranſgredi legē: q2 trāſgre
dereť libellū ⁊ petitionē apte ꝯceptā gl. nō rñdet ſꝫ exclamat. ⁊
dicit qꝺ iſtō eſt mirabile. qdā dixerunt fatendo ↄriū. ſ. qꝺ ſnīa
eſt nulla. ſed iſti falſum dicūt. q2 ſi ſnīa eſſet nulla nullū pareret
effectū nec induceret tacitā diſpenſationē ſuper fama: qꝺ eſt ↄ
tex. iſtū. vt. ff. de iniuſto teſta. l. ſi qs filio. §. ſed ⁊ ſi qs. ⁊ argu. C.
ne de ſtatu defun. l. ſi pater. ꝑterea lr̄a expꝛſſe dicit hic qꝺ ſnīa
valet in verbo onerat. in verbo onerāſſe. ſnīa eīm q̄ nulla eēt ipſo
iure nō diceret cōtinere grauamē. vt no. in. l. ſi iudex. ff. de var. ⁊
extraor. cognition. ⁊ iō hec ſo. eſt falſa. qualr̄ ergo rñdebimꝰ ad
ↄriū aduerte pro intellectu huius pūcti incidenter formo tres
q̄ones. pria eſt vtꝝ in criminali iudex poſſit egredi naturā libel
li recte ꝯcepti ⁊ breuiter iſte tex. dicit qꝺ ſic. ⁊ eſt rō q2 hꝫ arbi
triū p. l. hodie. de penis. ex hoc ptꝫ qꝺ rōne caſuū emergentiū
iudex pōt. l. trāſgredi in his in quibꝰ ſuū arbitriū verſať. Sꝫ
ↄtra hoc opp. iudex iurat ſeruare leges vt extra ꝺ iureiu. ca. ve
nictes. vt in aut. iuſiur. qꝺ preſta. ab his. per totum. ergo ſi trāſ
grediť legē eſt piurus. ⁊ ſic infamis. vnde nō dꝫ ſnīa ſua valere
ipſo iure. vt no. ꝺ. e. l. ĳ. miles. rñdet Inn. qꝺ nō vř periurus ille
qui authoritate legis vtiť arbitrio ſibi conceſſo. ita no. Inno.
extra de cōſti. c. cognoſcētes. vbi oīno vide. ꝑterea lꝫ eſſe piurus
⁊ ifamis tñ valet ſnīa ſua. q2 per hoc nō ponit offm̄ donec ſentē
tialiter priueť. ita no. Inno. extra ꝺ accu. c. qualiter ⁊ qñ in. iĳ.
5 col. qꝺ eſt no. ¶ † Iuxta hoc īcidēter q̄ro. vtrū hoc habeat lo
cū in penis ſtatutoꝝ qꝺ iudex poſſit ſtatuta egredi, dicit Bar.
qꝺ ſic cā ſubſiſtēte. tñ nihil allegant ſed ego allego hāc rōnē: q2
ſicut miniſter alterius ex cā pōt recedere a mādato dñi: ita iu
dex q eſt miniſter. l. ex cā. pōt recedere a mādato legis. ar. ff. mā.
l. ſi hoiem. Quidā dicūt ↄriū. q2 ſtatutū eſt tenaciter obſeruan
dū. ⁊ verbis eius inherendū. ⁊ q2 ptās iurauit ſeruare ſtatutū
nō dꝫ ab eo recedere. lꝫ durū ſit. vt in. l. ꝓſpexit. q ⁊ a qui. ſatis
vř dici poſſe qꝺ ſnīa valet tñ iudex tenebiť eo qꝺ exceſſit for
mā ſtatuti: q2 cū ſtatutū ſit preciſum. l. hodie. de penis. nō vēdi
cat ſibi locū ī materia ſtatutoꝝ iſtud eſt tutiꝰ. ⁊ ita cōſulo aſſeſ
ſori qꝺ faciat. ¶ Ulterius q̄ro qñ iudex ꝓcedit p inquiſitionē
q2 ꝓcedit ex officio: iſte. §. ſatꝫ bñ procedit. ſed qd procediť p ac
cuſationē. nā ibi vř iudex aſtringi ſꝫ formā accuſationis rñdeo
qꝺ idem eſt. ⁊ hoc apparet aperte hic. q2 iſte. §. hꝫ locum ēt vbi
augēdo ꝓcedebať. vt hic. de hoc no. in ſpec. de aboli. §. j. verſi. ſꝫ
6 cū. ibi, vide. ¶ † Cōcludamus ex ꝑdictis qꝺ in criminalibꝰ iu
dex pōt egredi intētionē agentis. ⁊ ſuo motu ꝓcedere vltra na
turā libelli. vt hic. ⁊ eↄ. infra naturā libelli. vt in. l. ⁊ ſi ſeuerior. ⁊
eſt rō duplex. pma q2 in criminalibꝰ nō requiriť ꝯcluſio in libel
lo. vt not. Cyn. C. de fal. nec exempl. de ſymo. c. lꝫ. el. j. ⁊ qꝺ not. j.
q. iĳ. q2 preſulatꝰ. ſcꝺa q2 concluſio partis in criminali nō poſſet
auferre ptātē iudicis in crīali ſm Bar. cū talis ptās ſit publici
iuris. ar. ꝺ. ꝺ pac. l. ius publicū. ergo ſi accuſator diceret ita. qua
re peto ſibi talē penā imponi ſpecificādo iudex tñ pōt cōmuta
re penā nec vř recedere a libello. q2 hoc eſt de appendicĳs. ⁊ q2
prima pena ſurrogať loco pene q̄ petebať imponi. ⁊ iſta rō ſol
uit ↄriū. ¶ Iuxta hoc quero de iſta q̄one accuſatus eſt Titiꝰ
de homicidio ſtudioſe facto: tñ nō probať dolꝰ, ſed culpa. mō
queriť vtrū reꝰ veniat omnino abſoluendꝰ an vero mitius pu
niēdus ex eadē inſtātia. Et qꝺ veniat abſoluendus probať ſic:
q2 vř intentata. l. cornel. de ſica. ſꝫ ꝓbatio facta nō concludit in
illa. l. q2 homicidiū factū per culpā puniť vt extraordinariū nō
autē p. l. cornel. de ſica. vt. ff. de ſica. l. in lege. Item. l. in criminali,
idē eſt qꝺ actio in ciuili: argumētū. ff. de penis. l. abſentē. vñ dici
mus ſicut in ciuili nō cumulanť plures actiōes: ita in criminali
nō cumulanť effectualiter plures leges vt. d. l. ſenatus. ſed cer
tū eſt in ciuili ꝙ ſi ꝓbatio nō ꝯcludit ſup actiōe intētata ſequiť
abſolutio. vt. ff. de pac. dota. l. bebius marcel. ⁊. ff. de inſtit. l. habe
bat. q2 ex ꝓbatiōe nō apparet qꝺ fuit actio apte ītētata. vt extra
de iudi. c. examinata. ꝑterea de hoc eſt gl. ord. in. l. j. §. diuꝰ. ff. ad
7 l. cor. de ſica. ¶ † In ↄriū q2 qñ qualitas minuit delictū iudex
ex eadē inſtātia minuit condēnationē. vt no. hic. ⁊ in. l. ⁊ ſi ſeue
rior. ergo culpa q̄ eſt qualitas minor quā dolꝰ infert ad maiorē
cōdemnationē, ſed nō abſolutionē. ꝑterea cōtrariorum eadem
eſt diſciplina. vt. ꝺ. de vul. ſubſtit. l. etſi ↄ. ſꝫ vbi qualitas auget
delictū iudex imponit ſeuerioꝛē penā ex eadem inſtantia. vt hic:
ergo eↄ faciet vbi minuit. in hoc dicūt quidā qꝺ aut ꝓbatio fa
cta incidit in aliā ſpeciē delicti tūc oīno deberet ſeq abſolutio:
q2 crimē ꝙ obieciſti nō ꝓbaſti. ad hoc. ff. de adul. l. denūciaſſe. §.
qd tñ. idē ſi ꝓbatio nō incidat in aliquā ſpeciē delicti. vt in fal
ſo ceſſet dolꝰ. vt. l. nec exēplū. C. de fal. ſed qñ nō variať delictū.
ſed eſt variatio qualitatis circa idē delictum. tūc aut loquimur
de neceſſitate. aut de ꝑmiſſione iuris. ſi loquimur de neceſſitate
tū iudex nō hꝫ neceſſe cōdēnare, qñ qualitas intentata q̄ non
ꝓbať puniebať diuerſa. l. ⁊ ita loquiť. §. diuus. ſed de ꝑmiſſiōe
iuris iudex poſſet ex eadē inſtātia cōdēnare mitigādo penā ex
arbitrio ſibi dato p hūc. §. eↄ vo ex qualitate nō incluſa in iudi
cio quāuis eēt ꝓbata nō poſſet augere ꝯdēnationē. q2 talis ꝓ
batio vř facta lite nō ꝯteſtata, cū de illa quātitate nō ſit actū. et
hoc credo verū in ꝓbatione teſtiū. ſꝫ in ꝓbatiōe p cōfeſſionē p
tis, q2 vꝫ illa ꝓbatio ēt lite nō ꝯteſtata. vt no. in. l. ictus. ff. e. cre
derē, ꝙ iudex poſſet augere ꝯdēnationē rōne iſtius ꝯfeſſionis.
q2 ibi delictū p cōfeſſionē apparet dicit Inno. qꝺ nō refert ad
quid ſit actū. vt ipē no. in. c. p inq̄ſitionē. de elec. adde hic qꝺ no.
Cy. C. de ꝓba. l. poſſeſſiones. ⁊ p Dyn. ff. vi bo. rapto. l. pretor. §.
8 docere. ¶ † Subſequenter reuoco in dubiū q̄ōnem in ciuili cā iu
dex poſſit egredi formā ibelli ſicut vř ꝑſupponi hic ivo. ſꝫ ſi in
cā. vbi videť dici ꝙ erat ꝓpoſita actio dupli. ⁊ tꝫ cōdēnatio qua
drupli. iſtud eīm eſt impoſſibile qꝺ iudex in plus cōdēnet quam
ſit petitū. vt inſti. ꝺ actio. §. ſi minus. ꝺ. ꝺ iuriſ. om. iudi. l. cū que
dā. §. fi. ſo. hic dicit Guil. de cu. ꝙ iudex in ciuili nō recedit a for
ma libelli augēdo ꝯdēnationē hoc eſt verum qñ libellus eſt for
mis ſed hic fuit libellꝰ informis ⁊ gñalis: q2 fuit intētata actio
furti. ⁊ facta mētio furti īdiffinite ſine adiectiōe q̄litatꝫ augētis
vel minuētis delictū. vñ licitū eſt informē libellū gñaliter ꝓſeq
vt. C. de anna. exce. l. fi. i. hoc ergo iudex ꝯdēnauit, q2 forte puta
bat fuiſſe ꝓbatū ꝺ futuro manifeſto cū iſta q̄litas nō eēt ꝓbata
⁊ iſta ſolutio ē ipa vitas qꝺ fuit hic informiter actū. Sꝫ ſi dicā
ꝙ fuit actū formiter fuit intētata q̄litas manifeſti. vñ ſnīa non
exceſſit petitū. ſꝫ exceſſit ꝓbatū. Ex vtroqꝫ intellectu habes ꝙ
error iudicis circa ꝓbationē non reddit ſnīaꝫ nullā. plus dicit
Inn. ꝙ ſi iſte error exprimať ī ſnīa hoc mō: q2 ꝯſtat nobis ꝓba
tū p petrū ⁊ mr̄imoniū. iō ꝯdēnať: ꝙ lꝫ illi ñ ꝓbauerint tñ valet
ſnīa. q2 hic nō fuit expꝛſſus error iuris ſꝫ facti. ita dicit Inno. in
c. qm̄ ↄ falſam. extra de ꝓba. ꝙ eſt menti tenēdū. ¶ Ex illa aūt
lec. ꝙ hic fuit informiter actū, no. ꝙ ille q ſimpliciter agit non
vř agere detracta qualitate nec adiuncta qualitate. ſed gñalr̄. ⁊
eſt iſtud ſingulare vbū Inn. in. c. j. de libelli oblatiōe. defectꝰ eſt
iſte q2 aliud eſt dicere accuſo titiū qꝺ me percuſſit de die. aliud
eſt dicere ꝙ me percuſſit de nocte. nā vno ꝓbato nō pōt fieri co

a ¶ Iudicis. vide tu feli. in. c. ſicut l. ĳ. col. ante me. in vo. in gl. fi. i pn. ꝺ iudeis. vbi an ⁊ qñ electio ſit rei, ⁊ an ⁊ quādo iudicis.

demnatio in reliquo: qꝛ diuerſa tpa diſtingũt factũ ⁊ nõ eſt idẽ
factũ ꝓbatum. vt. ſ. quẽadmodũ ſer. amit. l. ſi cõem. §. j. aliud eſt
dicere accuſo Titium qḋ ne pcuſſit de tali mẽſe nõ exprimẽdo
ꝺ die vel nocte: qꝛ tũc ſi pbo de nocte augebit cõdẽnatoria rõne
noctis: qꝛ videbitur libellus gñalis. vt hic. ſ. de pe. l. ſi pſes. ꝙ ẽ
no. lꝫ practica aduocatorũ aliter ſe habeat. qꝛ credũt qḋ ſimplr
agẽs videaꝛ agere de tẽtationũ qualitate per. l. in delictis. §. ſi
detracta. ſ. de noxa. vñ ſcḋm eos lꝫ ꝓbata nox tñ qꝛ fuit ſimpli
citer actũ eſt imponẽda pena ſimpla nõ pena dupla q̃ alſ ipo
neret rõne noctis ex forma ſtatuti. ⁊ ita ſeruat practica lꝫ prece
dens opinio de ſubtilitate ꝟior. ¶ Iuxta hoc quero egi tanq̃
de furto manifeſto ꝓbaui ſimpliciter furtuꝫ ſine q̃litate. q̃ro v
trũ ex eadẽ inſtãtia reꝰ dꝫ dãnari ꝺ ſimplici furto ad penã du
plicãdã pti. in hoc ſunt opiniones. guil. dt ꝙ ſic. vt hic i ꝟ. nã ex
furto. q dt eẽ caſuꝫ expſſum. ꝑterea q̃ties due actiões ſic ſe ha
bẽt ꝙ i vna actiõe includit effectꝰ alteriꝰ: intentata vna reliqua
vr incluſa. iſte eſt tex. ſ. ꝺ edil. edic. l. bonẽ. §. aliqñ. ⁊ gl. or. q̃ alle
gat illũ tex. xxx. q. vlt. c. iudicãtẽ. ſꝫ ita eſt, ꝙ pena q̃drupli iclu
dit ſub ſe penã dupli. vt in. l. ſi is q ducenta. §. j. de rebꝰ dubiis.
de arbit. l. diẽ ꝑferre. §. ſi plures. ergo ex eadẽ inſtãtia pt fieri cõ
dẽnatio in duplo nec vr fieri in alia actiõe intẽtata iuris fictiõe
lꝫ re vera diuerſe actiões. vt in. §. aliqñ. ⁊ iſta eſt opinio Guil. qꝛ
actio furti manifeſti eſt ꝑtoria. actio furti nõ manifeſti eſt ciui
lis. vt inſti. de actio. §. ſic itaqꝫ. vñ ſi vna eſt itẽtata ſup reliq̃ non
pt ferri ſnĩa, qꝛ nõ eſt lis ↄteſtata ſup ea. vt in. d. l. bebiꝰ marcel
lꝰ. preterea ille q egit ꝺ furto tanq̃ manifeſto vr ſe aſtrinxiſſe ad
ꝓbandũ q̃litatẽ manifeſti: qꝛ rõne iſtiꝰ q̃litatis augeꝛ effectus
⁊ forma augẽdi variaꝛ. ergo ẽ de ſubſtãtia ꝓbatiõis. vt. ſ. ꝺ iſti. l.
habebat. ⁊ hoc tꝫ Cy. ⁊ dt ꝙ eſt caſus hic, in ꝟſi. nã ex furto. lr̃a
eñ dicit ↄueniri debuit. ſ. p nouũ libellũ ⁊ abſolui a veteri antẽ
dicit cõdẽnari ſm Cy. qḋ verũ credo qꝛ lꝫ iſta qualitas nõ ſit de
eſſentia delicti eſt tñ de eſſentia actionis ꝓpoſite. ⁊ ſunt actiões
diuerſe ſpeciei. ita ꝙ vna nõ ſubalternaꝛ alteri. Bart. tñ intelli
git qḋ in. §. aliqñ. nõ ſit actio diuerſa ab intẽtata: qꝛ redhibitio
teneꝛ ſub natura actiõis q̃to minoris ſm bar. ⁊ hãc opi. teneas
in ciuili: qꝛ q̃litas intentata aſtringit actoreꝫ ⁊ iudicẽ. ſed in cri
minali lꝫ qualitas aſtringat cãm: nõ tñ aſtrĩgit iudicẽ q̊ ad offiñ
6 ⁊ imperiũ iſtiꝰ. §. qḋ eſt no. dignũ. ¶ † Tertio reſtat videre qũo
iudex ꝑ pena pecuniaria q debeꝛ pti poſſit trãſire ad penã cor
poralẽ. p hoc eñ videꝛ auferri ius ptis qḋ eſt impoſſibile: niſi ꝺ
partis volũtate procedat. vt. ſ. de furtis. l. iterdũ. §. q. furẽ factũ
eñ ꝑtoris iuri derogare non dꝫ. vt. s. de trãſ. l. cũ hi. §. ſi pretor. ⁊
l. j. §. j. s. de feriis. reſpõdent doc. qḋ iſtud dꝫ intelligi cã ſugge
rente. puta qꝛ fur nõ erat ſoluẽdo. vñ iudex ex offõ ſuo cõmu
tat penã. vt. ſ. de iniuriis. ſꝫ ſi vnꝰ. §. ſed ſi ante. ⁊. ſ. de admi. tu. l.
actus. de ſepul. vio. l. fi. cũ ſi. ⁊ poterit. ꝓnunciare hoc mõ condẽ
no te in tanta pena pecuniaria. ⁊ ſi infra talẽ diem tu non ſolue
ris iubeo te fuſtigari. ⁊ qḋ ſic poſſit fieri pſupponit tex. ſ. de ter
mino mo. l. agraria. ⁊ ſm Guil. ⁊ ſꝫ hoc ſnĩa iudicis eſt ↄformis
libelli i q̃tũ ↄdẽnat i petitis. ſꝫ excedit libellũ ⁊ i q̃tũ iponit a
liã penã i defectũ ſolutiõis qḋ eſt notãdũ. adde iuxta pdicta ꝙ
10 no. arch. xviij. di. ꝑpter. ⁊. l. di. c. ſi qs de miniſtris. ¶ † Quero
iuxta predicta qñ iudex mitigat penã vtꝝ debeat apponere cãm
mitigatiõis. ⁊ ſi nõ apponit vt ſuppleaꝛ p. l. ꝙ ſententie iudicis
abeſt. Et idẽ q̃ro ſi iudex nõ mitigat penã rõne qualitatis: ſed
rõne alterius cãe ſeu accidentis. puta rõne nimie iuuẽtutis vel
nimie ſenectutis. qꝛ nimis ſenes reuertuꝛ quodãmõ ad ſenſum
puerilem ſicut dicit Odofre. de bul. qui adeo ſenuit qḋ ludebat
ad puluerem cũ pueris: ⁊ etiã qꝛ in penis corporalibus mitius
eſt agẽdũ cum ſenibus ſiue ſint pene iſtãtanee ſiue ſucceſſiue. de
peni. di. j. miſericordiã cũ ſimi. Circa. h. d. d. Ja. bu. in. l. ij. §. igno
minie. s. eo. ſic ꝙ interdũ iudex vult minuere penã vltra q̃ eſſet
effectus ſnĩe ſimplr ꝓlate: tũc debet annectere cãm. vt. in. l. ſena
tus. §. j. de iure fiſ. C. de iud. l. ꝓperãdum. §. illo. interdũ vult ag
grauare penã vel cõdẽnationẽ vltra q̃ eſſet effectꝰ ſnĩe ſimplici
ter ꝓlate: ⁊ tũc idẽ qꝛ dꝫ inſeri cã ad aggrauãdũ. vt in. §. ignomi
nie. nam vbi cauſa noc inſeriꝛ leuior cã electa videꝛ. vt not. ſ. de
ſuſpect. tu. l. he eñ. interdum eñ iudex nõ intẽdit vltra q̃ eſſet
effectus ſnĩe ſimplr prolate: tunc non eſt neceſſe ꝙ exprimatur
cã nec vtiꝛ iudex ſano ↄſilio ſi reſtrigit ad vnã cãm. vt extra de
re iudi. c. ſicut nobis. ⁊ de excu. tu. l. qui. teſtõ. Tu adde ꝙ lꝫ iu
dex aſtringat ſe ad vnã rõnẽ: tñ ſnĩa pt iuſtificari ex alia dũmõ
cõſtet ex geſtis. vt. ſ. ꝙ cũ eo. l. fi. ⁊ ar. ſ. de ap. l. ſeio. Aliq̃ dicũt ꝑ
in abſolutoria ſnĩa reqriꝛ cã: nõ in ↄdẽnatoria. vt. ſ. de excep. rei
iu. l. ſi ad exhibẽdũ. ⁊. l. ſi ex teſtõ. de ꝟ. ob. l. q rome. §. duo. fres.
rõ qꝛ cõdẽnatoria nõ põt ferri vbi ẽ vna cã. ſ. intẽtata. ſꝫ abſolu
toria põt ferri ex pluribus cauſis qꝛ nõ ꝓbatũ vel qꝛ nõ verum
qḋ eſt petitũ. vt. ſ. de condi. inde. iulianꝰ. Similiter in reali poſ
ſunt eſſe plures cãe vel qꝛ reus nõ poſſidet vl qꝛ actor nõ ẽ dñs
⁊ iõ opꝫ ꝙ iudex in abſoluendo aſſumat certã cãm alias ſnĩa vi
detur incerta ⁊ ſine cã. ita nec iudiciũ. alias ſnĩa videꝛ icerta, ⁊ ſi
ne cauſa. ⁊ ſicut ſtipulatio non valet cum effectu ſine cauſa. ita

a ¶ Concludunꝛ. Ad de frã. areti. referendo, ⁊ apꝓbãdo hoc dictũ baldi. hic in. i. ſi is qḋ de teſta. in pꝛmo no.

nec iudiciũ vel ſentẽtia. vt. ſ. de excep. doli. l. ij. §. circa. ¶ Iſtorũ
opi. nõ eſt ꝟa, per. c. ſicut nobis. de re iud. ⁊ ideo tu dic. ꝙ aut lo
quimur an ſit neceſſaria iuſtificatio p cãm quoad eſſentiã ſnĩe
⁊ dico ꝙ nõ eſt neceſſaria cã. qꝛ vꝫ ſnĩa diffinitiua etiã ſine cau
ſe inſertione: preſumiꝛ eñ pro ſnĩa diffinitiua ꝙ ſit lata ex iuſta
cã. vt extra de renun. c. in pſentia. ⁊ no. ſ. de euic. l. herẽ. §. Caia. p
Ioã. de eo qui fur. or. ſuſce. c. innotuit. aut loquimur quoad re
leuandũ reũ cui eſt minorata pena. ⁊ dico ſi cã ſubeſt q̃ ſubeſſe
pſumiꝛ lꝫ nõ ſit expreſſa in ſnĩa ꝙ releuaꝛ a pena legali per pe
nã arbitrariã vt no. C. de teſt. l. nullũ. ⁊ ar. qꝛ prouiſio hoĩs facit
ceſſare ꝓuiſionẽ legalẽ. C. de pac. cõuen. l. fi. ⁊ gl. ſ. de ver. ob. l. q
rome. §. flauius hermes. nõ ob. ſ. de re iud. l. iiij. §. ſi qs condẽna
tus. qꝛ ibi loquiꝛ in bñficio dato a. l. nõ a pena. Itẽ ſupplet ibi
lex circa acceſſoriũ: ſcꝫ tps nõ circa principale. vñ bene fateret ꝑ
illũ tex. ſi ſtatutũ dicit ſic: ꝙ ſi homicida nõ ſoluerit mille infra
mẽſeꝫ decapiteꝛ. ⁊ iudex dixit in ſnĩa ſi nõ ſoluerit infra. x. dies
decapiteꝛ: nec inſeruit cãm quare reformauerit dilationẽ legalẽ
nõ dꝫ decapitari niſi demũ elapſo mẽſe: qꝛ bñficiũ tpis ſuppleꝛ
a. l. ⁊ iſte eſt caſus in. §. ſi qs cõdẽnatus. Aut loquimur quoad
ipm iudicẽ vtrũ faciãt litẽ ſuã augẽdo vel minuẽdo. dico ꝙ ſi cã
eſt inſerta vel nõ inſerta: tñ ex actis patet: iudex nõ facit litem
ſuã: qꝛ vtiꝛ arbitrio i caſu ↄceſſo. ſi aũt ex actis nõ appet cã tũc
nõ pſumiꝛ p iudicẽ quoad ipm iudicẽ excuſandũ. vñ dicit gloſ.
or. ꝙ qñ iudex ſupplet ex officio incũbit ei ꝓbatio cãe. iſta ẽ gl.
or. xxx. q. vij. c. iudicantẽ. ⁊ hec dicta ſunt de ſcḋo ↄtrio. ¶ Ue
nio ad tertiũ dꝛ hic ꝙ iudex iponit penã vltra legẽ ↄ hoc opp.
qꝛ pene impoſitio nõ eſt i iudicis ptãte ſꝫ facti examinatio ſic.
ita dicit tex. ſ. ad turp. l. j. §. calũniatoribꝰ. nã ex quo lex diffinit
penã non eſt recedendũ a diffinitione legali. vñ dicit Ariſto. in
primo ethicorũ. ꝙ expedit: recte poſitas leges oĩa determinare
ipſas. ⁊ pauciſſima cõmittere iudicãtibꝰ. ꝙ ergo eſt a lege deter
minatũ nõ eſt iudici ↄmiſſum ſꝫ ꝑceptũ. ad illud qḋ dꝛ ipoſitio
pene nõ eſt i ptãte iudicis. rñdet gl. ꝙ debet intelligi niſi iudex
in ipſa ſnĩa cõmutet penã legalẽ in aliã penã. nã hoc pt ⁊ debet
cã ſuggerente. vñ lex ↄria limitaꝛ per hũc. §. vel aliter rñde ad
formã argumẽti ſic. pene impoſitio nõ eſt in ptãte iudicis. verũ
eſt cõſiderata mera natura accuſationis intẽtate. ſꝫ cõſiderato
officio iudicis tũc eſt cõtumacia pene in eius arbitrio. ⁊ ita loq
tur. hoc tñ dꝫ facere tpe ſnĩe nõ poſt ſnĩam: qꝛ ſententia ſimplr ꝓ
lata includeret penã legalẽ, ⁊ nõ poſſet poſtea mutari. d. § calũ
niatoribus. iſta eſt mens gl. ¶ Iuxta hoc quero primo. Pone
ꝙ iudex cõdẽnauit in centũ vbi ex forma ſtatuti debebat cõdẽ
nare in ducẽtis: tñ in fine ſnĩe appoſuit illã clauſulã ꝙ ſi ſua ſen
tentia eſſet lata preter vel cõtra formã ſtatuti qḋ intelligaꝛ re
dacta ad formam ſtatuti. quero nunqd iſta clauſula aliqd ope
reꝛ. ⁊ videꝛ ꝙ ſic. qꝛ reſeruatio q̃ ſit in ſnĩa operaꝛ vt no. in. l. item
labeo. §. j. fami. erciſ. ſcḋo qꝛ vbi iudex appoſuit iſta verba: ap
paret ꝙ de mẽte eius nõ fuit velle augere vel minuere, imo fuit
de mente eius ſe referre ad ſtatutũ ⁊ ſnĩa nõ dꝫ plus operari q̃
ſit de mente iudicantis. vt. ſ. de arbi. l. qualẽ. in prin. Item poſi
to ꝙ iudex errauerit in ſpecificatione minoris pene tñ errorem
ſuũ ſtatim correxit qḋ potuit facere tã p verba ſpecialia. vt ex
tra de accu. qualiter. el. pmo. q̃ p verba implicita ⁊ generalia. ar
gu. extra de ſum. tri. c. dãnamus. §. fi. ⁊ ſi dicaꝛ ſpecies derogat
gñi. vñ verba ſpecialia derogant gñalibus. reſpõdeo nõ eſt vex
qꝛ qñ genus venit derogatiue ad ſpeciem generalis locutio ſpe
cialibus derogat. de leg. ij. l. ſi ita ſcriptũ. ⁊. l. talis ſcriptura. de le
ga. j. d. Jac. de bel. diſputauit hanc queſtionẽ ⁊ tenuit qḋ iſta cla
nihil operaꝛ. Barto. in. l. preſes. ſ. de pac. diſtinguit qḋ aut iſta
clauſula apponiꝛ in fine, vel in prin. ⁊ ſi in fine in. l. operatur. ſi in
principio operaꝛ qꝛ pena prima iam ſpecificata iã trãſiuerat in
condẽnationẽ ſecundũ eũ ꝙ nil eſt: qꝛ idẽ debet operari clauſu
la appoſita in prin. ⁊ appoſita in fine. vt extra de app. c. ſcḋo re
quiris. Item nõ eſt verum ꝙ prius trãſeat in ſentẽtia vna clau
ſula q̃ altera qꝛ oẽs clauſule in fine cõcludunꝛ [a] ⁊ in eodẽ inſtã
ti tpis. vt. C. de fide inſtru. l. cõtractus. ⁊ de lega. iij. l. fideicõmiſ
ſa. §. j. Ego teneo Jac. opinionem qꝛ predicta clauſula nõ ſolũ
eſt gñalis: ſꝫ incerta ⁊ gñalis ꝓteſtatio nõ tollit factum ſpecia
le. vt extra de cõſti. c. cũ M. ferrarieñ. ⁊. ſ. loca. l. cũ in plures. §.
locator horrei. ⁊ ita ſeruaꝛ vſus iudiciorum. ¶ Secundo que
ro qd ſi pena nõ augeꝛ vel minuiꝛ per iudicẽ ſed per ſtatutum.
vtrũ p hoc videaꝛ receſſum a pena infamie: loquor preſuppoſi
to qḋ condẽnatus ex ſtatuto poſſit eſſe infamis. Quidam eñ
dicũt qḋ cõdemnati per. l. municipalẽ nõ ſunt infames. aliq̃ di
cũt qḋ imo ſunt infames ſi cõdẽnanꝛ ex famoſa cauſa. iſta ergo
opinione aſſumpta ꝓcedit queſtio mea. Bar. tãgit hic hoc du
biũ. Ego dico qḋ p hoc nõ videꝛ ſuper infamia diſpenſatũ qꝛ
pena nõ imponiꝛ vltra vel preter legẽ ſꝫ ſm legẽ municipalẽ. vt
in. l. oẽs ppli. vnde verbũ vltra legem eſt poſitũ cũ magno mi
niſterio hoc verũ in generali ſtatuto: ſꝫ in ſpeciali ſtatuto facto
cõtra certã perſonam qḋ valet ex cauſa dicere tũc idẽ in diſpoſi
tiõe ſtatuti qḋ ſnĩa iudicis: qꝛ par ratio eſt vtrobiqꝫ. ⁊ lex equi
paraꝛ

parat factū iudicis ⁊ diſpoſitionē legalem. ſ. de manumiſ. l. is
cui.§.in illis. Ideo dixi ex cā: q2 odioſum ſtatutū ſine cā nō te-
neret ꝯ ſingularē pſonam: fauorabile tñ bene teneret. vt. ſ. de pol
licita. l. toties. qui ⁊ a q. l. ſi priuat⁹. ſ. de excep. doli. l. j. in fine. fa-
uorabile intelligo qḋ aliū non ledit. vt. C. de preci. impera. offe.
l. quoties. ¶ Tertio quero cica iſtud ꝯtriū q̄ ſunt iſte cāe ex qui
bus iudex pōt penā augere vel minuere. rñdet glo. qḋ iſte cauſe
ſunt q̄dā accidētia extrinſeca. verbi grã: ad minuēdā penā cor-
poralē pnerilis ⁊ ſenilis etas ad augendā frequētationē delicto
rū: q2 multis delinquentibus opus erat exēplo: iō inde aggra-
uauit penā in pſonā vni⁹ vt multi emendarent. vt. ſ. de penis. l.
aut facta. §. fi. ⁊ in hoc gl. dicit optime. dicit etiā gl. qḋ ratio mi-
nuende pene eſt ceſſatio doli. certe ego dico qḋ hic ceſſat infa-
mia nō ex diſpenſatione ſ3 ex regula iuris. q2 ad infamiā reqrit
dol⁹. vt. ſ. de in litē iur. l. in actionib⁹. dico ergo qḋ vbi iudex ex
qualitate penā auget vel minuit: tūc nō ſumus ꝓprie ī materia
iſti⁹. §. q2 tūc iudex nō facit vltra legē. nā qualitas factū aggra
uat vel attenuat. vt. ſ. de penis. l. aut facta. §. qualitas. ⁊ hoc cir-
ca tertiū ꝯtriū. ¶ Quarto op. ḋr hic qḋ iudex qñq3 auget penā
qḋ intelligo tā ordinariā quā arbitrariā. Contra pena arbitra-
ria nō h3 certā metā. ergo nō pōt dici iudicem tranſgredi termi
nos. arg. ſ. de cōdi. ⁊ demō. l. in teſtō. la prima. q2 vbi nō eſt ter-
minus nō cadit terminatū. ⁊ vbi nō eſt exemplar, nō cadit exē-
platū, vt ibi ḋr. rñdet glo. in pena arbitraria debemus ꝯſidera-
re ꝯſuetudinē: ⁊ ille q trāſgredit ꝯſuetudinem ḋr trāſgredi mo
1 dum.[a] ita dicit hic gl. fi. ⁊. ſ. eo. l. athletas. §. calūniator. qḋ eſt no
tan. Ego dico ꝙ ſine vlla ꝯſuetudine poteſt apparere trangreſſio
modi qñ. l. offendit arbitrium boni viri. vt. ſ. fa. erciſ. l. cetere. §.
11 j. ⁊. ſ. de leg. iij. l. ſi pater. ¶ † Iuxta hoc reuoco in dubiū vtrum
reus poſſit petere mitigationē pene vbi ſubeſt cauſa equitatis
ad mitigādum. ⁊ videt qḋ nō. q2 cū hic cadat diſpenſatio: ergo
non pōt peti: l3 iudex ex officio poſſit. tñ petitio eum non cogit
q2 diſpenſatio eſt ius qḋ peti nō pōt. vt no. l. diſt. mior. effectus
eſt iſte q2 ſi pōt peti ⁊ iudex non facit, facit litē ſuam ⁊ pōt appel
lari. ſi aūt nō poteſt peti ſecus. vt. ſ. de aqua quotidiana. l. j. §. per
mittit. ⁊ qḋ no. in Spe. de officio iudicis. §. impedit. verſi. quid
ſi iudex. argu. qḋ poſſit peti eſt. ſ. de mino. l. auxilium. §. j. in. deli
ctis. de hoc nō habemus legē clare loquētē an hoc ius ſit in pe-
titione nec ne. habemus tñ regulam generalem qḋ id qḋ perti-
net ad offm̄ iudicis pōt implorari per partem. ſ. ḋ dā. infe. l. iiij.
§. hoc autē iudicium. Qñq3 tñ videm⁹ qḋ nō pōt implorari. vt
extra. de fide inſtru. c. cum Ioannes eremita. Illud ꝯcedo ꝙ l3
nō imploret aperte iudex ſuo motu pōt impendere ſuū offm̄ q2
in criminali iudicis offm̄ non reſtringitur ad petita ſicut dz p
noſtrū. §. per materiā ſuam. ⁊ hoc circa quartū ꝯtrium. ¶ Quin
to opp. dicitur hic qḋ tranſactio liberat ab infamia contra imo
tranſactio inducit infamiam. vt. l. qm̄. ſ. eo. ſo. hic improprie po
nit nomē traſactionis cū cadat hic ſuper certo. Itē hic de cri-
12 mine ibi de fama. Itē hic, iudex trāſigit ibi, pars. ¶ † No. ergo
qḋ factū iudicis appellat trāſactio, ſicut ⁊ factū arbitratoris.
vt in aut. vt diffe. iudi. in prin. col. ix. ¶ Sexto ⁊ vltimo opp. ḋ
l. furti. C. eo. breuiter hic nō fuit ſentētiatū ſup actione famoſa
⁊ iō nō irrogat infamia, q2 titulus actiōis cōſiderādus eſt ⁊ di
uerſe actiones habēt diuerſum mediū ⁊ diuerſum modū cōclu
dēdi. vt. ſ. de dolo. nō dz. ¶ Extra q̄ro ſi iudex nō grauat in ge
nere pene ſed in modo ꝓcedēdi. vtrū videat ſup fama diſpēſa-
re. ⁊ dic de hoc vt. ſ. e. l. ictus fuſtiū. ¶ Vltimo diſtingue in ma
teria. vt in gl. magna ibi. ⁊ vt hoc plene tangam gl. hic vult tra-
ctare aliam materiā de recuperatione loci ⁊ honoris. ⁊ ē gl. val-
de magiſtra quā vide. ¶ In gl. vlt. in prin. quatuor gña punien
dorū q̄ ſeptē modis ꝯſiderant habes. ſ. de penis. aut facta. q̄ ē
cañ. de pē. di. j. aut facta. illis ſeptē modis adijce quatuor nā de
lictū aggrauat rōne numeri, vt de iniurijs. l. ſi plures. Item ag
grauat ex plurib⁹ ꝯcurrentib⁹. vt. ſ. ad ſyl. excipiunt. §. vlti. Itē
ex diuturnitate tpis ⁊ conſuetudine delinquēdi. vt. ſ. de penis.
l. diuturno. ⁊. C. de epiſ. audi. l. iij. Itē etas qñq3 mitigat delictū
qñq3 nō vt. ſ. de mino. l. auxiliū. §. in delictis. ſeptē aūt gña pe-
narū vide extenſe p Inn. de accu. c qualr ⁊ qñ. ¶ In ea. gl. ibi.
remittit infamia oīs. tam ex gñe ſnie quam ex gñe pene. ¶ In
ea. gloſ. ibi, ſine dolo. ¶ No. hic pro intellectu. l. diuus. §. j. ad. l.
cor. de ſica. q2 gl. iſta vult qḋ ex eadem inſtātia poſſit fieri dimi-
nutio ⁊ cōiūge cū hoc gl. que incipit pone. ver. ⁊ ita eſt mirabile
q2 qḋ dixi apparet ex iſta⁊ ambarū gloſſa⁊ ꝯiūctiōe. ¶ In ea.
gl. ibi. §. delinquūt. ibi etiam tex. ponit de eo qui delinquit per
b ebrietatē. nā rōne nimie ebrietatis pena mitigat. [b] dicit. Sene-
ca ꝙ ebrietas ē volūtaria infamia. ¶ In ea. gl. ī. l. iiij. §. j. nimia
c etiam multitudo delinquētiū eſt cā minuēdi penā, [c] ne ſtrages
multo⁊ fiat. vt. ſ. de pena. aut facta. §. fi. gl. decreti dicit qḋ nō di
cit iſta multitudo niſi excedat numerū. xl. pſona⁊. ¶ In ea. gl.
13 ibi certa. ſ. pſona. ¶ † In ea. gl. ibi, ex ꝯſuetudine. ¶ † No. ꝙ cō
ſuetudo h3 vim ſtatuti in penis īponēdis. vñ licitū eſt iudicib⁹
formā ſtatuto⁊ trāſgredi ꝓpter ꝯſuetudinē. facit. ſ. de extraor.
cri. l. ſaccularij. §. aut quedam. vñ ſi ſtatutū dicit qḋ latro ſuſpē-
dat ⁊ cōſuetudo ſit ꝙ traginet, iudex poterit eū facere tragina-
ri vſq3 ad furcas. ⁊ idē in ſimilib⁹ ꝙ tene menti. ¶ In ea. gl. ibi
ſi finita. §. j. adde vtrū iudex habēs arbitriū poſſit imponere pe
nā mortis ex arbitrio indiffinito ꝙ legitur. ⁊ no. inſt. de iniu. §.
pena. Idē de pena eris. dic vt no. in aut. de armis. circa mediū.
¶ In. e. gl. ibi nō abolet. rñ. q2 iſta abolitio nō fit a minori ſ3 a
maiori: ſ3 pena pecuniaria minor eſt quā infamia. Itē nullā h3
ſimilitudinē cū infamia. ⁊ vñ nō pōt eius loco ſurrogari vl ſuc
cedere. ¶ In ea. gl. ibi ſine diſtinctiōe. i. nō diſtinguim⁹ cā co-
gnita necne. q2 ſeueritas ſnie cōpenſat cū dāno infamie ne ad-
dat afflictio afflicto. vt. C. e. ſi poſſidoniū. In ea. gl. ibi ſi cā co-
gnita. tolli. q2 delictū minuat ſm Bar. Ego credo ꝙ ſi alicui, eſt
minuta pena ex alia rōne iuſta. vt puta q2 multū ſeruiuit reipu-
blice vel q2 ꝯiurationē detexit qḋ iſta ſit iuſta cā ꝓcedēdi. arg. ſ.
ad ſyl. ſi qs ī graui. §. is quoq3. idē ſi pena corpalis minor īpo-
nitur rōne dignitatis. iuxta no. per Cy. in. l. ij. de ſum. tri. vel rō
ne etatis ſenilis l3 hec etas delictū nō minuat: tñ penā corpora
lem ſaltē rōne tpis diminui pmittit. q2 nō eſt tā lōga pnīa iniun
genda ſeni quā inueni. de peni. di. j. menſurā. vñ intelligo gl. ge-
neraliter q̄cūq3 rō iudicem mouerit ſiue ſit rō inferēs in minuē
da qualitate delicti ſiue in minuenda ſpecie vel qualitate pene.
¶ In. e. gl. ibi nō remittit. vñ l3 pena pncipalis ſit ad tp̄s puta
relegatio ad quinquēniū: tñ infamia erit ꝑpetua. ⁊ ſic eſt notā-
dum ꝙ pena acceſſoria non diminerat ex tpe pncipalis pene.
vt. ſ. ad munici. l. ordine ſm An. de piſis. ⁊ eſt pulchrū verbum.
¶ In. e. gl. ibi ad certū tp̄s. ⁊ ſic eſt pena ſucceſſiua. ¶ In. e. gl.
ibi. fuſtigetur. ⁊ ſic ē bñ īſtātanea. vñ. l. nulli irrogat īfamiā inſtā
taneā vel momēti: q2 de momētis nō eſt curādū: vt. C. de bonis
q̄libet. l. cū nō ſolū. §. fi. ⁊ no. hic qḋ vbi ꝓcedit diſpēſatio nō ori
tur infamia ex gñe pene. ¶ In ea. glo. ibi honorē. ad hoc. C. de
dig. l. iudices li. xij. ⁊. ſ. e. l. ij. §. miles. Adde tñ qḋ aut qs deliqt
in offō vel honore quē gerit ⁊ iſte ꝯdēnat⁹ ſtatim deponit offm̄ a
aut dānat de alio crimine: ⁊ tūc nō ꝓpterea deponit offm̄ vel
dignitatē: ſed alia ſnīa opus eſt p quā puet. vt no. Inn. extra de
accu. c. qualiter ⁊ qñ. Et p hoc ꝯſuluit Bar. ꝙ notarius ꝯdēna
tus ḋ crimine famoſo puta de homicidio eſto qḋ eſſet infamis
poſſet exercere tabellionatū, ſecus ſi eēt dānat⁹ de maleficio cō
miſſo in offō tabellionatus. vt puta de falſa ſcriptura. vt. C. de
ſuſc. ⁊ arca. l. ſi aliquid. ſm Bar. ⁊ idē ſi notari⁹ ꝯtxerit infamia3
ipſo facto. vt q2 leno. vt. ſ. de ritu nup. l. palā. vel ex gñe. vt q2 fu
ſtigatus p leui furto. nā pp hoc nō eſt depoſitus tabellionat⁹
ſ3 deponēdus. vñ interim valēt inſtr̄a ſua l3 nō tāta fides adhi
beatur eis quāta adhiberet inſtr̄is integri tabellionis. vt. ſ. de
edē. l. ſi qs ex argētarijs. §. j. tene mēti. ¶ In ea. gl. ibi. veterē nō
recuperat. ⁊ ſic no. ꝙ caſſatio pene nō operat idē quoad recupe
rādū honorē, ꝙ operat in integ. reſti. de quo dic vt in. c. ꝙuis. ḋ
reſcrip. lib. vj. ⁊ no. in. l. gallus. §. ⁊ quid ſi tm̄. ſ. de lib. ⁊ poſthu.
¶ Extra q̄ro qdam fuit inſaccular⁹ inter officiales cōis poſtea
fuit relegat⁹ vel ꝯfirmatus ex cā famoſa ad annū. elapſo anno
reuertitur ⁊ extrahit de ſacculo. q̄rit nūqd poſſit eſſe officialis.
Ex iſta gl. apparet ſo. nā ſi eſt officiū cū iuriſdictiōe vel dignita
te nō pōt ipſo fungi ſi eſt infamis perpetuus: ſed ſi eſt infamis
ad tempus ⁊ illud tp̄s eſt trāſactū: tunc q2 illud offm̄ nouum vt
ſ. de condi. ⁊ demō. publius. tāto tpe dz ab officio abſtinere ꝙ-
14 to fuit in relegatione. ¶ † Itē extra q̄ro vtrū ſolutio banni ha b
beat vim reſtitutionis in integrū ⁊ tollat infamiam. ⁊ vr ꝙ ſic
vt. ſ. de ꝓcu. l. ſi reus paratus. ꝑterea idē operatur ſolutio quod
ſnīa abſolutoria. vt. ſ. de excep. rei iudi. l. ſi qs cum tm̄. §. plane. ⁊
vr tex. expreſſus. ſ. de iure pa. l. diu⁹ veſpaſian⁹. §. ñ. ꝯtriū eſt vex
q2 iſte tenebat duplici pena: l3 vnā ſoluat remanet alia vt. ſ. ad
munici. l. ordine. ⁊ arg. in. l. ſi domus. de ſer. vrb. pre. itē ipa ſolu.
magis tetigit crimen. vt. ſ. de tab. exhi. l. locum. §. ſi quis dolo.
¶ Itē q̄ro qd de eo cui⁹ ꝯdēnātio eſt cācellata. ⁊ vr ꝙ huic ſit
remiſſa īfamia. q2 ſi qdē iſta cācellatio eſt gratuita h3 vi3 pacti
ſi aliquo dato h3 vim trāſactionis. ⁊ pactū vel trāſactio ſup īfa
mia tollit infamiā: ergo iſte nō eſt infamis. Tu diſtingue ꝙ re- c
fert ex qua cā ſit facta cācellatio ſicut diſtinguit tex. ſ. de his q̄ i
teſtō delē. l. cācellauerat. nā aut eſt facta rōne ſolutiōis toti⁹ vel
ptis ⁊ durat infamia. nō ob. nr̄. §. q2 loquit vbi infamia erat ꝯ-
hēda nō ꝯcta iā. ſi aūt iō qs cācellat q2 ſi in integ. reſtit. rōne cāe
auget effectus. vt. ſ. de poſtu. l. j. §. de qua. ¶ Itē q̄ro vtrū rebā
niti intelligantur in integ. reſti. ⁊ vr qḋ ſic cum res publica eis
pepercit ⁊ denuo eos quaſi filios adoptauerit. vñ oēm macalā
abſterſiſſe videt. ar. C. fa. erc. l. in ipſius. ⁊. ſ. de adimē. lega. l. iij. §.
fi. ⁊ arg. ſ. de adul. l. ſi vxor. §. iudex. ꝯtrium credo. q2 in dubio ꝓ-
ſumitur indulgētia nō reſtitutio in integ. vt nota. Cy. in. l. fi. C.
de ſen. paſ. nemo. eñ pſumit reſtitut⁹ niſi probet. ¶ Vltio q̄ro
vtrū excōicatus ſit interim infamis. ⁊ vr ꝙ ſic, q2 excōicatio ⁊ ḋ
portatio eqparant vt no. inſt. de cap. dimi. §. mior. Itē excōica
tus nō ē mēbrū eccleſie. vt ī aut. de pui. dot. circa mediū. ergo eſt
infamis. vt. l. cunctos populos. C. de ſumma trini. in ꝯtrium vi-

a ¶ Modū. adde Fel. in. c. poſtu laſti. i pnc. de iudicis. X. no. pri-
mo. qḋ vbi pena ordi naria non cadit. in-
dex arbi- trio ſuo a- liā impo- net. ⁊ an ⁊ qñ arbi- traria ex- tendit ad mortē. vid p enz in. c. inqſitiōis vlti. col. X ſi. vj. tan- git. de acc.

b ¶ Miti- gat. adde Feli. in. c ſicut ex li- teris ī me- j. col. ḋ iu. reiu. ⁊ Roɼ. in. l. ſ3 ⁊ ſi quecūq3. i §. iniuriā. ſ. ad. l. aql.

c ¶ Penaz. vide tu fe li. in. c. dile cte. co. iiij. de except. verſ. quod autem.

dēr q̄ rōne cōtumacie nemo ſit infamis. vt no. l. j. C. ð mō mul. ſꝫ excōicatio infligitur ꝓpter ꝯtumaciā iſta pars eſt ꝟa vt no. Inn extra de te. c. teſtimoniū. Ex hoc appꝫ ꝙ ſtatim ꝙ excōicatꝰ eſt abſolutus habilis ad oīa officia ⁊ honores ⁊ ad noua aſpirat ſine vlla tp̄is intercapedine. facit extra de cōſti. c. ex lr̄is do. Cy. i. l. ⁊ ſi ſeuerior circa ſi. inducit materiā nr̄i §. ad. q. ſtatuti ꝙ domꝰ homicide debeat diſcarcari ⁊ bona deſtrui ꝙ ſi hic fieri non pōt ꝓpter aliqð impedimentū iuris vel facti iudex hāc penā diſcarcationis. ꝯpōt in aliā penā ꝯmutare habemus ī alia materia ꝙ ſit ꝯmutatio in aliud ꝓpter impedimētū. vt. j. ð an. leg. l. legatū. Itē dicit ſtatutū ꝙ facienti vulnꝰ in facie amputet̄ manꝰ dextera. nā ſi nō hꝫ dextera amputet̄ ſiniſtra vel poterit iudex ꝯtumare in penā pecuniariā. ad h̄ facit. l. ij. C. vt īfra cer. tē. ¶ Et retēto eodē ſtatuto ſi q̄s feciſſet duo vulnerata nō tñ amputaret̄ niſi manꝰ dextra. q̄ vna ſol. ſufficit ⁊ ī ſe vtriuſqꝫ ðlicti penā includit: hec eñ pena nō pōt duplicari cū ſit in ſpē vt in. l. luciꝰ. §. ipuberē. ð le. ij. ſecꝰ ſi ſtatutū ñ diceret manꝰ dextera ſꝫ diceret manꝰ ſimpl'r ⁊ indiffinite. q̄ tūc ꝓ duobꝰ vulneribꝰ poſſēt amputari ābe manꝰ. nā tūc pluralitas delictoꝝ reqrit pluralitatē penaꝝ vt. C. ð ſer. fu. l. qcūqꝫ. ⁊. j. ð termi. moto. l. agraria. ⁊ h̄ fuit practicatū aſſiſijs: illa tñ practica ñ fuit laudata q̄ lꝫ ſtatutū ñ loq̄ret̄ ð q̄ manu: itelligit̄ ð ſiniſtra. vt. C. ð ſer. fu. aut̄. ſꝫ nouo iure. ⁊. l. qcūqꝫ. ⁊ ibi gl. aliq̄ intelligūt ð dextera: q̄ cū ea deliqt. vñ cū ea puniat̄. vt tāgit ibidē. ¶ Quicqd dicāt. aduocati ſatis pt̄ ſuſtineri ꝙ ſuperiꝰ dictū ē. ⁊ vide Bar. in. l. meuiꝰ. §. duobꝰ ð le. ij. vbi ēt ðt qð fiſcꝰ in penis hꝫ cām lucratiuā. vt no. j. ð exce. doli. l. apud celſum. §. ð authoꝝ. ⁊ vnica ſatiſfactio ſufficit ad liberādū a plꝛibꝰ cāis lucratis. vt in. d. §. duobꝰ ⁊ h̄ ſufficiāt in nr̄o. §. Bal. ¶ Repetitꝰ fuit dictꝰ. §. pena grauior p. d. Bal. de vbaldis de Peruſio iuris vtriuſqꝫ doctorē excellētiſſimum.

Additio Baldi.

Quid ergo. Við Jac. de aut̄. cu. ob. §. fin. Retulit. ⁊ merito q̄ non ſuo noīe geſtum ſm̄ Ja. bu. Itē q̄ hic delictū ſoliꝰ voluntatis que cū ſit facti nō trahit̄ retro. Cōcurrāt. ðt ſtatutū ꝙ ſi q̄s ociderit duos capite puniat̄. ſi vnū: tūc in mille libris mō qdā diuerſis tp̄ibus occidit duos. vtrū capite puniat̄: ⁊ vr̄ ꝙ ſic. vt h̄ ꝓ hoc q̄ fur ꝓ p̄mo furto ñ ſuſpēdit̄ tñ ſi vlteriꝰ furet̄ ⁊ famoſꝰ efficit̄ ſuſpēdit̄. So. aut̄ ē punitꝰ ð p̄mo homicidio ꝑ ſe. ⁊ tūc ð ſcðo punit̄ pecuniaria pena q̄ ð p̄mo ñ pt̄ vlteriꝰ accuſari vl' puniri. vt. l. ſenatꝰ cēſuit. Aut ñ ē accuſatꝰ tūc ſimul de vtroqꝫ accuſatꝰ capite punit̄. ſꝫ in furto nō ſic diſtiguit̄ q̄ albi īfamia ꝯcta aggrauat penā dic īdiſticte eē penā capitis. q̄ primū homicidiū nō deducit̄ loco ſcði vt crimē ſꝫ vt q̄litas crimen cōmittentis. ⁊ lꝫ ſic puniat̄ fur vt homicida durat ſecꝰ ſi eſſet abſolutꝰ. l. iij. de p̄uarica. alteri. vide arch. xviij. q. ij. elentherius. ¶ In gl. p'h̄ noret̄. rōne turpitudinis nō rōe effectꝰ. Nuptias. við an ex talibꝰ nuptijs oriat̄ iuſtitia publice honeſtatis. extra ð ſpō. ad audiētiā. ꝑ Inn. Pena grauior. við qð no. in. extra de penis. lꝫ ⁊ de accuſa qualit̄. vtrū iſte. §. habeat locū qñ procedit̄ ꝑ accuſationē. við in ſpe. de accuſ. §. j. ꝟſ. ſed cū ſupra. vtrū iſte. §. habeat locū in pena ſtatutaria. dic ꝙ nō. tū q̄ ſtatutū non recipit interpretationē tū q̄ iurauit poteſtas ipſum ſeruare ⁊ iuramentū arcta p̄ciſce ⁊ in forma debuit accuſa. in libello accuſatorio ſine cōcluſiōe ꝑtis vt fieri debuit cy. ſꝫ guil. Relegauerit. qð potuit ꝙ in criali ſemꝑ ðr gn̄al'r actū. vt. l. hodie. ⁊ q̄ ꝯcluſio non eſt de ſubſtātia nō vr̄ pars ſe aſtrinxiſſe ad genꝰ pene nō dico genus accuſatiōis. ſꝫ ſi in ea. vide oīno arch. xviij. di. propter. gl. ſed nūqd. ⁊. l. di. furti. nō ꝓpoſiti in libello, ſed ꝓbatū fuit ſimpl'r furtū factū. Cy. debuit abſolui a cā furti manifeſti. Cy. oneraſſet vel accumulādo ſcðm guil. vel eſt exenplū de iniur. ſed ſi vnius. §. ſi ante. In glo. que incipit. ſꝫ qūo. ibi, referas. no. qūo dicat̄ modꝰ excedi in arbitrarijs penis. ⁊ vide. C. vt. īfra certū tp̄s. l. ij. ¶ In. gl. q̄ īcipit. in ea. in ver. eū. vide Inn. de appel. c. preterea. in ſi. magne gl. ¶ In glo. que incipit. nam ⁊ ipe in ꝟ. infamis ⁊ videtur ꝙ ſic. vt. C. de arbitris. l. penul. in ſi. tamen contra. eſt verum q̄ ius compromiſſi pendet ex cōſenſu ſed infamia iuris pēdet legis aut̄. ⁊ conſenſu.

a ¶ Contra dicit. vide eundē bal. in. l. ſi. §. ne ceſſitatē. i pe. col. ver ſic. q̄ro an ſufficiat p̄ ſentia. C. ð bo. q̄ lib. ⁊ Bal. in. l. ſi. C. ad maced. ⁊ angel. in. l. ſi cū dotez. §. ſi pater. j. ſol. mat.

1 ☞ Forma iudicij ⁊ modꝰ agēdi plꝰ pōderat̄ ꝙ facti ſbſtātia
2 Heres ſuccedit in inſtantia iudicij.

Seruus cuiꝰ. Ex proprio facto alieno nomine cōdēnatꝰ non ſit infamis. h. d. ¶ † Ex hoc no. ꝙ plꝰ pōderat̄ forma iudicij
1
2 ⁊ modus agēdi, q̄ꝫ ſubſtātia facti qð tene mēti. ¶ † No. hic ꝙ heres ſuccedit in inſtātia iudicij: ⁊ hoc eſt ſemꝑ verū ī iudicijs perſonalibus. vt. j. de fideiuſ. l. ſi eū hoīem: ſed in reali iudicio nō ſuccedit heres in inſtātia niſi li. cōteſt. cū defuncto. vt. j. de p̄to. ſti. l. ij. §. ſi. ¶ Itē no. hic ꝙ obligatio ſcðaria nō ꝯfundit lꝫ p̄nci palis ſuccedat ei q ſcðario tenebat̄. ¶ Itē no. qð lꝫ ī caſu l. noſtre actio noxa. fiat directa. vt inſti. de noxa. §. oīs. tñ iſta variatio accidētis ſiue qualitatis nō reqrit nouā īſtātiā. ad idē. j. de rei vē. l. ſi poſt acceptū. ⁊ not. ꝑ Dy. ⁊ Jaco. but. inſti. de actio. §. oīm vbi við q̄ no. ꝙ nō dꝫ mutari libellꝰ lꝫ mutet̄ q̄litas actionis. ¶ Op. ⁊ vr̄ ꝙ iudiciū ceptū extiguat̄. ꝙ ſic ꝓbo. ſeruꝰ tenet tāꝙ p̄ncipal'r ex ſuo ðlicto: dn̄s tenet̄ tāꝙ acceſſoriꝰ: ergo ſiuꝰ ſuccedit alteri obligatio acceſſoria extinguit̄. ⁊ ꝑ ꝯn̄s iudicium fundatū ſuꝑ ea. vñ vr̄ ob. j. de fideiuſ. l. gn̄aliter. iſtud ꝯtrū ſoluitur duobus modis in gl. tertio mō ſoluit̄ per Cy. in additione Pria. ſo. eſt iſta ꝙ ex delicto ſerui dn̄s tenet̄ p̄ncipal'r nō acceſſorie. lꝫ eñ p̄mū p̄ncipiū ñ ſumat obligatio in ꝑſona dn̄i lꝫ ſcðario extēdat̄ in ip̄m tñ iſta obligatiōe extēſa nō eſt acceſſoria ſed p̄ncipalis. vt. j. vi bono. rap. l. ſi ſeruus q̄ ſo. vr̄ mihi ꝙ ſit ipſa veritas. ¶ Scðo mō, ſoluit̄ iſtð ꝯtrū q̄ tūc eſt verū ꝙ acceſſoria obligatio ꝯfundit̄ qñ p̄ncipalis obligatio erat ciuilis ⁊ naturalis: ſꝫ hic ī ꝑſona ſerui erat naturalis tm̄. vt. j. de fideiuſ. l. heres a debitore. §. qð ſi ſeruus. iſta ſo. ponit aperte qð ex delictis oriat̄ naturalis obligatio cuiꝰ ꝯtrū no. gl. inſti. de iure naturali. §. ius aūt gē. Poſſet tñ dici ꝙ q̄dā ſunt delicta de iure gēt. ⁊ ex illis orit̄ obligatio nālis q̄ naturalis ðr q de iure gēt. tenet̄, vt. j. de re. iu. l. cū ampliꝰ. §. is natura dꝫ. Quedā ſunt delicta de iure ciuili. ⁊ ex iſtis nō orit̄ obligatio naturalis. ſilis diſtinctio hr̄. j. de adul. l. ſi adulteriū cū inceſtu. in prin. ⁊ adde qð dixi. s. de poſtu. l. i. §. beſtias. ⁊ facit in aut̄. de non ali. §. q̄ vero. ⁊ qð ibi per Ja. de bel qcqd ſit de iſto pūcto, iſta ſo. nō plꝫ. Cyn. q̄ dato ꝙ ſeruus nō teneret̄ niſi natural'r dū eſt ſeruꝰ poſtea liber factꝰ tenet̄ natural'r ⁊ ciuil'r: ergo obligatio acceſſoria dꝫ ꝯfundi. vt. j. ð ac. ⁊ ob. l. ſeruus. Et iō rn̄det ipſe tertio mō: ⁊ ðt ꝙ obligatio acceſſoria cōfundit̄ verū eſt niſi ſuꝑ ea ſit lis cōteſt. q̄ tūc ꝓpter vigorē iudicij nō cōfundit̄. ⁊ iſte eſt caſus ſingularis iſtiꝰ. l. ſm̄ eū qð tene menti. ⁊ adde qð no. j. mā. l. ſi ei cui. ¶ Querit hic glo. ſi actor vult renūciare īſtātie īchoate cū dn̄o, ⁊ denuo agere ꝯ ipꝫ delinquētē noīe ꝓprio vtrū hoc poſſit fieri. rn̄det gl. ꝙ ſic: ſimul eñ nō pōt vtraqꝫ via agi: q̄ peteret̄ bis idē. ſed ſi renūciaret̄ p̄me inſtātie pōt agi denuo: q̄ variat̄ modꝰ agēdi, ita dicit gl. Ex qua no. ꝙ renūciatio īſtātie nō p̄iudicat varianti modū agēdi. ſimile no. j. de acq. poſ. l. natural'r. §. nihil cōe. ⁊ de vi ⁊ vi ar. l. cū fundū. §. ſi. Ego dico ꝙ iſte nō pōt renūciare inuito reo vt not. in ſil'. j. de rei vē. l. vtiqꝫ. nō eñ vult renūciare ꝓpter aliud niſi ꝓpter infamādū reū. certe hoc nō dꝫ ſibi ꝑmitti: nec eſt hoc ꝓbabile intereſſe. vt no. doc. in. l. edicta. C. de edē. ⁊ no. j. de ſeruis export. l. ſeruꝰ ea lege. in rōe ſui. ¶ In gl. ibi. §. qð ſi hic ſeruꝰ vel eſt hic ſpeciale in obligationibꝰ ex maleficio. l. contraria loquit̄ qñ obligatio deſcendit ex ꝯctu ꝯtra iſtā ſo. facit. j. de fur. l. q ſeruo. §. ſi. vbi ðr qð ꝓpter idē delictū nō pōt q̄s teneri tanꝙ p̄ncipalis ⁊ acceſſorius: ſed ſolummodo tanquam principalis tātum. ¶ In ea. gl. ibi dimittere. i. renunciare inſtantie.

Debuit eñ. Not. ꝙ dꝫ puniri ille q obrepit pretori ⁊ videtis hic ꝙ punit̄ pena infamie. ¶ Sꝫ q̄ro vtrū teneat̄ pena falſi. ⁊ vr̄ ꝙ ſic. vt. j. ð fal. l. ſi q̄s obrepſerit. ſol. aut obrepit p̄torio faciēdo aliqd qð eſt ꝓhibitū ꝑ. l. cor. de fal. puta ꝓducendo falſos teſtes: vel falſa inſtr̄a: vel corrūpēdo acta: tūc tenet̄. l. cor. ⁊ ita intelligit̄. l. ſi q̄s obrepſerit. aut obripit aliter. ⁊ tūc non ea. l. cor. ſed in ciuili cā punit̄ in expēſis ille q obrepit. In criminali punit̄ pena taliōis. vt no. in ꝓemio inſti. in verbo calūniātiū iniquitates. vñ ēt q falſaꝫ actionē inſtituit nō tenet̄. l. cor. tāꝙ obrepēs: ſꝫ tenet̄ l. Rhemia. vt. j. ad tur. l. j. §. calūniatoribꝰ. ⁊. ꝯ. e. l. athletas. §. calūniator. vel dic clarꝰ ꝙ triplex ē obreptio. Pria ē petitiōis ciuilis: ⁊ iſta nō punit̄ criminal'r. vt no. ī. d. ꝓemio īſtitutionū ibi, qñqꝫ pena infamie. ⁊ hic. Secū. ē obreptio accuſatiōis ī criali ⁊ illa obreptio ⁊ ꝓceſſus ſuꝑ ea nō punit̄ pena falſi: ſꝫ debemꝰ ſeq in hoc legē p̄mā. §. calūniatoribꝰ ad turp. ⁊. l. j. C. de calū. Tertia eſt obreptio nō petitiōis ſꝫ ꝓbatiōis. illa obreptio bñ punit̄ ꝑ. l. cor. vt. d. l. ſi q̄s obrepſerit. ¶ Qaero de vno. Accuſo titiū ꝙ occidit ſeiū: iſte ſeiꝰ erat bānitus ⁊ poterat impune occidi. vtrū ego q ſimpl'r accuſo nō faciēdꝰ mētionē de bāno dicar obrepere p̄tori. ⁊ vr̄. ꝙ ſic. vt, j. mā. l. ſi fideiuſ. §. in oībꝰ. nā eſt obreptio in tacēdo fraudē cū ⁊ hoc mō falſum cōmittat̄. vt no. C. de epiſ. ⁊ cle. l. p̄ſbyteri. Cōtrariū dico ꝙ ſi accuſator nō tenet̄ facere mētionē de except. accuſāti nec tenet̄ ip̄m inſtruere. vt. in. l. j. §. j. de lib. ag. ⁊ ꝙ ibi ꝑ Jac. de are. Itē q̄ accuſatio eſt vera in facto ⁊ ſufficit accuſanti veritas facti. ꝙ tex. dicit facti, veritas a calūniāte defendit. vt. C. de iniur. l. ſi non conuicij. Bald.

Ea que falſa. ¶ No. qð pena infamie imponitur ratione calūnie non ratione erroris quod tene menti. Bald.

Non alia autem. No. in verbo idqꝫ. ꝙ qñ ſiliuſfa. eſt in iudicio ꝑ calūniā pater dꝫ ſe ei opponere ⁊ reſiſtere. ⁊ facit. j. lo. ma. l. titia. ¶ Vltimo no. ꝙ pater intelligitur cōſentire filio
a in iudicio ſi ſcit ⁊ non contradicitᵃ quod tene menti.
1 ☞ Sententia interlocutoria non infamat.
2 Inſtigare ⁊ mandare differunt.
3 Conſilium ⁊ mandatum differunt.

Conſen

4 Conſenſus in delictis an ſit puniendus.
5 Armatus cum alio dicitur opem preſtare.

OB hec verba. Interlocutoria lata ꝯ͞ improbũ inſtigatorem nõ infamat.h.d. ¶ In tex. ibi ꝟba.vel incidẽter ꝑlata ꝑ modum repellẽdi eũ puta qꝛ ꝓducebaᷓ in teſtẽ ⁊ iudex repellit eũ tanꝗ̃ ĩprobũ inſtigatorẽ vl' qualitercũqꝫ fuerũt verba ꝓlata nõ eſt vis ex eo ex q̃ non fuit ad h' ꝓceſſum ſeruato ordine iuris:vt.j.e.l.luciꝰ.⁊.l.ictꝰ fuſtiũ. ¶ In tex.ibi pudor.i.honeſtas vel honor. ¶ In tex. ibi onera apd bonos ⁊
1 graues. ¶ †No.qd interlocutoria nõ infamat.ª ꝫm iſtã lec.con cor.l.quid ergo.§.ꝙ̃tũ. ¶ †Scdo no.qd aliud eſt inſtigare vel
2 hortari.aliud eſt mãdare.Opp.ꝯ͞ iſtã.l.vr̃ qd dãnatꝰ d inſtigatione efficiaᷓ infamis.vñ vr̃ ob.j.ad tur.l.j.§.incidit.ſo. h' ĩ interlocutoria.l.ꝯ͞ria loquiᷓ tm̃ in diffinitiua ex h' habes ꝑmã lec. huius.l.qd hic loquiᷓ in interlocutoria.⁊ iſta lec.eſt plana in ſe ⁊ vera:tñ nõ vr̃ eſſe de mẽte lr̃e.lr̃a eñ facit differentiã inter inſtigatorẽ ⁊ mãdatorẽ:ſꝫ in interlocutoria nõ eſt differẽtia ſuper quo gñe delicti feraᷓ qꝛ ſtãs in ſuis finibꝰ nũꝗ̃ infamat:⁊ tũc demũ infamat qñ eſt vltra ꝓceſſum ad executionẽ famoſam. vt.j.eo.l.ictꝰ.⁊ id legiᷓ ſcdo mõ,qd lex nr̃a loquaᷓ ĩ ſnĩa diffinitiua ⁊ ꝫꝫ hãc lec.h.d. diffinitiua lata ꝯ͞ inſtigatorẽ nõ infamat. Sed ꝯ͞ iſtã lec.ob.vr̃ ad lr̃am. l. j. §.incidit.vbi aperte dr̃ qd ſnĩa lata ꝯ͞ inſtigatorẽ infamat.ſo. rñdet gl. qd eſt duplex ĩſtigator. Quidã eñ eſt inſtigator ꝑ actũ ꝟbi ſicut ſunt illi qui ſuſurrant ⁊ loquunᷓ ad aurẽ alicuꝰ ⁊ hortanᷓ qd accuſent iſti tales inſtigatores ꝑ ſnĩam nõ fiũt infames ita loquiᷓ h'.Scdo mõ dr̃ inſtigator q nõ ſtat in finibꝰ ꝟbi ſꝫ ꝓcedit ad participationẽ delicti aſſiſtẽdo cãe monẽdo teſtes ⁊ acta iudicij ſollicitãdo Ibi, inſtigator.verbo ⁊ opere.vñ qꝛ opẽ fert improbo accuſatori cõdẽnatꝰ efficitur infamis.⁊ ita loquiᷓ,l.prima eſt ſol.gl.quam tꝫ etiã Ja.bu.⁊.Bar.⁊ no.iſtã ſol.Ego dubito qꝛ ille qui cõmittit dolũ inſtigando ꝑ actũ ꝟbi lꝫ nõ ſit cãe coadiutor tñ teneᷓ crimine ſtellionatꝰ qd crimẽ deſcendit ex dolo ⁊ irrogat infamiã ꝯdẽnato.vt.ſ.e.l.qd ergo. §. fi. ⁊ id tutius eſt tenere qd vel lex loquaᷓ in interlocutoria. ¶ Procedamus vlterius ⁊ venio ad ſcdm no.ex quo cõllige ꝙ ſi aliqs eſt accuſatus de mandato ⁊ ꝓbatur ꝯ͞ ipm inſtigatio qd ipſo nõ eſſet cõdẽnandꝰ qꝛ crimen intentatũ nõ eſt probatũ.aliud eñ delictũ eſt inſtigare aliud eſt mãdare.vt dicit lr̃a. vñ qꝛ ꝓbatio nõ eſt ꝯformis mõ agendi: talis ꝓbatio nõ releuat ꝓbantẽ.vt no.in.l.j.§.diuus.j.ad.l.cor de ſica. ¶ Gl.vltra ꝓcedit.⁊ dicit qd ille qui hortaᷓ nõ mãdat vt hic q monet nõ mãdat.vt hic.vt.j.mãd.l.idẽqꝫ. §. ſi qs.qui ꝯmẽdat nõ mãdat.vt.j.mã.l.ſi vero nõ remu.§.cũ qdã.vñ ſi tu volebas occidere hoĩem ⁊ dixiſti mihi ⁊ ego laudaui qd erat bene factũ iſtud nõ eſt mãdare:vñ qñ teſtes inducunᷓ ad ꝓbãdũ mandatũ iudex dꝫ interrogare teſtes qbꝰ verbis fuit vſꝰ ille q accuſaᷓ:nã ex ſerie ⁊ qualitate verbor apparebit vtrũ fuerit mãdatum necne. ¶ Item ⁊ aliud dꝫ apparere qd mãdatũ preceſſerit factũ.⁊ ſic dꝫ ꝓbari ordo tꝑis alias non poſſet quis cõdẽnari de mãdato.iſta eſt gl.ſingularis.j.mãdati.ſi ꝟo nõ remunerãdi.§.ſi poſt creditã.quã ſingulariter nota.ad hoc Jac. de are.Itẽ dicit gl.q ſuadet nõ mãdat.j.depo.l.j.§.idem põpo. Itẽ q cõſulit vel ꝑmittit nõ mãdat.j.de le.ij.l.cũ pater.§.man-
3 do.Adde qd dr̃ia eſt inter conſiliũ † ⁊ mãdatũ.Nam in conſi-
b lio^b diſtinguiᷓ aut ille cui cõſiliũ impartitur erat al's facturus tunc ꝯſulens nõ teneᷓ:aut nõ erat al's facturꝰ tũc ꝯſulẽs teneᷓ vt.j.de verb.ſig.l.ſepe.⁊ no.inſti.de obli.ex maleficio.§. ope. ſed
c in mãdato vr̃ qd mandans indiſtincte tenebaᷓ^c qꝛ ipſe feciſſe vr̃ vt in.l.j.§.deieciſſe.j.de vi ⁊ vi ar.⁊ qꝛ vr̃ plus delinquere mãdãs ꝙ̃ exequẽs mãdatũ. vt no.ſ.e.l.athletas. §.papi.alibi.glo. dicit aliter: qꝛ dicit qd aut deliquiᷓ circa res:aut circa ꝑſonas. Primo caſu vt in furto diſtinguiᷓ vtrũ exequẽs eſſet alias facturꝰ necne.Scdo caſu vt in iniuria indiſtincte teneᷓ. vt no. in gl.j.d iniurijs.l.nõ ſolũ.§.ꝓculꝰ.ſunt q̃dã delicta q̃ concernunt mixtim rẽ ⁊ ꝑſonã vt rapina.tũc talia delicta parificanᷓ delictis q̃ in ꝑſonã cõmittunᷓ.vt no.j.de fur.l.itaqꝫ fullo.in ꝑn.vbi habes gl.no.quã no.bar. ¶ Quid ĩ dubio qñ dubitaᷓ vtrũ qs eẽt
d alias facturus necne:rñdet gl.qd recurrẽdũ eſt ad indicia.^d vt nota.j.de excep.doli.l.apud celſum. in ꝑn.ſi nõ apparẽt aliqua indicia qd dices:rñdeo in dubio ꝓ̃ſumo ꝯ mandãtẽ vel ꝯſulentẽ qꝛ cũ ꝯſtet de facto in delictis ſemꝑ ꝓ̃ſumiᷓ ꝯ͞ delinquẽtẽ. vt no.dy.i.c.i oa obſcuris ĩ fi.de re.iur.ĩ.vj.vbi elegãter tradit hãc regulã. ¶ Reuoco in dubiũ vtr ſit ꝟa ꝑdicta dr̃ia intᷓ ꝯſulẽtẽ ⁊ mãdãtẽ.Rñdeo ſic.vbi mũdãs mãdat fieri noĩe mãdãtis: nã cũ ratihabitio obliget vt in ca.cũ qs.de ſen.excõ.⁊ tñ ille q fecit alias erat facturꝰ:qꝛ iã fecerat multo magis obligat mandãtẽ ſi aũt aliqs mãdat delinq noĩe ipſiꝰ mãdatarij.ꝟbi grã mãdo tibi qd occidas inimicũ tuũ nõ meũ:certe ĩ iſto caſu dico eodẽ mõ diſtinguẽdũ in mãdato ⁊ in ꝯſilio. vñ ꝫꝫ eos q tenẽt gl. q̃ ẽ in.§.ope. in maleficijs q̃ ꝯcernũt res vl' ꝑſonas dicta diſtinctio eſt adhibẽda ẽt ſi exequẽs facturus eẽt necne. ¶ Sꝫ ꝫm aliã gl. q̃ eſt in.§.ꝓculꝰ in ꝑſonalibꝰ maleficijs diſtinctio illa non adhibereᷓ. ¶ Iuxta h' q̃ro qd eſt dicere in maleficijs noĩe ſuo vel nomine alieno nunqd opꝫ qd ille q ꝑcutit loquaᷓ ⁊ dicat ꝑcutio te noĩe titij iſtud vr̃ ridiculũ:⁊ id dico ꝙ in maleficijs idẽ ẽ dicere noĩe alteriꝰ ⁊ cõtẽplatiõe alteriꝰ.vñ ſi occido capitalẽ inimicũ tuũ iſta contẽplatio vice noĩs hᷓ.ar.j.de le.ij.l.fideicõ.§.plerũqꝫ.Et hoc reprobo quoddã dictũ Jaco.de are.ꝙ ponit.C.de accu.l.nõ eo minꝰ.q dicit ꝙ in maleficijs tũc ratihabitio obligat qñ aliqd ꝑt acqri ratificãti:puta poſſeſſio rei inuaſe:ſecꝰ ſi nihil poſſit acqri vt in homicidio.ego dico ꝙ ſatis acqriᷓ ei q
4 vltus eſt ar.j.de ꝯdi.ob.cãm.l.pe.vbi habes no.gl. ¶ †Quero vtrũ cõſenſus in delictis puniaᷓ eo mõ q̊ mãdatũ aut eo mõ q̊ cõſiliũ.breuiter ex q̃litate cõſentiẽtis diſtigue.qꝛ cõſenſus ſupioris hꝫ vi mandati.vt.ſ.eo.nõ alia.§.fi.Cõſenſus paris vel inferioris hꝫ vim ꝯſilij.⁊ ad d ꝙ no.in.c.j.extra de offi.dele. ¶ Deinde dt gl.ꝙ ille q demõſtrat nõ mãdat.⁊ ponit exẽplũ in ꝓxeneta. ſꝫ tu potes ponere aliud exẽplũ qdã volebat ſuũ inimicũ occidere q latebat in q̃dã domo interrogauit me.⁊ ego demonſtraui eũ.vñ ſi ſtatutũ punit pena duplici fieri facientẽ magis ꝙ̃ faciẽtẽ ego nõ teneor ad duplũ:tñ teneor ad ſimplũ:qꝛ deliq d mõſtrãdo ⁊ opẽ tuli.⁊ no.de ope:qꝛ ille qui tenetur d ope teneᷓ^a de facto ſimplici.nec aggrauatur pena ſibi rõne loci vel tꝑis vel alteriꝰ q̃litatis.vt.j.de fur.l.is qui opẽ.ꝫm Dy.q inducit illã.l.
5 Bar.tñ aliter dt ibi vide ꝑ eũ. ¶ Add vltio ꝙ opẽ ⁊ auxilium dr̃ qs ꝓ̃ſtare eo ipõ ꝙ ſtat cũ alio armatꝰ nec expedit aliud probare niſi qd ſtat armatꝰ cũ eo:qꝛ vr̃ ſtare adhoc vt ille ſecuriꝰ ⁊ habiliꝰ ꝯmittat malũ.ſꝫ ſi ſtaret a remotis eſſet ſecus.ita no.dt Inn.extra de cleri.percu.c.cõtinentiã. ille ergo q ſtat ſimul cũ eo vl' ita ꝓpe ꝙ ꝑt ſibi auxiliari vr̃ ferre opẽ ꝓximam facto qd tñ ſi ꝓbet qd ad illũ locũ inciaenter venerat nõ ex ꝓpoſito:dic vt no.Inn.extra de homicidio.c.petitio.⁊ adde ⁊ oĩno vide ꝙ^b no.in.c.j.de pe.in clem.in gl.ordi.quã ꝑpetuo no. ¶ In gl.q̃ incipit imo.ibi,ſi dat.i.inſtruat.nõ eñ hꝫ inſtigator ius producẽdi teſtes ĩ ꝓceſſu alieno.ar.eor que no.j.de inoffi.teſt.l.ſi ſuſpecta. ¶ In.e.gl.ibi ⁊ ꝓmoueat.qs dicaᷓ ꝓmotor ⁊ habeat aliqd ius in ꝓceſſu cãe.dic vt no.Inn.extra d teſti.cũ clamor.⁊ de accuſ.cũ oporteat.In gl.q̃ incipit,no.in fi.adde ꝙ not.Inn.extra de homicidio.c.ad audiẽtiã.vtrũ mandatũ in delictis poſſit re-^c uocari ibi vide extra.In tex.no.de verbo videris.ꝙ eſt aptum ad interlocutoriã ⁊ diffinitiuam in criminali.In ciuili habes j.de arb.l.quid tñ.§.ſi arbiter.vñ nõ poniᷓ tanꝗ̃ no.dubitationis ſed tãꝗ̃ expreſſiuũ veritatis.⁊ iſta.l. optime ꝓbat ꝙ iſtud verbũ videᷓ in ſe includit declarationẽ veritatis ꝙ tene menti.

1 ☞ Sententia abſolutoria fertur verbis negatiuis.
2 Iudex poteſt reprobare dictum teſtis ſeorſum interloquẽdo.
3 Dictum teſtis eo non citato reprobari non poteſt.
4 Sententia lata ſuper exceptione falſi penam non irrogat.
5 Teſtis non plene narrans factum non plene probat.
6 Officium teſtis quod dicatur.

LVcius titiꝰ. Snĩa lata ſuper ĩcidẽti vl' emergenti non infamat ⁊ nõ citatus ad ſnĩam nõ ꝑt ex ea infamari.h.d. ⁊ not.
1 notabilẽ.l. ¶ †No.ſnĩam abſolutoriã ferri ꝟbis negatiuis ⁊ ille vr̃ abſolutꝰ qui nõ feciſſe declaraᷓ.facit.j.de.l.ij.l. lucius.§.ſi qs.⁊ in.l.j.de re iudi.⁊ vtrobiqꝫ ꝑ Jac.de are. ¶ Ex hoc colligo aliud qd lꝫ qñ teſtis aſſeruit negatiuã ſit ſuſpectus. vt in.c.cũ eccleſia.de cã poſ.tñ ſecus eſt in iudice ſnĩante.vt hic ꝓ̃terea nõ eſt vex ꝙ teſtis ſemꝑ ſit ſuſpectꝰ.qꝛ ſi negatiua.eq̃ cadit in ſenſum teſtis ſicut affirmatiua ꝑ coarctationẽ loci ⁊ tꝑis tũc teſtis nõ eſt ſuſpectus. vt no.e. de acq.he.l.pãtoniꝰ.§. rei ꝑduelliõis.⁊.C.d ꝯ͞hen.⁊ cõmit.ſtip.l.optimã.in fi. ſed tũc teſtis eſt ſuſpectus qñ negatiua eſt vaga.vt no.Dy.in.l.j.§.j.de iti. actuqꝫ ꝑua.ſi aũt negatiua nedũ ſit vaga. ſꝫ eſt incõprehẽſibilis ꝑ ſenſum teſtis tũc nedũ teſtis eſt ſuſpectꝰ. ſꝫ nullꝰ qꝛ nullũ inducit adminiculũ.vt no.j.de ar.l.diẽ ꝓferre.§.ſi plures. ¶ Secũdo no.ꝙ lꝫ teſtis ꝓbet factũ inſpecto tenore atteſtationũ:tũ iudex ex cã ꝑõt nõ adhibere ſibi fidẽ.dicit tñ Inn.ꝙ de iſta cã dꝫ liquere ꝑ acta vt puta qꝛ teſtis trepidabat vel vacillabat nã hoc dꝫ ſcribi de mãdato iudicis vt no.Inn.extra de ꝓba.c. qm̃
2 ꝯ͞ falſaꝫ. ¶ †Tertio no.ꝙ iudex ꝑt reprobare dictũ teſtis ſeorſum interloquẽdo:⁊ in diffinitiua ꝑ modũ cãe inferẽdo ꝙ non
3 adhibet teſti fidẽ vt hic. ¶ †Quarto no. ꝙ ꝑt reprobari dictũ teſtis eo nõ citato.tex.ẽ hic,⁊ eſt rõ ꝫm Inn.qꝛ lꝫ agaᷓ de facto teſtis nõ tñ ẽ.q.cũ teſte ſed cũ ꝑte.ita dt Inn.in.c. verũ ad fineꝫ extra de fo.cõpe.⁊ eſt no.verbũ.⁊ idem no.ſpe.in titu.de teſte.§. ij.ꝟ.ſed pone ꝙ repellanᷓ.⁊ hoc ꝓbat.l.noſtra meliꝰ ꝙ̃ aliqua alia.⁊ ex hoc ſume ar.qd lꝫ inter ꝑtes agaᷓ de retractãda ſnĩa iudicis. ⁊ lꝫ iudex poſſit defendere ſuũ ꝓceſſum tñ nõ eſt ad hoc citandus qꝛ cã nõ eſt ſecũ.hoc no.dt Inno.extra de trãſac.c.de cetero. ¶ Quinto no.qd crimẽ falſi ventilatũ cũ ꝑte non nocet teſti nec tabellioni nec extra ventilatũ cũ teſte vel tabellione nõ officit ꝑti.vñ dicũt doc.ꝙ lꝫ teſtis accuſeᷓ de falſo nõ ſuſpẽdiᷓ

a ¶ Nõ infamat.dicuerũ de iure. ſꝫ de facto ſic,vt probat hic ⁊ per eundẽ Bal. in.l. etiam. C. de fur.

b ¶ In conſilio. vide Fel.in.c.j. de offi.de le.⁊ in.c.ſuper.de ſentẽ.excom.

c ¶ Tenebatur. vide Fel. in c.ſicut dignũ in fin. ij.co.d homi. ⁊ anc. in ꝯſ.xxij.

d ¶ Ad indicia. Vide eũdem Bal. in.l. data opa. C.qui acc. non poſ.⁊ in.l.j.d eo ꝑ quem,⁊ in. l. j. vbi etiam per Bar.C.d ſer.fug. in ij.col.

ꝑ hoc ꝓceſſus p̄me cāe. q2 iſta accuſatio teſtis nō eſt p̄iudicialis ꝓtib9: ſecus ſi accuſeť ꝑs ⁊ teſtis q2 iſta q̄ſtio eſt p̄iudicialis. ꝙ
4 dic vt no. cy. in. l. j. C. q accu. ñ poſ. ¶ † Sexto colligūt hic q̄dā, ꝙ ſnīa lata ſuꝑ exceptiōe falſi penā nō irrogat. vñ aliud eſt exci pere aliud accuſare. ⁊ de hoc habes gl. ordi. no. j. ď adul. l. ij. §. ſi publico. ⁊ adde qď no. Dy. j. de excep. l. q agnit. Inn. extra ď fideiuſ. c. ꝑuenit. extra q ſi. ſint legi. c. cām. q̄. vbi no. inn. an ſnīa lata in cā falſi ſit de illis ſententijs. q̄ faciūt ius apď oēs. Itē adď ꝙ no. Ja. de are. C. de ſer. fug. l. qcūqз in fi. ⁊ facit. s̄. l. ꝓxi. ¶ In
5 gl. magna ibi plene factū. ¶ † No. ꝙ teſtis q nō plene narrat factū nō plene ꝓbat factū. vñ ſi qd de ſubſtantialib9 deeſt totū dictū teſtis nō valet. vñ qñ loc9 ⁊ tps eſt de ſubſtantia ꝓbatiōis ſi teſtis deponit de facto nō de loco vł tpe nihil ꝓbat: ſec9 ſi nō eſſet de ſubſtātia ꝓbatiōis. ſз de circūſtātijs vt ſingulariter leg.
6 ⁊ nota. j. ď teſte. l. ob carmē. vbi vide. ¶ † Adde ꝙ offm̄ teſtis ē factū plene narrare. vt extra de accu. cū dilecti. ⁊ not. C. de epi. ⁊ cle. l. p̄ſbyteri. interdū teſtis deponit plene ſed nō cōgrue. i. obſcure: tunc refert. aut eſt ꝓduct9 ſuꝑ obſcuro capitulo: tūc nihil ꝓbat: q2 eſt q̊d parti ꝓducēti ip̄uteť. iſte eſt tex. no. extra de ꝓb. c. in p̄ñtia. ⁊ iſto caſu teſtis nō debet repeti vt declaret dictū: vt ibi ptз. interdū teſtis eſt ꝓductus ſuꝑ certo capitulo tñ ip̄e teſtis loquiť obſcure tunc refert aut loquiť adeo obſcure qď ṽba nullū habēt intellectū: ⁊ tūc nihil ꝓbat nec dз repeti q2 obſcu-
a re dictū ꝑ nō dicto habeť.[a] ar. j. de iure fiſci. l. ita fidei. aut dictū teſtis eſt obſcurū ꝓpter varios intellect9 tūc teſtis dз repeti vt declaret dictū ſuū: ⁊ ſi nō ſit repetit9 iudex īterp̄tabiť in meliorē ꝑtē. vt no. Inn. extra ď teſti. c. cū clamor. ⁊ facit qď no. ī auť. de teſti. §. q2 vero. ⁊ j. de ap. l. ab executore. interdū dictū teſtis eſt dubiū ꝓpter ꝯriā ꝓbationē. tunc vna ꝓbatio excludit alteram ipſo iure. ⁊ pares ꝓbationes inuicē. ſe cōcludunt. vñ teſtes iſto caſu nō iuuātur ad ꝓbandū ſз interdū iuuanť ad excludēdum p̄ſumptionē criminis vt nō puniant: vt extra ď teſti. c. cū tu filij. ⁊ nota. ꝑ Ja. ď are. j. ſo. ma. l. i iſulā. tene mēti. ¶ In ead. ibi vt hic. q2 nō fuit citat9. idē ſi eſſet citat9 vel fuiſſet p̄ſēs ſentētie: q2 nō agebať directe: ꝯ teſtē. vt. s̄. e. ob hec ṽba. nā ibi verba fuerūt ꝓlata ī facie ⁊ ī p̄ñtia vt indicat ṽbū viderз. ꝙ ē ſcďe ꝑſone ⁊ nō cadit niſi īter p̄ñtes ⁊ ꝓnoīa ſcďe ꝑſone ſunt demonſtratiua ad oculū. ¶ In ea. ibi, ď p̄terito. iſtď ď iur̄m aſſertoriū. ¶ In ea. ibi, nō no. q2 ſolū deū hз vltorē. vt. C. ď re. cre. l. ij. vñ ſiue ꝑiuriū vergat in detrimētū alicui9 ſiue nō ſed ſpōte ꝯſentiētis a ſolo deo puniť vt ibi ďr alij dicūt ꝙ iſto caſu puniť etiā ꝑ viā iudicij. qď dic. vt. j. de iureiu. l. ſi duo §. fi. ¶ In ead. ibi ſi qs maior. ibi, infamiā ꝯhiť ip̄o fcď. ¶ In ea ibi nō ita. i. nō erit īfamis lз nō ꝯmēdat. ¶ In. e. ibi dico ꝙ ſic. q2 ꝑiur9 repelliť a iuramēto honoris vt extra de teſt. c. teſtimoniū. ſз nō a iur̄o oneris puta a iur̄o fidelitatis vel calūnie. vt. j. de iureiu. l. alias aūt ⁊ intelligo iſtā gl. in iur̄o ſolēni p̄ſtito corporalr̄ manib9 tactis ſcripturis. vt in auť. vt hi. q obli. §. fi. ⁊ qualr̄ ꝓbeť ꝑiuriū. dic vt no. inn. extra de accu. c. ſuꝑ his. ⁊ de clerico excōicato. miniſtrāte. c. ꝓpoſuit. ⁊ an ꝑiur9 ꝑacta p̄ñia poſſit eē teſtis. dic vt habes in gl. or. j. de re mili. l. qui cum vno. §. ignominia. ⁊ adde qď not. Archi. vj. q. i. c. quicunqз. Bald. Additio Baldi.

Lucius titius. Vide Inno. ď ele. ſuper. e. ⁊ vide hic oīno ꝙ no. per oy. in. l. q agnitis. de excep. ⁊ vide Inn. ď exc. c. j. viď in ſpec. de libelli cōcep. §. nunc dicendū. ṽ xvij. dicit ſpec. ꝙ ſi pars excip. ꝯ teſtem ꝙ nō iď hз cām cū teſte in ſpe. de teſt. §. j. ſed pone ꝙ repello Inn. de fo. cōp. verū. in fi. Habita. vide oīno ꝙ no. de fo. cōpe. in fi. Mutua. no. ſnīam declaratoriam in criminali ⁊ in ꝑſonali. vide de le. ij. luci9. §. qſqs. ꝑ Jac. de are. a Caio. vide Cy. C. de falſis. vbi in. ij. q. ⁊. C. de adul. l. ij. in vl. q. ⁊. C. qui accu. non poſ. l. j. in. § j. vlti. q. ibi oīno vide Cy. ¶ Quero vide Inno. extra. q filij. cām q̄. Teſtimonium. vide oīno Inn. de fidei. c. peruenit quaſi ex falſo. vide in ſpec. de teſti. §. j. ṽſi. ſз nūqnid dixit falſum. ⁊ ver. p̄cedē. ⁊. e. ti §. iā de ṽbo. ver. ſed nūq̄d quereť. ibi videas. Nic. vide in ſpec. de teſte. §. ſepe. ṽ. ſi. Quibus vide oīno Ja. de are. C. de ſeruis fugi. l. qcūqз ī fi. debeāt. vide ꝑ arch. l. di. ſi ep̄s. Ex ſnīa. vide de or. cog. cū dilectus. de excep. c. j. de elec. ꝑ inqui. per Inn. ⁊. s̄. e. athlete. §. fi. per gl. ¶ In gl. q̄ īcipit expreſſe. ego non facio vim in noīe. q2 dico qď tm̄ opatur dicere ſyndicus vel procurator: q2 ⁊ ſyndicus procurator eſt. arg. j. de pre. verb. inſulam. ⁊. l. pater ſeuerinam. ⁊. §. aditus. ſed facio vim in modo ⁊ forma conſtituendi. vñ ſi priuatus dicit talez facio ſyndicum vel ꝓcuratorē ſufficit. Item prelatus pōt facere procuratorem dūmodo cū capitulo ſeu collegio ſuo faciat. nā non eſt vis ſi dicat ſyndicum vel procuratorē vt dixi: cū hec ſint ſynonima ⁊ probať. j. ꝙ cuiuſqз vniuer. noīe. l. j. §. j. Itē pater in aduētitio peculio filij pōt facere ꝓcuratorē cum ſibi cōpetat exercitium actionis. ⁊ ſic illius actionis eſt dñs nec eſt nudus miniſter: imo mixt9 q2 cōmodū habet vſufruct9. argu. l. ſi qs titio. j. de. leg. ij lз glo. dicat ꝯriū in. l. j. C. de bo. ma. ſed male. Cy. ¶ In gl. que incipit: ſed quare. in verbo plene no. ꝙ teſtis merā ⁊ plenā debet deponere veritatē. adde ⁊ oīno videas ꝙ no. Inn. extra de accu. c. cū dilecti. ¶ In. e. glo. ibi diſtingue. An ṽo iuramentū alicui preſtitū poſſit ab illo remitti. vide in ſpecu. tit. ij. in tit. de leg. §. nunc oſtē. ṽ. hoc q̊qз no. in eadē gl. ibi, ꝙ ſic intellige hanc gl. de eo qui venit cōtra iuramentū ſolēne. in auť. vt hi q ob. §. ſi. ⁊ in ſpe. de teſte. §. pe. ver. ſed nūq̄d. ¶ In ea. gl. ibi re-
b pellatur. no. ꝙ oīs periurus repelliť a teſtimonio[b]. facit. extra de teſti. teſtimoniū. ⁊ qualiter probeť periuriū. dic vt no. Inno. extra. de accu. ſuper his. ⁊ adde ꝙ no. de mili. q cū vno. §. ignominia. ⁊ meli9, ⁊ de clerico excō. mi. ꝓpoſuit. vbi vide. ¶ In gl. q̄ incipit pone caſum ibi ſine cā. ⁊ ſic ꝑ interlocutoriā. ⁊ ſic no. qď idē operať executio interlocutorie. qď diffinitiue ſm̄ Jaco. bu. j. de fur. interdū. §. qui furē. ⁊ no. c. di. officialibus. ad paruaз penā imponendā q̄ erat: nō em̄ habeť hic ꝑ diffinitiua quātum ad īfamiā q2 nō eſt lege cautū nec debem9 nos extendere ī iſta materia per locū a ſimili, vel a pari. vt no. s̄. eo. furti. §. ꝯtrario. ⁊ no. vñ quantū ad infamiā incurrendā notoriū nō equiparatur diffinitiue ſentētie. ¶ In ea. gl. ibi cōfitebať. corā iudice non in forma iudicij. nā ſi corā vicinis nō valet niſi ad eruendū veritatem per torturā. vt. l. capite quinto. de adul. vnde ſicut in ciuili ſit preceptum in ꝯfeſſum nō in forma iudicij: dū tñ corā iudice ſit in criminali ſit preceptū tñ ad mitiorē penā. vt hic. ⁊ adde ꝙ no. C. de inter. nullū. Item no. in gl. iſta. qď qñ familia rimatur pro armis inuento cum armis pōt fieri preceptū q2 delictū lege ⁊ pena modica abſqз ordine iudicij puniať nec eſt neceſſaria diffinitiua qď no. Inn. extra de acc. qualiter ⁊ qñ. in magna gl. ¶ Item no. quod vbi non ſufficiunt iudicia debet plene ꝓbari. Inno. de ſy. c. ſicut.

1 ☞ Infamatur quis ex genere pene cuius eſt facta executio.
2 Confeſſio ſolennis vbi fieri debeat.
3 Confeſſio ſola in criminali non infamat.

Ictus fuſtiū. Infamē non facit pena ſed cauſa. h. d. vel ſic. lз interlocutoria nō infamet: tñ eius executio famoſa ꝓcedēs in-
1 famat, h. d. vel ſic. ¶ † Infamať qs ex gñe pene cuius eſt facta executio ſi cā in qua fundať ſit famoſa alias non. h. d. Diuidiť in duas partes. q2 p̄mo poniť quoddā dictū in ſpecie. ſecundo poniť quoddā dictū in genere. ſcďa ibi. in ceteris. ¶ In tex. ibi fuſtium. ſ. per ſe. ¶ In text. ibi. ſed cauſa. ſ. iūcta cum ictu. ¶ In tex. ibi. damnato. ſ. alias per ſententiā diffinitiuā ⁊ iſta duo equparanť. ſ. diffinitiua ⁊ interlocutoria trahēs ſecum facti executionē. ⁊ ſic executio ⁊ interlocutoria equparantur diffinitiue ſm̄ Jac bu. facit ad hoc qď no. in alia materia. j de preto. ſtip. l. j. in fi. ¶ In tex. ibi, ſtatuta eſt. id eſt idē iuris eſt qď in ictu fuſtiū vt puta ſi aliqs bulleť ⁊ ſimilia. ¶ Opp. ꝯ iſtā. l. ſic aut cōtra reuз fuit lata diffinitiua aut fuit lata īterlocutoria aut nec diffinitiua nec interlocutoria. ſi quidē fuit lata diffinitiua. iſta ſtatiз infamat nec oportet ꝙ fuerit facta eius executio. vt. s̄. e. l. furti. §. j. aut fuit lata īterlocutoria ⁊ iſta nō infamat. vt. s̄. eo. q̄d ergo. §. quantum. aut nec interlocutoria nec diffinitiua. ⁊ tūc ſolum delictū nō infamat vt. s̄. eo. l. athletas. §. calūniator. timore huius cōtrarij lex noſtra hз duas lec. p̄ma eſt qď hic fuit lata īterlocutoria. ⁊ dū tu dicis interlocutoria nō infamat. rñdeo verum eſt ante executionē: ſed poſtꝙ facta ē executio corporalis iſti9 interlocutorie tunc efficiť quis infamis ex gñe pene. ita loquiť hic ⁊ in hoc. l. iſta eſt peregrina ſiue ſola ⁊ ſingularis multū. ex hac. ſo. fundanť due opi. vna eſt qď licet bānū nō infamet quia eſt interlocutoria: tamē ſi ſecuta ſit executio corporalis re9 erit infamis ex genere. ſcďa eſt qď licet ſcďm quoſdā ſententia inq̄ſitoris nō infamet: tamē ſi ſit facta executio corporalis reus erit infamis ex genere pene ⁊ hoc eſt notabile ſm̄ Bal. Cy. tamē in l. nulla. C. e. dicit qď nullo iure hoc caneť qď ſit infamia aliqua ex genere pene ſeu mixta ex genere pene ⁊ cauſe. iď ītellige nr̄aз. ſ. ſcďm lect. ſ. qď hic loquatur in diffinitiua ⁊ vult dicere litera iſta qď diffinitiua infamat non eius executio. iſta eſt ſcďa lectu. quā gl. hic tāgit. Ratio eſt iſta q2 ex quo diffinitiua infamat infamis nō pōt vlterius infamari per executionē ſecutā. arg. in l. ij. C. vt intra certū tēpus. tu dic qď vtraqз lec. eſt vera ⁊ ſic ſcďз primā lec. ex pluribus cōcurrentibus augeť effectus. ſcďз ſcďaз lec. ex pluribus cōcurrentibus augetur effectus: q2 alteruз traxerat ſecum plenū effectum. ar. j. de reſcin. vē. l. ſi id qď. in princ. ¶ Secundo oppo. qď iſta l. non poſſit loqui in interlocutoria quod patet. q2 ſuper crimine principaliter intentato debet ferri diffinitiua nō interlocutoria. vt. j. de penis. l. abſentem. ⁊. j. de cuſto. reo. l. ſi cōfeſſus. Sol. dicit glo. qď hic nō fuerat ordinarie ꝓceſſum ſed extraordinarie. ideo fecit p̄ceptū index nō aūt tulit diffinitiuaз. iſtud eſt multū notabile quod iuſſus ſiue p̄ceptū iudicis extra ordinez emanās teneat. ſз iſtud eſt ideo q2 agebať de leui pena imponēda. vt. j. ď acc. l. leuia. ⁊ qď ibi ꝑ Dy. ¶ Tertio ad idē opponiť ſic. index cui nil eſt ꝓbatū nil mādare pōt. vt j. de re iud. l. pōpo. ⁊. j. de arbi. l. idē Pōponius ſcribit, ſi ď meis. §. ſi. ſed hic nihil eſt ꝓbatū iudici, qď ſic probo quia nihil poterat

a ¶ Habeť. ꝓ quo viď feli. ī ꝓe. ď cre. in p̄n. ⁊ qď ibi dixi in apoſtil.

b ¶ A teſtimonio. vide feli. c. ex ꝑte. ď teſt. ⁊ in. c. ꝑ tuas. circa fi. de ſymo.

terat ꝓbari lite nõ ꝯte. vt. ȷ. ad. l. aqui. in. l. aquil. ſi deletũ: ergo fuit temere ⁊ ꝑperã proceſſum. ⁊ ſic ñ vȝ proceſſus. Timore ei⁹ ꝗ rñdet gl. qȝ hic fuit extra ordinẽ proceſſum nõ in forma iu diciorũ, eo ꝙ re⁹ fuit repheñſ⁹ in crimie ꝑ officialẽ ex hoc hẽs ar. optimũ ꝙ ſi familia īuenit aliquẽ cũ armis ⁊ facit relationẽ ꝑtāti ⁊ facit hoc ponere ī act⁹ ꝙ ꝑ iſtã relationẽ poſitã ī actis ꝑt facere ꝑceptũ ꝙ ſoluat pẽa maſſario cõis: nec eſt ordo alius neceſſari⁹ vl' dt gl. h̄ crimẽ erat notoriũ. vñ ī notorijs ñ ðſiderat ordo iudicioꝝ h̄ ē multũ no. ꝙ pp notorietatẽ cris poſſit iudex legẽ trãſgredi ī mõ ꝑcedẽdi. ❡ Tertio dt gl. ꝙ ꝑt eẽ ꝙ re⁹ ꝯfite batur extra iudiciũ ñ ītelligas extra iudiciũ. i. ñ corã iudice. qꝛ ta lis ꝯfeſſio nõ vȝ niſi ad iudiciũ vt no. ȷ. de adul. l. capite quinto, ❡ Sȝ expõe extra iudi. i. nõ ī figura iudicij nec ſuato ordine iu diciorum, nec forte ī loco iudicij ſȝ ī camera iudicis ex hoc ḡ not. ꝙ iſta ꝯfeſſio facta extra ordinẽ ex ſe nõ īfamat tñ vȝ qꝛ iudex. põt extra ordinẽ ꝑcipere. ⁊ ſi ſit facta executio ſeqꝛ infamia ꝙ eſt no. ❡ † Cõfeſſio aũt ſolẽnis dȝ fieri apud acta, vt. C. de cu ſto. reo. l. ij. ⁊ illa ſolẽnis ꝯfeſſio infamat ex ſe nec indiget admi niculo executiõis ſȝ opi. gl. ⁊ adð ꝙ vbi iudex ꝑcedit ita extra ordinẽ dꝛ ꝑcedere ð fcð. vt no. C. qñ ciuilis actio ꝑſcri. ī rub. ⁊ fa cit. ȷ. ð furtis. l. ĩterdũ. §. q furẽ. ❡ Extra ꝑdicta op. ſi fuit ꝑceſ ſum de facto: ergo fuit grauatus reus ī mõ ꝑcedẽdi: ergo vr̃ ſe cũ diſpẽſatũ ſup infamia. vñ vr̃ obſtare. ȝ. eo. l. qd ergo. §. pena grauior. ſo. ibi loqꝛ in grauami ne in gñe pene: hic loqꝛ in gra uamine ī ꝑcedẽdi ordine, ⁊ ſic nõ ob. ⁊ ſic no. qꝛ lȝ ſit omiſſa for ma vel mod⁹ ꝑcedẽdi, ꝙ interdũ ꝑt fieri in maleficijs ex cã vt ī iſta gl. ꝑ hoc nõ ītelligiꝛ diſpẽſatũ in infamia, ⁊ adde ꝙ habes C. de teſt. l. nullũ. C. de ſpoꝛ. l. ij. ❡ Alteri⁹ op. gl. de. l. nullũ. C. e. reliq̃ dic. ſup gl. quã vide. ❡ In gl. j. ibi, ab officialibus. vtrũ ille q deꝑhẽdiꝛ in facinore poſſit a q̃libet capi ⁊ impune ad iudicẽ duci. l. dt ꝙ ſic in fure, vt. ȷ. de fur. l. ſi qs in ſeruitute. Inn. dicit ꝙ idẽ in quolibet crīe. extra de ſen. excõ. c. vt fame. ergo excuſa ti ſunt illi de ꝯ ta. q capiũt malefactorẽ ꝙ no. Et dꝛ capi in crīe ille q poſt crimẽ capiꝛ in fuga, vt. ȷ. de adul. l. qȝ ait lex. §. fi. vbi eſt tex. no. ❡ In e. ibi notoriũ. ſȝ cũ notoriũ habeat vim ſñie vt no. in. l. ẽptorẽ. de ac. emp. vr̃ ꝙ ipm notoriũ infamet ſicut diffi

a nitiua ſñia, ᵃ rñdeo ꝙ notoriũ nõ eq̃paraꝛ ſñie ſȝ ꝓbationi q̃ nõ infamat, vt. ȷ. de iurein. l. ſȝ ⁊ ſi poſſeſſori. §. fi. vel equiparaꝛ in terlocutorie nõ diffinitiue, vel ſubtili⁹ eq̃paraꝛ q̃tũ ad effectũ declaratiuũ nõ aũt q̃tũ ad effectũ inductiuum de nouo. vñ no tori⁹ criminoſ⁹ nõ efficiꝛ ꝑpterea infamis niſi in caſib⁹ in qb⁹ lex factũ no. vt. ȷ. de ri. nup. l. palã. §. fi. ⁊ tene mẽti, ſic notorius criminoſus nõ eſt ꝑpterea depoſit⁹ a dignitate vel officio ſȝ exi giꝛ ſñia. vt no. Inn. in. c. qual'r. extra de accu. in tertia col. vbi vi de. ❡ In. e. ibi ꝯfitebaꝛ vide hic in. l. pe. ȷ. de cõdi. ob cãm. ȷ. de edil. edi. l. q̃ro. in fi. de cuſto. re. diuus. ⁊ ꝙ no. Inn. extra de cle. ꝑ inq̃ſitionẽ ⁊ eſt iſta gl. arg. ex quo ꝯ cõfeſſum nõ requiriꝛ or dinarius ꝑceſſus qȝ iudex poſſit punire cõfeſſum lȝ aliud age reꝛ. ꝙ dic. vt no. ar. ij. q. j. c. multi. c. in ꝑmis. ⁊ eſt gl. or. ij. q. vj. c. hoc q̃ppe. ❡ Itẽ eſt ar. iſta gl. ꝙ lȝ ꝑceſſus nõ teneat rõne ordi nis nõ ſeruati, cõfeſſio tñ, tȝ qꝛ nõ requirit ordinẽ iudiciorũ de hoc habes tex. no. ī. c. piſanis. extra de reſti. ſpo. ❡ In. e. ibi, vt ſit in furto. ſec⁹ ſi qs fuſtigareꝛ qꝛ ludebat ad azarrũ: qꝛ iſta cã ñ eſt famoſa: ⁊ effect⁹ ðiudicaꝛ ſȝ naturã cãe. vt in tex. nr̃e. l. ⁊ eſt ſile ꝙ dt Beat⁹ Aug. in ꝯria materia. dt eñ ꝙ martyrẽ nõ fa

3 cit pena ſȝ cã ⁊ eſt pulchra authoritas ⁊ mẽti tenẽda. ❡ † In. e ibi, vel accuſat⁹ Bar. dt ꝙ in criminali confeſſio ſola non infa mat qꝛ nõ hȝ vim rei iudi. ſȝ iſta gl. dicit ꝯriũ ꝙ cõfeſſio cui ſtã dũ eſt infamat ſi emanauit ſolẽniter ſeruato ordine iudiciorum alias nõ quã gl. bñ no. Ex hoc ꝙ dt ſeruato ordine iudicioꝝ vr̃ ꝙ ꝯfeſſio fcã ſup inq̃ſitiõe nõ infamat qꝛ in inq̃ſitiõe nõ ſeruaꝛ ordo iudiciorũ ſicut dicit gl. no. īſti. de pub. iud. in prin. arg. ꝯ. ȷ. de pu. iu. l. ordo. ❡ In ea. ibi ex gñe pene. qꝛ pena eſt immedia ta cauſa infamie lȝ req̃rat fomẽtũ cãe ꝑexiſtẽtis. vñ ſine cã fuſti gatus nõ eſt infamis. ⁊ ſic no. magis cãm q̃ factũ cõſiderari: ⁊ adde qȝ no. C. de app. l. ſi qs ꝓuocatione. ❡ In. e. ibi vel ac cuſatus. ibi inſpiciꝛ cã q̃tũ ad infamiã extẽdẽdã hic aũt īſpiciꝛ cauſa quantum ad infamiam repellendam vel inducendam.

❡ Ultimo vide hic quod not. Inno. extra de teſtibus. c. teſti monium Bald.

IMperator. Infamia ꝯcta in ſeruitute abolet ꝑ libertatẽ. h. d. ⁊ vi de hic q̃ no. Inn. extra de diuor. c. gaudem⁹. ❡ Itẽ no. hic qȝ non omne illicitum punitur. Bal.

1 ☞ Mors patris eſt dolor filij.

2 Ad probandum aliquem mortuum non eſt neceſſe quod cor pus exhibeatur.

1 **EXheredatum.** ❡ † No. ꝙ mors ꝑris ẽ dolor filij ẽt exhr̃da ti vñ lȝ exhr̃dat⁹ ſit fili⁹ nõ iõ min⁹ põt accuſare occi ſorẽ ꝑris: qꝛ primũ dolorẽ ⁊ luctũ ꝑſequiꝛ nec etiam minus poſſet facere pacẽ de morte ꝑris: qꝛ eadẽ eſt rõ ꝯriorum ⁊ qꝛ hoc ꝯpetit ſibi iure ſanguinis nõ iure ſucceſſionis. vt. ȷ. de ſepul. vio. l. q̃ſitũ. ⁊. l. ſepulchri. In tex. ibi. nõ ꝯpareat. not. ꝙ ꝑ ſumiꝛ mortu⁹ ille q fuit in bello ⁊ poſtea non repiꝛ nec viuus

b nec mortu⁹ ᵇ ſm bar. ❡ † Itẽ no. ꝙ ad ꝓbãdũ ᶜ aliquẽ mortuũ

2 non eſt neceſſe qȝ iudici oſtẽdaꝛ corpus adde ꝙ ex luctu pro

c pinquorum preſumitur quis mortuus vt hic. ⁊. ȝ. eod. l. vxores cum. l. ſeq. ⁊ ibi per Bar. Bal.

❡ De procuratoribus ⁊ defenſoribus. Rubrica.

❡ In gl rub. in fi. breuiter dic, ꝙ titulus noſter loqtur ð procu. quo ad offm̃ exequendũ, titulus mandati loquitur quoad rõnẽ reddendam actus exerciti vel neglecti.

1 ☞ Procurator põt cõſtitui tã vniuerſaliter q̃ indiffinite.

2 Procurator inter preſentes conſtitui poteſt.

3 Procurator ſicut habet diuerſa nomina, ita diuerſa officia.

4 Executores vltimarum voluntatum an poſſit ſubſtituere.

5 Nuncius ad iudicia an poſſit interuenire.

PRocurator. Prĩo iuriſcõſultus ponit nois diffinitionnẽ. Scðo

a ponit de ipſa cõſtðe ꝑcuratoris. ſcða ibi ꝑcur. ❡ In tex. ibi, corã. i. inter ꝑſentes. ❡ In text. ibi, q̃uis qdã venit ad uerſatiue ad id qȝ dixerat ꝙ ꝑcu. põt cõſtitui ad vnã rẽ ſeu ad

1 vnũ actũ. ❡ † No. ꝑmo diffinitionem ꝑcu. in qua ſubſtantiali ter ſunt põderãda ꝑmo dũ dt aliena negotia. ſcðo dũ dt mãda to, tertio dũ dt dñi. ❡ Itẽ no. ꝙ ꝑc. ꝑt cõſtitui tã vl'r q̃ indefi nite. ❡ Itẽ ſingl'r etiã ad vnã rẽ vel ad vnum actũ lȝ qdã quoꝝ

b opi. reputaꝛ putauerint illũ q ꝯſtituiꝛ ad vnũ actũ non eſſe ꝓ

2 prie ꝑcu. ſȝ nũciũ. ❡ † Itẽ no. ꝙ ꝑcurator ꝑt ꝯſtitui inter ꝑñ

3 tes. Itẽ inter abſentes ꝑ nũciũ vel epiſtolã. ❡ † Itẽ no. ꝙ ſicut ꝑcurator vel nunci⁹ hȝ diuerſa noĩa ita hȝ diuerſa officia ⁊ ꝓ prie vn⁹ nõ eſt ali⁹ ſȝ diuerſus. ❡ In gl. ſȝ nõne. ibi, caute dꝛ, qꝛ ꝑcurator appellaꝛ facta relatiõe ad directas actiones q̃ remãſe rũt penes dñm ſȝ in rẽ ſuã dꝛ facta relatiõe ad vtiles q̃ trãſlate ſunt in ipȝ ꝑc. ⁊ iõ ſi vnus ceſſionarius cederet alteri: ſcðs ceſ ſionarius diceret proc. in rẽ ſuã nõ reſpectu proximi cedentis,

c ſȝ reſpectu primi. qꝛ vtiles actiones ꝑ ceſſionẽ penit⁹ transferũ tur, vt. ȷ. ad tre. ex aſſe. qꝛ ergo iſte ꝑcurator in rẽ ſuã hȝ ius vti liũ actionũ, irreuocabilis eſt: ⁊ ſup his vtilibus põt ꝑcurator ordinare ẽt lite nõ ꝯte. cũ poſſit credere eas ꝙ plus eſt, vt. C. de donat. l. illã. ⁊ facit. ȷ. fa. er. l. plane ⁊. C. ð ꝑc. q ſtipẽdia. Ibi. ȷ. tit. ij. Itẽ dt, mãdato, ꝑpter ꝑſonas q̃ admittũꝛ ſine mãdato qꝛ ñ ſũt ꝑpterea ꝑcuratores qꝛ mãdatũ nõ hñt. vt. ȷ. iud. ſo. l. iij. §. ſȝ ⁊ ſi forte. ❡ Ibi ⁊ ꝑlatos eccleſiaꝝ. doc. dicũt ꝯriũ. ſ. ꝙ ꝑlati ec cleſiaꝝ ẽt ſi ſint regulares q ñ hñt ſolũ niſi ſimplicẽ vſum facti: vltra adminiſtrationẽ pñt facere procuratorẽ añ li. ꝯte. in his q̃

d ꝑtinẽt ad ſuã adminiſtrationẽ. vt extra ð reſcri edoceri. ᵈ ð iur. ca. c. pe. ⁊ fi. extra ð ꝑc. c. fi. ī cle. lȝ eñ eq̃pareñꝛ tutoribus q̃tum ad alienationẽ prohibitã. vt extra de do. c. ij. tñ ſecus eſt q̃tum ad actiões mouẽdas per ſe vel procuratorẽ. qꝛ nõ ſunt ſimpli ces ⁊ meri adminiſtratores ſȝ hñt adminiſtrationẽ cũ ꝯmodo. Itẽ habent titulũ ⁊ pretẽdũt ius propriũ ipſius ꝑlature: ꝙ eſt ius reale incorporale quale ius nõ ꝑtẽdũt tutores ⁊ curatores. idẽ dico in hoſpitalarijs ar. l. orphanotro. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ in ꝑ ceptoribus ⁊ magr̃is tẽpoꝝ. vt extra de iud. cũ deputari. ſȝ du bito de ꝑore fr̃nitatis ⁊ ꝑore ſctẽ Marie mīe: qꝛ hñt merã admi niſtrationẽ ſine cõmodo. Itẽ ⁊ ꝑſunt collegijs laicoꝝ lȝ ſint ad piũ vſum. ergo nõ vr̃ ꝙ poſſint proc. facere añ li. cõte. qꝛ q̃tum ad laicos ſeruandũ eſt i⁹ ciuile. ad hoc facit iſta gl. dũ loqꝛ ī ad miniſtratorib⁹ ciuitatis q nõ min⁹ pñt q̃ adminiſtratores col legioꝝ. pro hoc ẽt. ȷ. rẽ ra. l. actor. cogitabitis in hoc. Ibi ⁊ ſi ręs qd de ꝑre q rõne vſuſf. quẽ hȝ vel ſperat hr̃e põt mouere actio nẽ cõi noĩ ſuo ⁊ filij tanq̃ legitimus adminiſtrator. an poterit añ li. cõte. facere procu. ad iudicia glo. dt ꝙ nõ. C. de bo. ma. l. j. ꝑ qua facit tex. noſter dũ dt, dñi. pr̃ eñ ñ eſt dñs: qꝛ nec ꝓprieta ri⁹. Doc. dñt ꝯriũ qꝛ pr̃ nõ eſt merus miniſter ſed iure ſuo agit ar. ad h̄. ȷ. vſufr. quẽadmo. caueat. l. j. ī fi. ḡ qñcũq̃ ꝑcuratorẽ cõ ſtituit, vt. ȷ. ð i nin. ſȝ ſi vni⁹. §. idẽ ait. ⁊ ſi. nepoti. gl. aũt poſſet eẽ vera vbi nõ agereꝛ cõi noĩe ſȝ noĩe filij tñ exemplũ qꝛ pater na turaliter poſſidet vſũfr. filius vero cecidit ad ciuili poſſeſſione qñ pr̃ vẽdicat tũc eſt vera gl. qꝛ nõ venit ventilanduȝ in iſto iu dicio ð iure ꝑris. ita ſentit ſpec, in titu. de procu. §. fi. ver. acitue quoq̃. ⁊ ver. not. ꝙ in reb⁹. ⁊ ver. ſe. ⁊ de hoc ꝑ Cyn. C. e. l. neq̃. ⁊ ꝑ Ia. de are. in. d. l. j. de bo. mr̃. ❡ Extra ꝯ ꝑdicta opp. pater non põt alienare. ergo nec actionẽ mouere qꝛ iſta ſunt paria, vt ȷ. de iure deli. ait ꝑtor. ſo. qdã nõ pñt alienare ꝑpter defectũ ad miniſtrationis: ⁊ in his ꝑcedit cõtrariũ. qdam ꝑpter defectuȝ cauſe q̃ nõ ſubeſt ad alienandũ ⁊ in iſtis iſta nõ ſunt paria alie nare ⁊ exercere actiones. ⁊ ita intelligiꝛ lex nr̃a ſm Guiliel. q̃ ita no. C. de epi. ⁊ cle. oẽs. ibi niſi li. ꝯte. itellige niſi in cauſis ī qbus ꝓprie nõ cõteſtaꝛ lis. doct. ponũt. C. e. l. nihil gl. in. c. j. de elec. li. vj. ❡ Habeo vnũ dubiũ vtrum hoc ſit verũ in criminalibus in

a ❡ Snia. adde eũ dẽ bal. i. l. ſi xo. §. q ꝓ rei. ȝ. q ſatiſ. cog. ⁊ qȝ ibi di xi ī apoſtil.

b ❡ Nec mor tu⁹. adde ſe. ȷ. c. qm̃ frequẽter. §. porro. in fi. vt li. nõ cõte. ⁊ qȝ ibi dixi in apoſt.

c ❡ Ad pro bãdũ. ⁊ q b⁹ modis ꝓbaꝛ. vide Lãf. in. c. qm̃ ꝯ verſ. teſtes. ð ꝓ ba. ⁊ in. d. c. qm̃ fre quenter. §. porro. x. ſi ſi autẽ vt lit. nõ ꝯte.

d ❡ Edoce. ⁊ ibidẽ ad de hoc við feli. i. xſ. ſo lus ꝑlat⁹. ⁊ Fran. a re. ī. l. ſi ſer uus. §. pu pill⁹. in fi. de ver. o blig.